

Kdo nam bo županil in kje?

Ni še prav znano in se bo razjasnilo šele v naslednjih dneh, kako se bo vrhniška občina delila na manjše občine, in kdaj se bo delila, vendar ni preuranjeno opozoriti na nekatere stvari. To pa zaradi tega, ker je marsikaj v naši državi še zmeraj preveč zamegljeno, ker se marsikaj hote zamegljuje in ker so v ozadju številni interesi in računi, tako posameznikov kot političnih strank.

Bistvo moderne evropske občine je danes, da je to samoupravna enota prebivalcev, toda ne samoupravna s tistim pomenom, s katerim so nam priskutili to besedo v prejšnjem režimu. In bistvo je tudi, da ta nova občina ne bo taka, kot je današnja občina, saj bo manjša od danes delujoče.

Današnja občina je pravzaprav samo preslikana država v malem, z vsemi njenimi funkcijami, in podpirana zato, da opravlja pretežno državne zadeve. Nekaj teh državnih funkcij je sicer v zadnjem času tudi današnja občina že izgubila, denimo davčno tld, saj v občinah delujejo samo državne davčne izpostave, nekatere druge pa se v državo že selijo.

V naslednjih tednih in mesecih se bo naprej na zborih prebivalcev, nato pa bržkone tudi na volitvah odločalo, kako se bo v naših krajih živelo naprej. Zdej krožijo različna opozorila in marsikdo se je ustrašil tega, kar prihaja. Čeprav je zakon o novi lokalni upravi sprejet, namreč še vedno ni sprejeto bistveno, kar naj bi določalo materialno podlago nove občine. Toda v razviti Evropi se ve, kako to poteka, da je ljudem prav.

Tudi taka manjša občina ima pravico priti do denarja za svoje potrebe. Tega ponavadi zbira z različnimi taksami (na vozila ipd.), z davki od zemljišč, davčninami od različnih in dediščin in še marsikaj se najde, kar ne gre v državno vrečo, ampak ostane na občinskem računu. Tudi taka majhna občina ima torej svoje premoženje, s katerim upravlja.

Prav tako je evropska občina tista, ki določa možnosti za razvoj gospodarstva v svojem kraju s spodbudnimi davki na primer za podjetnike in obrtnike, ki so lahko tudi nižji, s tem pritegne kapital od drugod, kjer imajo višje davke.

Ze sedanja zakonodaja predvideva, da se lahko občinski proračun napaja tudi na druge načine. To pa je odvisno od želja, ki pa ne smejo biti pretirane.

Pomisli si, ko na primer Borovničani in Vrhničani gledajo svoje gospodarstvo, da ne bo zadoščalo za potrebe nove majhne občine. Strah ima tu prevelike oči. Res pa je, da bo dobro stoječe podjetje tudi v manjšem kraju, kot je prispevalo pogosto že doslej, lahko tudi v prihodnje veliko prispevalo za razvoj domačega kraja.

Na državno raven se je že doslej preselilo marsikaj, kar je dosedanja občina opravljala za državo. Tako so že zdavnaj centralizirane državne finance, podobno je z obrambo, s šolstvom, z zdravstvom, s skrbjo za okolje in z

drugimi področji, ki zahtevajo širši, se pravi nacionalni pristop. Na ravni novih občin bodo poslej ostajale samo izpostave države. Nekatere tudi v manjši občini, vendar bo uste uradnike tam plačevala država, ne pa občina. Je pa res, da je vsak državljan davkoplačevalec, ki bo tudi gledal, da ne bo razsipanja denarja. V Drnovškovi vladi zdaj celo predlagajo, naj bi vse opravljali pri istih okencih kot doslej, le da tisto tam ne bi bili občinski uslužbenci, temveč državni. Tako ne bi preveč zarezali v navade ljudi.

V novi občini, ki je tudi po zakonodaji taka, da se morajo skoraj vsi ljudje med seboj poznati, bodo prebivalci lahko nadzirali župana, občinskega tajnika in policajca, vse njihove izdatke in vse, kar bodo počeli za skupno dobro. V sedanjih občinah tega pogosto niso mogli, ker je bila ta pogosto od rok. V glavnem pa bodo ljudje že skrbeli, da jih uprava ne bo preveč stala.

Politične razprave, ki v Sloveniji potekajo zdaj, so take, da se eni pehajo za tem, da bi še dolgo ostalo pri tem, kakor je, drugi pa bi radi pohiteli. Zada je pogosto bolj pomembna vsebina, kot se sicer vidi iz načelnih besed. Nekatere pač ni vseh sedanja občinska uprava in bi jo radi spodnesli po naglem postopku, drugim je pri oblasti všeč in bi se radi še obdržali.

Seveda je zaradi priprav na reorganizacijo kar pravišen predlog, naj bi sedanjim občinskim skupščinam podaljšali mandate, dokler ne bo vse pripravljeno za reorganizacijo, čeprav je res, da se mandati podaljšujejo čez zakonito dobo po svetu samo v izrednih razmerah. Če sodimo po vrhniški občini, je sedanja občinska garnitura kar dobro vozila skozi vsa ta leta, celo pod vojaško grožnjo in težo pomanjkanya. Izrednih razmer skratka pri nas ni. Po zadnji razlagi ustavnega sodišča pa je vendarle dopustno, da se mandati občinskih skupščin tudi podaljšajo, da bo dovolj časa za vse spremembe. Sedanji občinski odborniki bodo odslužili nekoliko več, kot so predvidevali. Nekatere stranke že pripravljajo take zakonske predloge, ki bodo prav kmalu na dnevnem redu v državnem zboru.

Vse skupaj nas torej čakajo tedni ali meseci zavzetega premišljevanja. Doslej se že ve, kako naj bi približno bilo po sedanjih razmišljanjih: v vrhnika in Borovnica bosta novi občini, meja vrhniške občine bi se končala pri Logu, ne ve se še, ali tostran ali onstran, Dragomer hoče k Brezovici, Log se še ni odločil. Vendar bo marsikaj drugače, ko dobimo nove meje, kajti okoli nas bo nastalo še nekaj novih občin.

V naslednjih tednih bo, ko bodo zadeve nekoliko bolj jasne, vrhniški župan razposlal rokovnik dejavnosti do novih volitev, ljudje pa boste najprej lahko svoja mnenja povedali na zborih, na katere ste povabljeni v čim večjem številu. Letošnja pomlad bo pač minila v razmišljanju o tem, kje bo po novem naše županstvo. In kdo nam bo županil. Tam od jeseni naprej.

Tone Janežič

Različne vrste pečenege testa je treba ohladiti (približno 2 uri), nato jih sortirajo v znane vrhniške košare, v katerih potujejo do kupcev. Prvi kruh odpeljejo proti Primorski že ob tretji uri zjutraj.

Predstavljamo vrhniška podjetja

V tej številki začenjamo s predstavljanjem predvsem uspešnih vrhniških podjetij, ki poskušajo kljub časom, ki gospodarstvu niso posebej naklonjeni, dobro krmariti. Za prvič smo obiskali najprej Žitovo pekarno, kjer pečejo na daleč znani vrhniški kruh in se z njimi pomudili eno noč pri peči, iz katere odpeljejo različne vrste kruha na različne konce Slovenije. Drugo podjetje, ki smo ga obiskali, je Primis, ki se že dolga leta ukvarja z načrtovanjem vrhniških novosti. Zadj so se dobro opremili za svoje delo, naročila, ki so za nekaj časa zastala, spet pritekajo. Več na 10. in 11. strani. Na sliki: štruce kruha, ki zgodaj zjutraj čakajo na prevoz z Vrhnike do prodajnih mest.

LOKALNA SAMOUPRAVA — REFERENDUM IN VOLITVE

Čakajoč na nov rokovnik

Prepričani smo bili, da bomo lahko v tej številki Našega časopisa že objavili konkretna navodila za izvedbo referendumov za nove občine in za volitve v stare občine, vendar pa se kompletna zakonodaja še sprejema v državnem zboru.

Zakon o referendumu bo sprejet na seji Državnega zbora 26. 1. 1994, spremembe Zakona o lokalnih volitvah in Zakona o lokalni samoupravi pa po hitrem postopku tudi na tej seji Državnega zbora.

Ustavno sodišče je s sodbo 24. 1. 1994 razveljavilo prvi odstavek 95. člena zakona o lokalni samoupravi, zato je ROKOVNIK OPRAVIL, ki nam ga je posredoval predsednik državnega zbora dne 21. 1. 1994, neuporaben.

Državni zbor mora sprejeti nove rešitve za izvedbo opravil, ki naj bi praviloma potekala takole:

- zbori krajanov v vseh krajevnih skupnostih in odločitve o referendumskih območjih
- določitev referendumskih območij z Zakonom
- izvedba volitev v občinske svete novih občin in v svete obstoječih krajevnih skupnosti.

Odpravljena naj bi bila torej dvojni postopki. Vsekakor so pred nami zahtevne naloge, za izvedbo le-teh pa trenutno ni sprejeta ustrezna zakonodaja.

Posebej pa bi vas radi opozorili na določila 120. člena Zakona o lokalnih volitvah, ki določa, da se opravijo redne volitve v svete OBSTOJEČIH krajevnih skupnosti ISTOČASNO kot prve redne volitve v občinske svete.

Tako bomo poleg volitev v občinske svete imeli tudi volitve v svete krajevnih skupnosti. Volitve bo razpisal župan občine in za te volitve smiselno veljajo določbe zakona o volitvah v občinske svete.

Vsa navodila, ki jih bomo prejeli od Državnega zbora in bodo pomembna za aktivnosti v krajevnih skupnostih, bomo takoj posredovali na naslove predsednikov krajevnih skupnosti.

SEKRETARIAT SO VRHNIKA

Na podlagi določil Statuta občine Vrhnika (Ur. list SRS št. 31/79, 5/82 in 2/87), Poslovnika Skupščine občine Vrhnika ter sklepa Predsedstva Skupščine občine Vrhnika

SKLICUJEM

28. SKUPNO SEJO ZBORA ZDRUŽENEGA DELA, ZBORA KRAJEVNIH SKUPNOSTI IN DRUŽBENO-POLITIČNEGA ZBORA SKUPŠČINE OBČINE VRHNIKA, ki bo v

ČETRTEK, 10. 2. 1994, ob 17. uri v Mali dvorani Cankarjevega doma na Vrhniki.

Za nemoten potek in delo zborov Skupščine občine Vrhnika predlagam naslednji

DNEVNI RED:

1. Ugotovitev sklepčnosti
2. Pregled in potrditev zapisnika 27. skupne seje zborov Skupščine občine Vrhnika z dne 16. 12. 1993
3. Obravnava metodologije za opredelitev lokacije depozije komunalnih odpadkov v občini Vrhnika
4. Osnutek odloka o proračunu za leto 1994
5. Osnutek plana sklada stavbnih zemljišč
6. Predlog stanovanjskega programa občine Vrhnika za leto 1994
7. Osnutek odloka o spremembah in dopolnitvah dolgoročnega in družbenega plana občine Vrhnika
8. Osnutek odloka o neprometnih znakih, panojih in transparentih v občini Vrhnika
9. Predlog odloka o komunalnih taksah
10. Predlog odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o javnem redu in miru v občini Vrhnika
11. Koncesije v zdravstvu — Zdravstveni dom Vrhnika
12. Volitve in imenovanja
13. Odgovori na delegatska vprašanja in postavljanje novih delegatskih vprašanj
14. Razno

PREDSEDNIK
SKUPŠČINE OBČINE VRHNIKA
Vinko TOMŠIČ, I.r.

OBVESTILO

Oddelek za notranje zadeve Občine Vrhnika obvešča vse lastnike motornih in priklopnih vozil ter voznike, da je zadnji rok za zamenjavo starih registrskih in evidenčnih tablic ter vozniških dovoljenj za nove do 25. 6. 1994.

Po tem datumu stare tablice in vozniška dovoljenja z YU oznako ne bodo več veljali.

Da bi se izognili nepotrebnim gnečim, vas pozivamo, da z zamenjavo ne čakate do zadnjega dneva.

ODDELEK
ZA NOTRANJE ZADEVE
OBČINE VRHNIKA

V ATC VRHNIKA

Že 2250 novih priključkov

Že nekaj časa ni bilo nič napisanega o telefoniji. Vendar zaradi tega gradnja kablanskega omrežja in priključevanje novih naročnikov ni zastalo. Najnovejše informacije o poteku izgradnje doslej in za naprej smo izvedeli od vodje delovne enote Telekomunikacij PTT — Ljubljana in njegovih sodelavcev, ki so odgovorni za projekt izgradnje telefonije na Vrhniki.

Na novo avtomatsko telefonsko centralo je doslej priključenih 2250 novih telefonskih naročnikov (zmogljivost centrale je 3000 priključkov). Proti koncu leta 1993 so bili zgrajeni že vsi priključki v Sinji Gorici, na Drenovem griču in Lesnem Brdu. Sedaj pospešeno priključujejo telefonske priključke na območju Male in Velike Ligojne ter na Robovi ulici, Livadi, Ob izviro, V Zatiš-

ju in Travniki ulici. Nato bodo nadaljevali s priključevanjem in gradnjo novih telefonskih priključkov na Stari Vrhniki in v Podlipi (del Smrečja) ter v Verdu, na Mirkah in proti Bistri. Če bodo vremenske razmere take kot so bile doslej, bodo PTT monterji telekomunikacij končali celotno priključevanje vseh predvidenih novih priključkov do konca maja; to bo še 400 do 500 telefonskih priključkov. Tako naj bi bila tudi končana načrtovana investicija telefonije v občini Vrhnika.

Ob tem naj zapišemo, da je celotno kablasko omrežje, ki ga je izdelalo podjetje PAP iz Ljubljane, končano in je samo ta investicija vredna približno 5 milijonov DEM. Nakup centrale pa je veljal 4 milijone DEM. Ti dve vrednosti tako pokazeta, kako velika in zahtevna

investicija je bila vrhniška telefonija. Ob sedanjem priključevanju novih naročnikov se pojavljajo še nove vloge za pridobitev telefona. Vse novodospele vloge bodo reševali v času gradnje, če je naročnik tam, kjer ekipa sedaj priključuje nove telefone. Preostale iz drugih območij pa bodo reševali takoj, ko bo končana celotna faza priključevanja telefonov. Sedanja cena telefonskega priključka je 61.166,00 SIT (+ 3% prometnega davka, — 10% za lastnika PTT obveznic). Zapisati je še treba, da je od priključka omarice do naročnika do 200 m to vračunano v ceni priključka. Če pa je naročnik oddaljen več kot 200 m, pa je treba plačati razliko (v metrih kabela) po 219,50 SIT za meter.

Zanimalo nas je tudi reševanje telefonije v Zaplani, Bevkah in Borovnici.

Zaplano bodo reševali v dveh delih, ker je tudi možnost priključevanja prek vrhniške in logaške centrale. Tisti, ki bodo priključeni na vrhniško centralo, bodo tudi priključeni do konca maja, saj je kablasko omrežje že izdelano (spodnji del Zaplane). Za logaško povezavo pa še nimajo tehnične rešitve, vendar bodo tudi to poskusili najugodnejše rešiti.

Telefonski naročniki iz Bevk so že sedaj priključeni na ATC centralo Brezovica (pri Ljubljani). Sama centrala je zasedena pa tudi kabel od Brezovice do Dragomerja, zato priključevanje dodatnih novih števil ni mogoče, v načrtu za leto 1994 pa tudi ni predvideno. Gotovo bo potreben še skupen dogovor s KS Log in KS Dragomer-Lukovica, da bi reševanje telefonije s tega območja prišlo v načrte za leto 1995.

Za Borovnico pa smo izvedeli, da je kablasko omrežje popolnoma zasedeno, saj so morali več priključkov reševati z dvojčki, kar prinaša težave pri sedanjem telefoniranju. Tudi sama centrala je polno zasedena in zaradi teh problemov je reševanje telefonije v Borovnici predvideno za kasnejše obdobje.

S. S.

PREDSEDNIKI KRAJEVNIH SKUPNOSTI SO PREDSTAVILI PROGRAME ZA LETO 1994

Samopomoč in nekaj denarja od občine

Oddelek za družbenoekonomski razvoj občine Vrhnika je v ponedeljek, 17. januarja, pripravil pogovor s predsedniki vseh krajevnih skupnosti naše občine, da bi predsedniki predstavili svoje načrte in programe, kaj naj bi gradili, obnovljali, dokončevali, popravljali in urejali v letu 1994. Polnoštevilna udeležba predsednikov je dokazala, da se v vseh krajevnih skupnostih odgovorno lotevajo vseh nalog in aktivnosti, ki so jih sprejemali na zborih občanov ali na svetih krajevnih skupnosti. Tudi sami kraji se zavedajo, da je financiranje in izpeljevanje raznih nalog vsako leto težje, da bo marsikatera naloga uresničena, če bodo tudi sami kaj prispevali, seveda ob pomoči občine in njenega vedno tanjšega proračuna. Razgovora so se poleg predstavnikov oddeleka za družbenoekonomski razvoj in planiranje udeležili tudi: predsednik skupščine, predsednik izvršnega sveta, direktor Primisa, član izvršnega sveta, zadolžen za krajevne skupnosti, in sekretarka občine.

V uvodu razgovora sta župan **Vinko Tomšič** in sekretarka **Sonja Keršmanc-Pirnat** predsednike krajevnih skupnosti seznanila z nekaterimi navodili glede nove lokalne samouprave, ki so prišla iz Državnega zbora Republike Slovenije. Med drugim sta poudarila, da še vedno ni natančno znano, kako naj bi potekalo preoblikovanje lokalne samouprave. Sprejeti tudi še niso vsi zakoni, v februarju pa bo izdano posebno navodilo o uvajanju lokalne samouprave na terenu. Dosedanje razprave menda precej begajo ljudi in predstavniki posameznih krajevnih skupnosti, ki bi se že rade preoblikovale v občine. Zaenkrat sta odprti obe možnosti in sicer: da se do 31. 3. 1994 opravijo referendumski dnevi za nove občine in ti lahko izpeljejo volitve do 30. 6. 94 ali pa da pripravimo občinske volitve v aprilu 1994, referendum za občine pa v letu 1995. To pomeni, da je treba vsaj še nekaj časa počakati, ko bodo znana vsa navodila in v Državnem zboru sprejeti vsi tozadevni zakoni.

Iz kratke razprave nekaterih predsednikov krajevnih skupnosti je bilo znano, da se Borovničani »ogrevajo« za lastno občino, Dragomerčani si bolj želijo povezavo z Brezovico, Ložani raz-

mišljajo o taki povezavi, kot je sedaj. Nato so vsi predsedniki krajevnih skupnosti podali svoje programe, ki vam jih predstavljamo v nekoliko skrajšani obliki.

KS LIGOJNA

Svoje planske naloge je sprejela na zboru krajanov, te pa so:

- napeljava električnega kabla do novega črpališča oziroma vrtnice za vodo;
- ureditev javne razsvetljave vasi;
- ureditev igrišča.

KS BEVKE

- dokončanje in ureditev mrliške vežice;
- popolna obnova kulturnega doma in okolice le-tega;
- vzdrževanje vaških poti in ureditev javne razsvetljave;
- ureditev športnega igrišča;
- prenova strehe na cerkvi in ureditev župnišča.

Za vsa dela imajo le delno zagotovljena finančna sredstva iz samoprispevka, veliko pa bodo naredili s prostovoljnimi delom.

KS SINJA GORICA

Načrt so potrdili na zboru krajanov:

- dokončanje ureditev Doma krajanov,
- ureditev cestne signalizacije na magistralni in cesti skozi vas,
- izgradnja pločnika skozi vas;
- obnova javne razsvetljave (na Klanec),
- obnova cerkve (v letu 1994 zvonik, fasada pa v letu 1995).

Večino bodo naredili prostovoljno ter ob finančni pomoči krajanov in občine.

KS BREG VRHNIKA

- nujna ureditev kanalizacije,
- skupni dogovor za nabavo novega

gasilnega avtomobila,

- delno asfaltiranje nekaterih delov novih ulic,
- ureditev Jelovškove ulice s tržnico in parkirnim prostorom.

KS VAS-VRHNIKA

- asfaltiranje dela ceste proti Raškovicu,
- izgradnja pločnikov ob Idrijski cesti,
- javna razsvetljava Idrijska cesta, Kurirska pot, Ob potoku in staro naselje Vasi,
- izgradnja vodovoda in ureditev cestišča na Strožev grič.

KS VERD

- razširitev pokopališča in izgradnja mrliške vežice,
- asfaltiranje klanca v vasi (150 m),
- sanacija ceste skozi vas Verd,
- dokončanje javne razsvetljave v Podgori,
- zgraditev brvi čez Ljubljanico v Janzovi vasi,
- sanacija mostu čez Ljubijo.

KS STARA VRHNIKA

- razširitev pokopališča,
- obnove strehe Zadrúžnega doma,
- asfaltiranje še približno 800 m vaških cest,
- urediti prometno signalizacijo na cesti proti Stari Vrhniki,
- ureditev in obnova dela vodovoda.

KS PODLIPA

- nadaljevanje del na cesti Podlipa-Smrečje,
- razširitev vodovodnega omrežja do »Doline«,
- pridobitev zemljišča za pokopališče,
- postavitev kapelice,
- urejanje vaških makadamskih poti,
- nadaljevanje del na športnem igrišču,
- ureditev srube potoka Podlipščica.

Predsedniki krajevnih skupnosti vrhniške občine so se polnoštevilno udeležili posveta, na katerem so govorili o aktualnih vprašanjih pred sprejemanjem krajevnih načrtov in občinskega proračuna. Dvorana je bila tokrat premajhna za takšno srečanje.

KS BLATNA BREZOVICA

- adaptacija in obnova gasilnega doma,
- nabava avtocisterne.

Pričakujejo večjo finančno udeležbo občine.

KS LOG PRI BREZOVICI

- dokončanje del za mrliško vežico,
- nadaljevanje izgradnje javne razsvetljave,
- nabava gasilske cisterne za prevoz vode,
- izdelava projekta za kanalizacijo Jordanovega kota,
- ureditev odstavnih pasov na magistralni cesti za vaška naselja,
- obnova cerkve,
- ureditev vodotokov skozi naselja,
- problematika reševanja športnega igrišča.

KS DRAGOMER- LUKOVICA

- obnova mrliške vežice na pokopališču,

- obnova makadamskega cestišča (cca 400 m),
- sprotno obnavljanje javne razsvetljave,
- dograditev vodnega zbiralnika Pod Gradom.

KS BOROVNICA

- asfaltiranje krajevnih cest (Dol. Ramovševa cesta),
- izgradnja kanalizacije v posameznih naseljih,
- ureditev javne razsvetljave na Ljubljanski cesti,
- izgradnja vodovoda pri mlinu Bistra,
- sanacija smetišča pri Dolu (nogometno igrišče),
- izdelava projekta za asfaltiranje ceste na Pokojišče in samega Pokojišča,
- sanacija stebra,
- obnova bivše kinodvorane in starega vrta,
- možnost razglasitve Pekla za nacionalni park,
- ureditev prometne signalizacije in odstranitve črnih točk v naselju Dol in Breg-Pako,
- obnova poškodovanih strug hudournikov,
- ureditev ceste od zaselka Brezovica proti skladiščem TO.

KS DRENOV GRIČ

- nadaljevati z deli za dokončanje Doma krajanov,
- opraviti še eno vrtino, možnost tople vode,
- izgradnja pločnika od šole do trgovine,
- asfaltiranje ceste proti Poličniku in dela ceste proti Horjulu,
- rekonstrukcija ceste v Lesno Brdo (razsvetljava in signalizacija),
- širitev pokopališča v Lesnem Brdu,
- izgradnja vodovoda za Gasilsko ulico,
- ureditev okolice trgovine,
- iskanje lokacije za mrliško vežico,
- sanacija črnih odlagaljšč.

KS ZAPLANA

- izgradnja vodovoda in vodohrana,
- asfaltiranje še približno 3 km krajevnih cest,
- razširitev telefonskega omrežja,
- možnost posodobitve električnega sistema.

V razpravi so skoraj vsi predsedniki krajevnih skupnosti menili, da je treba napraviti enoten načrt reševanja kanalizacijskega omrežja, ki je največji problem vseh krajevnih skupnosti. Prav tako je treba večjo pozornost, predvsem pa sanacijo, nameniti vrhniški komunalni deponiji, ki še vedno kazni videz Vrhnike. Za odpadke, ki jih vozijo na deponijo, pa je treba poskrbeti za večjo kontrolo, da se ne bi morebitne strupene snovi zlivale v naše vode.

Andrej Kos, podpredsednik Izvršnega sveta občine Vrhnika, je za vrhniško smetišče povedal, da že dalj časa intenzivno iščejo primerno lokacijo za izgradnjo nove občinske deponije.

Strokovno pomoč jim nudi Inštitut za ekološki inženiring iz Maribora, ki bo samo strokovno pripravil možne lokacije, odločitev pa bo teža za vse občane, ker ne bodo nikoli vsi popolnoma zadovoljni. Vendar pa je treba lokacijo izbrati čimhitreje, saj so smeti del našega vsakdanjika, ki jih moramo deponirati na lastnem dvorišču, ne pa pri sosedu. O možnih lokacijah, ko bodo znane, pa bomo vse kraji in občane sproti obveščali.

Na koncu so predlagali, da bi za posamezne načrtovane naloge občina finančno prispevala večji delež, kar kraji po posameznih krajevnih skupnostih tudi pričakujejo. Ne glede na to pa je občina že sedaj veliko sofinancirala razne aktivnosti. Tudi te naloge za leto 1994 bodo ali so že načrtovane z občinskim proračunom, vendar pa sta še vedno glavna nosilca in sofinanserja tako krajevna skupnost kot zainteresirani kraji.

S. S.

KRAJANOM OB MAGISTRALNI CESTI VRHNIKA — BREZOVICA PREKIPELO

Luknje za naslednje tisočletje

Ob vse bolj katastrofalnem stanju magistralne ceste Vrhnika — Ljubljana so kraji ob njej vse bolj nezadovoljni in jezni, ker se obljube izpred petnajst let o kompletni obnovi cestišča, ne uresničujejo tako, kot je bilo dogovorjeno. Zato so predsedniki štirih krajevnih skupnosti Drenov Grič — Lesno brdo, Bevke, Log in Dragomer — Lukovica napisali naslednji protest in ga poslali vsem odgovornim institucijam, posebno še ministrstvu za promet in zveze Republike Slovenije:

»Sporočamo vam, da so se predstavniki Svetov krajevnih skupnosti Bevke, Dragomer — Lukovica, Drenov grič in Log 12. 1. 1994 sestali na skupnem sestanku. Glavna in edina točka tega sestanka je bila razprava o nevarnem stanju magistralne ceste Vrhnika — Ljubljana in to na odseku, ki poteka skozi oziroma mimo naštetih krajevnih skupnosti, kakor tudi odsek skozi Brezovico.

Tisočim krajanom je ta cesta edina možna prometna povezava tako z Ljubljano kakor tudi z Vrhniko. Valovito in razpokano cestišče z nešteti udarnimi jamami ogroža prometno varnost in uničuje osebna vozila. Krpanje cestišča v zadnjem času izvajajo zelo neučinkovito in nestrokovno, tako da nima nobenega učinka. Ker se z resno prenovitvijo ce-

ste Vrhnika — Ljubljana odšla iz leta v leto, je prizadete krajiane minila potrepljivost. Zato predsedniki naštetih Svetov krajevnih skupnosti sklicujejo za ponedeljek, 24. 1. 1994, nov sestanek in zahtevajo, da nanj pošljete predstavnika, ki jih bo lahko seznanil s določenim načrtom popravila cestišča in s končnim rokom prenove ceste. Na sestanek so vabljivi tudi še predstavniki Republiškega sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu in predstavnika občine Vrhnika, ki mora po svojih močeh podpreti zahtevo svojih občanov po vsaj kolikor toliko znosnih pogojih v cestnem prometu. Sestanek bo v Gasilskem domu na Logu in se bo pričel ob 17. uri.

Predsedniki pričakujejo, da se bodo vsi povabljeni sestanka udeležili in na njem tudi konstruktivno sodelovali. V nasprotnem bodo poiskali učinkovitejša sredstva za ureditev nevarnih vozniških razmer na cesti Vrhnika — Ljubljana.

KS BEVKE
Miro Vonca
KS DRAGOMER-LUKOVICA
Peter Mausar
KS DRENOV GRIČ —
LESNO BRDO
Stane Jeraj
KS LOG
Albin Novak

V ponedeljek, 24. 1. 1994, so se sestanka udeležili vsi štirje predstavniki krajevnih skupnosti, predstavniki občine in sredstev javnega obveščanja (TV, VAL 202, Radio Ljubljana, Naš časopis). Predstavniki Ministrstva za promet in zveze (uprava za ceste) pa so tik pred sejo poslali opravičilo, da imajo važne cestne razgovore s pomursko regijo in predlagali nov datum sestanka, ki ga naj določijo Skupščina občine Vrhnika.

Predstavniki štirih krajevnih skupnosti so bili zaradi tega upravičeno jezni, saj prav tega sogovornika o problematiki slabega cestišča niso imeli. Predstavniki skupščine so prizadevanja in protest krajanov ob magistralni cesti popolnoma podprli, obenem pa

tudi sami posredovali Ministrstvu za promet in zveze podporo prizadevanjem KS za čim hitrejšo obnovo ceste.

V razgovoru za medije so prizadeti še enkrat ponovili svoje zahteve iz svojega protesta:

- magistralna cesta Ljubljana — Vrhnika je ena najslabših cest v Sloveniji;
- po njej vozi tisoče in tisoče vozil dnevno;
- cesto je potrebno sproti vzdrževati in obnavljati;
- čimprej jo je potrebno na novo preplastiti in obnoviti celotni asfalt;
- za spomladansko obdobje bodo pripravili opozorilno zaporo ceste;
- če ne bo pravega odziva, bodo cesto zaprli za dva dni, lahko tudi v času dirke GIRO DI ITALIA;
- sestanek z Ministrstvom za promet in zveze sklicati v roku 14 dni (na licu mesta).

O nadaljnjih zapletih in reševanju te cestne problematike pa bomo prav gotovo še pisali v Našem časopisu.

S. S.

ISKRA ANTENE

Okolje je naklonjeno sanaciji podjetja

V Iskri Antene se zdaj ukvarjajo s tistim, kar so si zastavili v sanacijskem programu, ekipa sanatorja Igorja Trillerja je že nekoliko spodbudila dejavnosti, vendar smo o tem že pisali v prejšnji številki. Rezultatov pa, vsaj senzacionalnih in spektakularnih, v tako kratkem času ni mogoče pričakovati.

Glade na različna tolmačenja, kaj je občinsko vodstvo in občinska skupščina na novembrski seji pravzaprav naredila za Iskro Antene in v izogib nespornostim, kaj je kdo rekel in kako je to povedal, naj ponovno opišemo tisto novembrsko sejo, ki je pri nekaterih vzbudila nekoliko hude krvi, v vodstvu podjetja Iskra Antene pa naredila vtis, kot da vrhniškimi prebivalcem, zlasti pa vrhniški politiki ni nič od tega podjetja. Skupaj s sanatorjem imajo namreč vtis, da okoliščine niso naklonjene njihovim prizadevanjem, prav tako ne ožja oko-

lica, kljub jamstvom, povedanim na tedanji seji občinske skupščine, da bo občina pomagala kot je v njenih močeh.

Direktor Iskre Antene Miro Obreza je na zasedanju občinske skupščine težave v podjetju razložil takole: ves čas so bili v likvidnostnih težavah, kar je tudi povzročilo, da je bilo treba zmanjšati proizvodnjo. To pomeni posledico, da tolikšnega obsega proizvodnje ne bo moč izvajati z obstoječim številom delavcev, se pravi, da bo njihovo število treba zmanjšati. Ker hočejo podjetje rešiti, so za pomoč zaprosili ekipo Igorja Trillerja, ki naj pride s svojo ekipo, kajti v Iskri Antene je prišlo tudi do odhoda delavcev, ki so opravljali zahtevna dela. Pričakuje, da bo ob pomoči ekipe od zunaj kritično še kakih 3 do 5 mesecev, pri čemer delavci, ki bodo ostali, ne bodo mogli pričakovati več kot zametnega obsebnega dohodka, vsekakor pa

ne bi smeli dopustiti likvidacije podjetja, ki si je v svoj program zastavilo ohranitev delovnih mest, si pridobiti nove strokovnjake, zdravo jedro podjetja pa naj ostane tako kot je. Miro Obreza je občino tedaj zaprosil tudi za kratkoročno posojilo, s katerim naj bi pokrili nekatere najnujnejše izdatke, v občinsko skupščino, katere član je tudi sam, pa je prišel, da bi se delegati in s tem širša javnost zaradi tega, ker se o podjetju marsikaj govori, seznanili iz prve roke.

Potem se je v razpravi oglasil delegat Franc Volek, ki je dolga leta delal v tem podjetju. V čustveno obarvanem nastopu je poudaril, da je podjetje zraslo iz lastnih žuljev vseh zaposlenih, da so tam vzgojili precej strokovnjakov, ki pa so zaradi slabih plač odšli drugam. Mnenja je bil, da podjetje mora obstati, saj je

to pomembno tudi v občinskem merilu, zato bi morala občina priskočiti na pomoč.

Naslednji v razpravi je bil Tone Jensenko, ki je izrazil pomisleke ob prihodu ekipe Igorja Trillerja. Pomisleke je izrazil glede na primere z Gorenskega, kot primera je navedel Elektrovezve in Elan, kjer da so bili domačini razočarani in jezni. Se je pa strinjal s tem, da je treba Iskri na Vrhniki pomagati in v njej razmere urediti.

Na te pomisleke se je oglasil predsednik izvršnega sveta Vili Granda, ki je pripomnil, da morda ime Triler tam res ni priljubljeno, vendar da Elan dela še naprej. O Iskri Antene je dejal, da je odšlo precej strokovnjakov, nekaj tudi k teritorialni obrambi, toda podjetje je vrhniško in mu je treba za začetek dati vsaj moralno podporo, Triller pa je dober menažer, ki z ekipo lahko reši tudi vrhniško Iskro.

Danica Jazbinek je potem vprašala, koliko delavcev je izgubilo službo, narkar je direktor Obreza pojasnil, da je deset delavcev predčasno postalo tehnološki presežek, izgubili pa so 40 odstotkov kadrov.

Nakar se je oglasil delegat Jože Žakelj in vprašal, ali je Iskra holding večinski lastnik, direktor Obreza je pojasnil, da to ni in da bo vse stroške sanacije ekipe nosilo vrhniško podjetje.

Tu se je razprava o Iskri Antenah končala, delegati so informacijo vzeli na znanje s pripombo, naj občina po svojih močeh Iskri pomaga pri okrevanju.

BREG PAKO

Obljubljene so bile cevi

Malo pred novim letom so se v gasilskem domu na Bregu zbrali prebivalci vasi Breg in Pako, da bi se pogovorili o krajevnih vprašanjih, zanimalo pa jih je tudi, kako se bo razvijala lokalna samouprava.

Predsednika KS Franca Drašlerja in člana sveta KS iz vasi so spomnili besede, ki so bile izrečene pred nekaj leti o zaščiti vodnega vira, o gradnji kanalizacije na tem koncu, o javni razsvetljavi, kajti vse luči še ne gorijo, o tem, da je cesta, republiška, od Borovnice do Preserja v žalostnem stanju vsaj na dveh točkah, ki bi jima že lahko rekli črni točki, ne nazadnje o tem, kaj narediti z gasilskim domom in o drugih zadevah.

Franc Drašler jim je pojasnil, da so bile planske naloge v lanskem letu realizirane v okviru KS manj uspešno kot prejšnja leta, kajti bilo je manj denarja kot prej. Krajevna skupnost je iz občinskega proračuna dobila za nominalno približno deset odstotkov manj denarja kot v letu 1992, se pravi, da ga je bilo dejansko manj, vmes pa so se povečali

stroški. Tako je denimo predračun za javno razsvetljavo pri istem izvajalcu še v letu 1992 znašal 115.000 tolarjev, lani pa že 400.000 tolarjev.

Dejal je, da je razpisano mesto profesionalca na krajevni skupnosti, ki se naj bi ukvarjal s komunalno in drugo problematiko v KS, kajti predsednik in člani sveta kot neprofesionalci težko uredijo kaj večjega v dopoldanskem času, ko delujejo ustrezne občinske in druge službe.

V razpravi je bilo rečeno, da je bila javna razsvetljava na Bregu že dolgo v načrtu in Brežani niso neskrumni, če naj se zadeva uredi v letošnjem letu. Opozorili so tudi, da bi bilo treba izvesti novo električno omrežje tudi na Bregu.

Povedano je bilo tudi, da so krajani Brega in Pakoga res na koncu občine, kar se vidi tudi iz tega, v kakšnem stanju je gasilski dom, v katerem je sestanek. Dejansko so pred leti na zadnjem podobnem sestanku še vsi lahko sedeli na stoli, ti pa so zdaj polomljeni. Da bi gasilskemu domu ne izklopili elektrike, jo sosed plačuje kar iz svojega žepa.

Opozorjeno je bilo, da je cesta čez Breg in Pako nevarna, saj hitre vožnje ne ovira prometni znak, bilo je že nekaj smrtnih nesreč. Na to je bil odgovor, da je šlo na ustrezne občinske službe že nič koliko dopisov, uredi pa se nič.

Podobno so opozorili na ceste, ki je bila skozi vas in Pod goro sicer asfaltirana, dokončana pa ne. Manjkajo mulde, ni prometne signalizacije itd.

Načeli so tudi vprašanje pluježnja cest. Pojasnjeno je bilo, da so v krajevni skupnosti kar trije upravljalci: regionalno cesto od Borovnice do Brega plujež cestno podjetje, skozi vas je občinska cesta in zanjo skrbijo vrhniški komunalci, edino lokalne ceste po vaseh ima na skrbi krajevna skupnost. Z lesenim plugom pa se nanje pride šele tedaj, ko so pluježne glavne ceste. Na krajevni skupnosti se razmišlja, da bi stari plug zamenjali z modernejšim, vendar tudi zanj ne bo potrebnega malo denarja.

Kar se kanalizacije tiče, je bilo povedano, da bi bilo treba nekaj stvari hitro urediti, saj gre za čisto vodnega vira, kar

ni samo problem prebivalcev Brega in Pakoga, temveč tudi vse vrhniške občine, ki od tu dobiva vodo.

V zvezi z gasilskima domom so predstavniki gasilskega društva Breg Pako pojasnili, da se je stanje v domu zelo poslabšalo, ko so v njem prebivali pripadniki TO, saj je od tedaj inventar zelo poškodovan. Razmišljajo o tem, da bi dom dali v najem za kakršno koli dejavnost, v zameno za to pa bi najemnik stavbo primerno adaptiral. V najem bi dali le del prostora, stranski prostori pa naj bi še ostali za krajevne potrebe. Gasilce so na zboru opozorili, da je zamisel o obnovi doma hvaljevredna, vendar da bi se dalo dom obnoviti tudi brez tega, da bi ga oddajali. Kraj da bo moral za to pokazati več zanimanja.

Na sestanku so obudili vaški odbor, ki bo zdaj skrbel, da stvari ne bodo ostajale pri starem in da bodo krajevne pobude prišle na prave naslove. Skupina prebivalcev je o sklepih s sestanka že seznanila vrhniško občinsko vodstvo, ki je pokazalo razumevanje za težave, v pripombi, da bo pomagalo pri vsem, kar bodo ljudje hoteli narediti za svoj kraj.

Kar se tiče obnove gasilskega doma, pa so na Vrhniki svetovali nekatera pota, ki jih bo treba opraviti in naslovnik, na katere je treba pošiljati prošnje. Podobno so povedali tudi za pravi naslov, kjer se rešujejo zadeve regionalnih cest.

Nov mostiček v Gradišču

Nekaj dni pred Novim letom je Komunalno podjetje Vrhnika postavilo nov most čez potok Belo v Gradišču.

V predzadnji številki Našega časopisa je bila objavljena slika podrtega mosta s komentarjem, da bo preteklo precej vode v potoku, ko bo postavljen nov most. Toda sedaj lahko rečemo, da le ni preteklo dosti potoka Bele, ko stoji lep, nov mostiček, za krajane naselja Gradišče. Hitra akcija občine Vrhnika in izvajalca investicije KP Vrhnika je botrovala hitri gradnji in postavitvi mostu. Sama investicija je bila vredna približno 1 mio SIT s tem, da je nov most vreden 800.000 sit, preostalo pa je namenjeno za ureditev okolice mosta, predvsem za tlakovanje brežine in ureditev struge. Kovinsko konstrukcijo so naredili v Kovinarski Vrhnika, vsa finančna sredstva pa je prispevala občina. V Komunalnem podjetju so se zagotovili, da bodo celotno okolico uredili in obnovili takoj, ko bo vreme to dopuščalo.

Delavci Komunalnega podjetja na železno konstrukcijo pritrjujejo leseno ograjo in pod.

Borovniška kinodvorana razdejana

Borovniška kinodvorana, ki je bila še pred nekaj leti središče borovniškega kulturnega življenja, kjer so nastopali domači zbori, folklorne skupine in gle-

dališki igralci, kaže v januarju letošnjega leta klavno podobno.

Kot je videti, ni čisto opustela, vendar je res, da novi obiskovalci vanjo ne hodijo skozi vrata, temveč so si za vstop izbrali stranske in visoke odprine. Kar je ostalo odrske opravne, je popolnoma uničena, lepa doma naslikana kulisa je uničena, na filmskem platnu so različni napis, ki izdajajo avtorjeve poglede, in ti so dodatno podkrižani s kljukastimi križi. Tudi električna plošča je popol-

Republika Slovenija
OBČINA VRHNIKA
IZVRŠNI SVET

RAZPISUJE NAGRADE INOVATORJEM IN IZUMITELJEM ZA LETO 1993

Pozivamo vsa podjetja, zavode in obrtnike v občini Vrhnika, da do 30. marca 1994 prijavijo svoje kandidate za nagrade inovatorjem in izumiteljem za leto 1993. Predlog naj poleg splošnih podatkov vsebuje še:

1. podroben opis inovacije oziroma izuma
2. opis dosedanje oziroma nameravane uporabe
3. oceno finančnega učinka predlagane inovacije oziroma izuma.

Prispele predloge bo pregledal Oddelek za družbenoekonomski razvoj in planiranje ter izbrane predloge, ki bodo ustrezali razpisnim pogojem, posredoval v potrditev izvršnemu svetu Skupščine občine Vrhnika.

Predloge pošljite na naslov:

Republika Slovenija
OBČINA VRHNIKA
Oddelek za družbenoekonomski razvoj in planiranje
Tržačka c. 1
61360 VRHNIKA

Na podlagi 85 in 139. člena zakona o dohodnini (Uradni list Republike Slovenije, št. 71/93) izdaja Ministrstvo za finance — Republiška uprava za javne prihodke

POZIV

k vložitvi napovedi za odmero dohodnine, davka od dohodkov iz dejavnosti in davka od dohodkov iz premoženja za leto 1993

DO 15. JANUARJA 1994 MORAJO NAPOVED VLOŽITI:
1. Zavezanci za davek od dohodkov iz premoženja o dohodkih, doseženih z oddajanjem premoženja v najem, v letu 1993, ki je pogodbi trajal najmanj eno leto;

DO 28. FEBRUARJA 1994 MORAJO NAPOVED VLOŽITI:
2. Zavezanci za davek od dohodkov iz dejavnosti o dohodkih, doseženih v letu 1993;

DO 31. MARCA 1994 MORAJO NAPOVED VLOŽITI:
3. Zavezanci za dohodnino o dohodkih, doseženih v letu 1993, razen zavezancev, katerih edini vir dohodnine je pokojnina, če med letom niso plačevali akontacije dohodnine.

Opomba:
Napoved za odmero dohodnine morajo do 31. marca 1994 vložiti tudi zavezanci za davek od dohodkov iz dejavnosti in zavezanci za davek od dohodkov iz premoženja, doseženih z oddajanjem premoženja v najem, ki je po pogodbi trajal najmanj eno leto.

Napoved vložijo:

- zavezanci iz 1. točke za dohodke iz premoženja in nepremičnega premoženja pri izpostavi Republiške zveze za javne prihodke (v nadaljnjem besedilu: izpostavi), na katere območju imajo stalno prebivališče. Zavezanci, ki dosežejo dohodke z oddajanjem premoženja in nepremičnega premoženja v najem in niso rezidenti Republike Slovenije, vložijo napoved pri izpostavi, na območju katere so bili dohodki doseženi;
- zavezanci iz 2. točke pri izpostavi, na območju katere so vpisani v register zasebnikov ali v drugo predpisano evidenco;
- zavezanci iz 3. točke s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji (rezidenti) pri izpostavi, na območju katere imajo stalno prebivališče v času vložitve napovedi, zavezanci, ki niso rezidenti Republike Slovenije, pa pri izpostavi, na območju katere imajo začasno prebivališče v času vložitve napovedi.

Napoved za odmero dohodnine in drugih davkov je treba vložiti na predpisanem obrazcu. Obrazec napovedi za odmero dohodnine se dobi pri Cankarjevi založbi, drugi obrazci napovedi pa pri — na MF-RUJP izpostava Vrhnika, Cank. trg 4, soba 17.

Zavezanec-posameznik se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev za prekršek v zvezi z opravljanjem dejavnosti pa najmanj 100.000 tolarjev:

- če ne vložijo ali ne vložijo v zgoraj navedenem roku, ki je določen z zakonom, napovedi pri pristojnem davčnem organu;
- če vložijo napoved, ki ne vsebuje podatkov, ki so potrebni za odmero, ali če v napovedi izkaže neresnične podatke.

Z denarno kaznijo najmanj 400.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki je napovedal manjšo osnovo za dohodnino oziroma manjšo davčno osnovo za posamezno podvrsto dohodnine, če se ta ne vključuje v osnovo za dohodnino, če utaja dohodnine oziroma davka, ki odpade na nenapovedane prihodke, ne predstavlja kaznivega dejanja.

noma razbita, razdejanju ni ušel niti arhiv nekdanjega kulturnega društva.

Ogled na kraju samem kaže, da je bilo nočnemu obiskovalcu, ki si je dvorano priredil v sebi prijazno okolje, nekoliko prehladno, zato je poskušal kuriti s kabli po steni — pa doma le ni požgal, da bi gasilec naredil delo.

Vse po načelu, da če že starih nič ne

briga, komu na čast bi ohranili ta postarani in od vseh zapuščenih kulturni hram. Da bi kar poprek tarnali nad dejavnostjo vodstva krajevne skupnosti in občine, ne bi bilo pravično. Je bil poskus pred dobrima dvema letoma, ustanovljen je bil odbor in bilo je nekaj sestankov, vendar se je zgodilo, kot se rado dogaja v naših krajih: ljudje se niso mogli dogovoriti.

Republika Slovenija
OBČINA VRHNIKA
IZVRŠNI SVET

RAZPISUJE

RAZISKOVALNE NALOGE ZA LETO 1994

Prednostno bomo sofinancirali raziskovalne naloge, ki bodo obravnavale tale področja:

- raziskave s področja varstva in sanacije okolja,
- raziskave s področja kmetijstva,
- raziskave s področja turizma,
- raziskave s področja zgodovine, arheologije in umetnostne zgodovine,
- raziskave z drugih področij, ki so pomembna za nadaljnji razvoj občine

Na razpis se lahko prijavijo znanstvenoraziskovalne organizacije, podjetja in posamezniki prek institucije.

Prijava mora vsebovati:

- naziv organizacije, ki predlaga raziskovalno nalogo,
- naslov raziskovalne naloge,
- naziv nosilca in izvajalcev ter sodelavcev raziskovalne naloge ter recenzorja (mentorja),
- izhodišče, cilj in namen naloge,
- uporabnost rezultatov,
- predvideni pričetek in konec naloge,
- finančni predračun s sofinancerji.

Naloge pošljite do 15. marca 1994 na naslov:

Republika Slovenija
OBČINA VRHNIKA
Oddelek za družbenoekonomski razvoj in planiranje
Tržaška c. 1
61360 VRHNIKA

Naš glas naj seže do vas

Silvestrovanje v domu upokojencev

Že vnaprej smo bili seznanjeni, da bomo z zabavo sklenili staro leto 1993. Temu vabilu smo se z veseljem odzvali. Tako smo dočkali 30. 12. 1993. Zbrali smo se v avli, kjer smo pričakali z velikim aplavzom našega harmonikarja Janeza Kogovška. Pozdravil nas je s šaljivim nagovorom, nakar nas je začel zabavati s svojimi instrumenti in lepim petjem. Mi, upokojenci, pa tudi nismo od muh in smo v šaljivem delu še popestrili njegov zabavni program. Seveda smo si prej ogledali še podplate svojih čevljev, če bodo zdržali do konca, ker na lastno kožo ni lahko plesati. S Kogovškom smo zdržali, vmes nas je zabaval še čarovnik, gospod Mirko Žerjav. Ta zabava je bila za nas enkratna, ker takih čarovnij pri nas v Domu še nismo doživeli. V pest je zatlačil robček, ki nam ga je pokazal in potem ni bilo robčka nikjer. Ko nam je čez kratak čas odprl dlani, pa je potegnil iz roke veliko

predeval navzkriž, kjer so nastali štirje, vsi speti skupaj, da če je prijel za enega, so se ga držali še drugi. Potem nam je prikazal še več drugih čarovnij, ki jih pa ne morem vseh opisati, sicer bi v »Našem časopisu« zmanjkalo prostora.

Z veseljem smo pričakali še dedka Mraza. Lepo nas je pozdravil in se nam predstavil z nagovorom. Povedal je, kje vse je že hodil, kaj vse je doživel med potjo po svetu. Lepo, da se je spomnil tudi na nas in nas je vse obdaroval. Seveda je moral biti koš kar velik, da smo dobili vsi vsaj nekaj. Sam Bog naj mu poplača za vse. Priporočamo mu, naj v tem letu dobro pazi nase, da bo ostal pri zdravju, da nas bo ob koncu leta spet obiskal. Upajmo, da bodo boljši časi, vsaj želeli bi, da bi tudi mi, upokojenci, dobili večjo pokojnino. Če se bo to zgodilo, bomo že zbrali toliko, da bo imel za brivnik.

Pripravili smo tudi šaljivi kviz. Zopet

Čarovnik Mirko Žerjav

Kronika dogodkov

22. 12. 1993 so vrhniški upokojenci obiskali svoje člane tu, pri nas.

23. 12. 1993 dopoldne so v avli v pritličju nastopili otroci župnijskega vrta in mali šolarji iz Vrta pri Pošti. Peli so božične pesmi, se igrali in plesali.

28. 12. 1993 — obisk predstavnikov Zveze borcev.

30. 12. 1993 popoldne je bila v naši avli novoletna zabava. Ob prijetni glasbi harmonikarja Janeza Kogovška je potekal program:

- čarovnije mojstra Mirka Žerjava
- novoletni srečelov
- šaljivi kviz med žensko in moško ekipo.

Nazadnje nas je obiskal še Dedek Mraz s skromnimi darili.

06. 01. 1994 — obisk Karitasa iz Loške doline. Ugotovili smo, da so do-

bri pevci in naše narodne pesmi so se razlegale kar nekaj časa.

11. 01. 1994 smo praznovali rojstne dneve za zadnje tri mesece prejšnjega leta. Z nastopom so ga popestrili učenci vrhniške glasbene šole.

Nasvidenje do prihodnjic.

Zbrala in uredila Vera Kernc

Pesem snežink

Drobene snežinke bele,
svo vso zemljo odele.

Naj le spi!
Naj le spi!

Naj počiva
gozd in njiva,
saj je novoletni čas,
ko prihaja
dedek Mraz!

Špela Bizjak 3. d
OŠ Ivan Cankar Vrhnika

Da bo tako, kot je treba...

ruto. Nekemu fantu je dal čarovniško paličico v roke in mu je zaukazal, naj se z njo trikrat udari po trebuhu. Ko je to storil, so raznobarne žogice kar letele iz fantovega trebuha. Nato nam je pokazal dva kovinska krogca; nekako ju je

Prostovoljno gasilsko društvo Drenov Grič — Lesno brdo vabi svoje člane na redni letni občni zbor, ki bo v nedeljo, 13. februarja, ob 14. uri v Gasilskem domu. Upravni odbor gasilskega društva se zahvaljuje krajanom in drugim, ki so pripomogli k uspešnemu delovanju društva v letu 1993. Upravni odbor GD Drenov Grič — Lesno brdo Predsednik GD Dušan Rodošek

smo zmagale ženske. Moškim bi priporočala, da bi že sedaj malo bolj študirali in si bistrili možgane, da ne bi prihodnjič padli spet skozi sito. Le eno priporočilo imam za moške: tisti, ki še kadijo, naj opustijo tobak in cigarete. Tako bodo prihranili toliko, da bodo letos asfaltirali tisti kos steze, ki čaka na to delo že več let.

Imeli smo tudi srečelov. Pri tem so imeli eni več, drugi manj sreče. Dobitki niso mogli biti veliki, ker smo bolj revna družina.

S skromnimi darili smo obdarili tudi naše uslužbence in se s hvaležnostjo spomnili še njih, da ne bodo mislili, da jim nismo hvaležni za vse, kar storijo za nas.

Želimo jim, kot tudi vsem bralcem Našega časopisa, veliko zdravja in miru v novem letu.

Marjanca Menart

VABILO VABILO VABILO VABILO

V domovih za starejše so najrazličnejše razstave že utečena praksa. Pogosto so razstave ročnih del, etnološke razstave, razstave različnih umetnikov in še bi lahko naštevali. Kot prikaz ne tako skromne ustvarjalne dejavnosti pa se bolj ali manj pogosto pojavljajo glasila stanovalcev, domska glasila, domski časopisi ali kakor jih že imenujemo. Ponekod imajo bolj literarni, drugod bolj informativni značaj, spet drugje izhajajo ob različnih jubilejih kot bilteni, kronike. Ponekod jih oblikujejo v večini stanovalci, druge pa so bolj odraz iskrovosti in prizadevnosti zaposlenih ter sodelovanja zunanjih sodelavcev. In nenazadnje, tudi naslovi glasil kažejo na njihovo bogato raznolikost. Prav raznolikost glasil se nam je zdela zadosten razlog, da jih zberemo in predstavimo tudi širšemu občinstvu.

Odprtje razstave bo 7. 2. 1994, ogledali pa si jo boste lahko do konca meseca.

Prisrčno vabljeni!

Stanovalci in delavci Doma

BOLNIŠNICA GOLNIK IN BOLNIK

Spoštovane, spoštovani!

Star pregovor pravi, da v stiski spoznaš prijatelja, kar sem spoznal tudi sam. Veliko vas je vedelo, da sem na zdravljenju v bolnišnici na Golniku. Moja ugotovitev ni bila težka, saj sem dobival razno pošto s številnimi podpisi. Rad bi omenil posamezne kartice, vizitke, ki sem jih prejel od: Sekcije Ž. B. S. z vsemi podpisnicami; podpisani stanovalci Pošte 3/B in ves upravni odbor Društva upokojencev. Največ podpisnikov pa je bilo od Društva invalidov, saj imam pri njih neko obveznost, ki pa je nisem mogel opraviti, ker me je prehitela bolezen. Zahvaliti se moram tudi obiskovalcem, sorodnikom in prijateljem ter prevozniku v bolnišnico na Golnik in kasneje ob vrnitvi domov. Enaka zahvala vsem za telefonske klice.

Prijateljice in prijatelji!

Vse opisujem zato, ker se vsakemu posamezniku nemore zahvaliti za tolažilne besede, voščila za praznike in želje za čimprejšnje okrevanje v novem letu 1994.

Prek NAŠEGA ČASOPISA se vsem in za vse storjeno najlepše zahvaljujem in hkrati želim veliko uspeha v novem letu, čeprav malo pozno!

Vsem lep pozdrav!

Bolnik Stane z Golnika

Zahvala

Kot vsako leto doslej sva se tudi midva z možem 28. decembra udeležila silvestrovanja, ki ga je za svoje člane priredilo Društvo upokojencev Vrhnika.

Ze samo praznovanje je nekaj lepega, saj društvo vedno poskrbi, da se vedno nekaj dogaja. Spomni se tudi posameznih članov, ki bodisi praznujejo svoje rojstne dneve, godove ali so prvič navzoči na takih in podobnih praznovanjih in srečanjih.

To, kar pa sva doživela midva z možem, pa je bilo proti vsakemu pričakovanju. Tolikšne pozornosti sva bila deležna zaradi najine 50. obletnice poroke — zlate poroke, da nama bo to ostalo za vedno v spominu.

Ne samo, da se naju je društvo spomnilo ob tej priložnosti, priredilo je celoten poročni obred s pričami, šopki, po-

ročnim šopkom in poročnim darilom. In kako naju je ganila v verzih napisana in prebrana najina 50-letna življenjska pot; solze ganjenosti so kar same polzele po licu.

Za ta prelep dogodek, za iskrene čestitke in lepe želje iskrena hvala. Četudi posamezniki, ki so poskrbeli za tako presenečenje, niso želeli biti imenovani, pa je najina želja, da se še posebej zahvaliva predsedniku društva Matiji, tajnici društva Justji, Metki za opis najine življenjske poti, poročnima pričama Poldetu in Janezu ter harmonikarju Janezu in vsem najinim 96 svatom, ki so poročno slavo sklenili s pesmijo.

Vsem prisrčna hvala v želji, da se bomo tudi v letošnjem letu srečevali na naših izletih, ki so vsakokrat tudi dogodek zase.

Zakonca — zlatoporočnica Cita in Franc Furlanova z Verda

Zlata poroka zakonca Cite in Franca Furlan iz Verda

Slika pa je nastala 28. decembra, ko je v navzočnosti 96 članov društva upokojencev, ki so tistega dne »silvestrovali« v mlečni restavraciji na Vrhniki, predsednik društva upokojencev Matija Turšič nevesto Cito in ženina Franca poročil še za nadaljnjih »50 let«.

Zelo ganljivo je opisala življenjsko pot zakoncev Furlan Metka Turšičeva, svoje verze pa sklenila takole: »In vsi smo danes vajini svatje«.

In res smo bili; veseli in srečni, saj smo bili priča redkemu dogodku, kjer se je utrdnila tudi marsikatera solza.

Kaj naj vama še zaželimo, draga zlatoporočnica?

Le sreče in zdravja vama želimo in da bi tudi v nadaljnjem življenju v slogi in ljubezni ter medsebojnem razumevanju preživela še mnogo let ter se še velikokrat, tako kot doslej, udeležila naših srečanj in se povesečila v naši družbi.

Vam, oče Furlan, ki boste 10. februarja praznovali svoj 84. rojstni dan, pa vaju želimo še naše posebne in iskrene čestitke!

Iz Društva upokojencev Vrhnika vsi, ki vaju imamo radi

VABILO

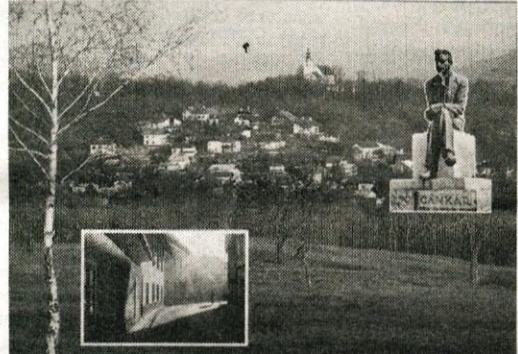
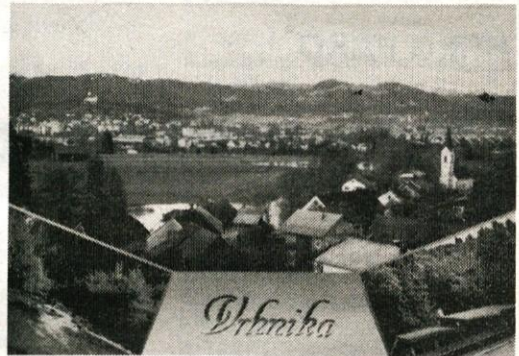
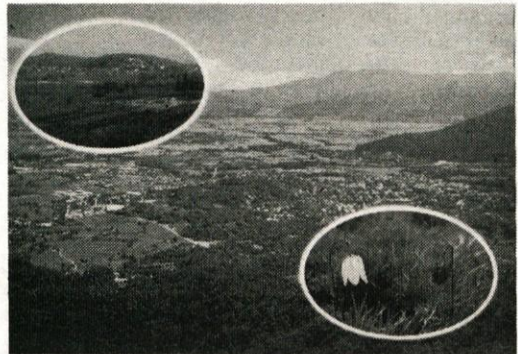
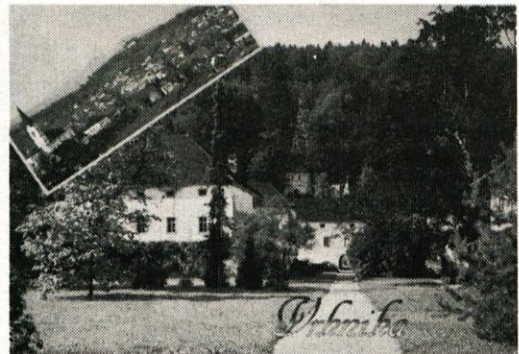
Društvo invalidov Vrhnika vabi vse člane - redne in podpome — na občni zbor, ki bo v soboto, 12. 02. 1994, ob 15.30 v Cankarjevem domu na Vrhniki. Po končanem zboru bo pustna zabava. Obenem obveščamo vse zainteresirane, da bomo v februarju pričeli z različnimi oblikami terapij z vibromasažnimi blazinami. Potrebne informacije dobite v pisarni Društva invalidov.

DI VRHNIKA

Nove vrhniške razglednice

V prvih dneh letošnjega leta so se na Vrhniki pojavile nove vrhniške razglednice. Izdajatelj je TD Blagajana Vrhnika. Posnetki so delo profesionalnih in amaterskih fotografov. Med slednjimi so s svojimi posnetki sodelovali: Sonja Zalar Bizjak, Vojko Bizjak in Janko Verbič.

Podelitev nagrad za najboljšo barvno fotografijo Vrhnike

V odgovor na nagradni natečaj za barvne posnetke Vrhnike, ki je bil objavljen v Našem časopisu (oktober 1992), je prispelo več kot 80 posnetkov različnih avtorjev. Več komisij je posnetke pregledalo in jih 22 uvrstilo v ožji izbor. Izmed teh je Komisija za turizem in propagando pri TD Blagajana Vrhnika predlagala tri nagradne posnetke. Pri tem je upoštevala možnost uporabe teh posnetkov za razglednice, prospekt Vrhnike in plakate. Odločitev je bila izredno težka in zato sta bili predlagani dve drugi nagradi. Izvršni odbor TD Blagajana Vrhnika, ki je bil tudi razpisnik natečaja, je na svoji redni seji te tri posnetke tudi potrdil.

Nagrade so avtorji prejeli 21. 12. 1993 na razširjeni slavnostni seji IO TD Blagajana. K prijetnejšemu vzdušju na prireditvi sta z glasbenim nastopom

pripomogla učenca Glasbene šole Vrhnika.

Nagrajenci nagradnega natečaja so: Vojko Bizjak za posnetek Bevke (1. nagrada) Sonja Zalar Bizjak za posnetek Stara cesta (2. nagrada) Matjaž Cunder za posnetek Kapnik v vrhniški jami (2. nagrada) E. M.

K sodelovanju v turističnem društvu »Blagajana« Vrhnika vabimo nove člane! Vsem dosedanjim članom pa sporočamo, da lahko članarino SLT 500,00 — poravnajo v pisarni turističnega društva na Cankarjevem trgu 8, prvo nadstropje.

PRISTOPNA IZJAVA

Podpisani(a) , rojen(a) , stanujoč(a) , tel:

pristopam v članstvo TURISTIČNEGA DRUŠTVA »BLAGAJANA« VRHNIKA z vsemi dolžnostmi in pravicami, ki so določene s Pravili društva. Članarino 500,00 SIT bom poravnal po položnici, ki mi jo boste poslali na navedeni naslov.

Vrhnika, Podpis:

PRISEGA V 530. UČNEM CENTRU

Nova generacija

V petek, 21. januarja 1994, je bila v Vrhnikih svečana prisega mladih vojakov. Že sedma generacija tega učnega

Slavna tribuna ob slavnostnem govoru generalpolkovnika Albina Gutmana

Mladi vojak iz Ljubljane podpisuje svečano prisego

centra je pred tremi tedni prvič prišla v kasarno na Stari Vrhniki. Tod bodo vojniki slovenske vojske služili vojaški rok prve tri mesece, nato pa bodo odšli v bojne enote, predvsem na primorsko stran.

Prisege vojakov se je udeležilo res veliko staršev, sorodnikov, prijateljev in deklet, ki so napolnili asfaltno ploščad, kjer je bil postavljen svečani postroj vseh mladih vojakov. Na svečani tribuni so bili najvišji predstavniki naše in logaške občine ter Ministrstva za obrambo Republike Slovenije. Slavnostni govornik je bil generalpolkovnik Albin Gutman, ki je med drugim dejal: »Spoštovani vojniki! Čez nekaj trenutkov boste prisegli zvestobo domovini in se podali na pot, ki jo boste morali požrtvovalno prehoditi, na pot, ki vodi k usposobljenemu slovenskemu vojaku. Na tej poti vas bodo vodili vaši podčastniki in častniki, sposobni vojniki. Mnogi izmed njih so bili pohvaljeni v junjski vojni leta 1991. Naslednjih šest mesecev bodo vaši poveljniki, učitelji

ki so bile povsem doveč, kot boste spoznali danes. Danes je, spoštovani vojniki, vaš dan, naj bo lep in prijazen tudi za vse nas. Vsem, ki boste prisegli, iskreno čestitam! Častnikom in podčastnikom učnega centra želim čimveč uspehov pri kaljenju novih bojnikov. Vsem skupaj pa želim prijetno počutje med nami vojniki in srečno vrnitev domov!«

Nato so vojniki svečano prisegli z glasnim vzklikom: »Prisegam!« Vse prisotne je nato pozdravil predsednik Skupščine občine Vrhnika gospod Vinko Tomšič, ki je mladim vojakom čestital k svečani prisegi, staršem ter vsem drugim pa zaželel dobro počutje na Vrhnikih in srečno vrnitev v svoje kraje. Logaški oktet je poskrbel za kratek kulturni program, vso svečanost pa je povezovala Mirjam Suhadolnik.

Po končani svečanosti so vsi mladi vojniki dobili prost vikend in se s svojimi najbližjimi napotili na svoje domove.

Pogled na množico ljudi, ki že nestrno čaka, kdaj bodo lahko stisnili roke svojim mladim vojakom.

pa tudi prijatelji. Zato vam življenje v vojašnici naj ne bo izživeto in prazno, usposabljanje pa nadloga, ki bi se ji veljalo čimbolj izogniti. Spoštovane žene, matere, očete, dekleta in prijatelji naših mladih vojakov! Dan, ko odhajajo vaši najdražji k vojakom, je bil od nekdaj dan skrbi in solza. Naj bo današnji dan drugačen! Naj vam odtehta nekaj skrbi,

Brane Praznik

Rojen 1949, stanuje na Vrhnikih, zaposlen kot častnik v Slovenski vojski.

Do agresije na Slovenijo se je poklicno ukvarjal z novinarstvom. Že pred agresijo in med njo je bil najprej v rezervnem sestavu TO, nato pa se je redno zaposlil v Ministrstvu za obrambo. Med agresijo se je odlikoval s pogumom in odločnostjo. Sodeloval je v dveh bojnih akcijah ter v drugih aktivnostih TO in je odlikovan z zlato medaljo generala Maistra.

Ob delu se je v preteklosti poleg slikarstva ukvarjal tudi z drugimi vrstami kulture: z režiranjem in igranjem v gledališču.

Brane Praznik se s slikanjem ukvarja že več kot dve desetletji, razstavlja pa le izjemoma, saj mu ob rednem delu zmanjka časa za obsejnejše slikarsko snovanje. Slika pretežno v akvarelni tehniki, včasih z barvnimi tuši, sem ter tja pa tudi v oljni tehniki.

Doslej je imel več samostojnih razstav (dve v Donitu Medvode, v dvorani občinske skupščine Šiška, v knjižnici ZKO Škofja Loka.), ter sodeloval na številnih skupinskih razstavah. Sodeloval je tudi na ex-temporih — denimo v Ljubljani, v Trzinu, v Gozdu Martuljku, v Sori...

Več let zapored se je izpopolnjeval na večernih tečajih na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani.

Likovni kritik Andrej Pavlovec je o slikarju in o njegovih slikah dejal:

»Vse doslej se je Brane Praznik omejil pri svojih akvarelih na krajinsko tematiko. V krajinah, ki nam jih ponuja na razstavah, odkriva le

del svojih slikarskih iskanj. Za razstave praviloma izbira nekako tri — po slikarski in po razpoložljivi občutljivosti različne sestavine akvarelne slike:

Najprej so tu akvareli, ki jih Brane Praznik pojmuje kot risbo, ki je zaključena z barvno konturo čopiča in kjer se znotraj tega obrisa in zunaj njega dogaja nežna, v nek ton potopljena celovitost danega motiva. Ta tipičen, risarsko akvarelni način izražanja, nato zamenja drug način, kjer je najmočnejše izražanje z barvo. Barva prevzame vodilno vlogo, poteze s čopičem so močnejše, barvitost je podrejena tistemu imperativu, ki ga določa krajina sama.

Potem je tu še tretja komponenta, kjer se arabesko igrive črte spajajo z nežnim koloritom, kjer čopič včasih poskoči v veselju zaradi sproščenosti, ker ga risba več ne omejuje. Toda stroga risba je še prisotna in se bori za prevlado z barvnimi nanosi, ki so skoraj podivjali za prevlado.

Vendar je posebej zanimivo, da zna Brane Praznik strniti ta dva, skoraj nasprotujoča elementa, v igriv in lep pogled na motiv, na krajino, kar je sicer njegova osnovna preokupacija...«

SLOVESNOSTI V VOJAŠNICI IVAN CANKAR - RASKOVEC

Slikar med tanki

Tudi v vojašnici Ivana Cankarja na Raskovcu je bila v petek, 21. 1. 1994, prisega mladih vojakov, ki bodo služili vojaški rok v oklepno mehaniziranem bataljonu, bolj znanem pod imenom — tankisti.

V navzočnosti številnih staršev, prijateljev, deklet in znancev je prisego okoli 100 mladih vojakov, med njimi tudi štirje mladi Vrhničani. Slavnostni govornik je bil državni sekretar za obrambo Franci Žnidaršič, za kratek kulturni program pa je poskrbel oktet Raskovec. Po slovesni prisegi so si vsi prisotni lahko ogledali bojna sredstva oklepnega mehaniziranega bataljona, med njimi tudi naj sodobnejše tanke M — 84.

Že pred prisego vojakov je bilo v galeriji vojašnice Ivan Cankar odprte zanimive likovne razstave. V prenovljeni galeriji je svoje akvarele razstavil domači častnik in slikar Brane Praznik. Poveljnik vojašnice Ivan Cankar Bojan Končan je na kratko opisal življenjsko in umetniško pot Braneta Praznika. Nato pa je državni sekretar za obrambo

Od leve proti desni so: Brane Praznik, poveljnik vojašnice Ivan Cankar Bojan Končan, državni sekretar za obrambo Franci Žnidaršič in poveljnik 5. PŠTO Marjan Balant.

Franci Žnidaršič odprl razstavo, ki bo na ogled do 15. februarja 1994. Oktet Raskovec je zapel nekaj pesmi.

Otvoritev razstave se je udeležilo kar precej Vrhničanov, ki jih zanima likov-

na umetnost. Častniki v vojašnici Ivana Cankarja pa so ponovno dokazali, da ne skrbijo samo za učenje borbenih in vojaških veščin, ampak tudi za kulturno dejavnost vojakov, kar naj bi bilo del njihovega vsakdanjega življenja.

Vojakov dan

V začetku januarja (5. in 6. 1. 94) je 530. učni center Vrhnika slovenske vojske odprl vrata že sedmi generaciji mladih vojakov, ki bodo prve tri mesece služili vojaški rok v vrhniški kasarni, preostali del vojaškega roka pa v raznih bojnih enotah širom Slovenije.

Tako je učni center sprejel več kot 400 mladih fantov predvsem iz Primorske, slovenske Obale in ljubljanske pokrajine. Tokrat ni nobenega fanta iz občine Vrhnika.

Dva dneva sta bila za mlade fante kar nekakšna prelomnica v življenju, saj so se iz civilnega življenja kar nenkrat prelevili v vojaško življenje. Na Vrhniko so prišli na različne načine: z zastavami, s harmoniko, s starši, prijatelji, dekleti in vsako slovo pred vhom v učni center je bilo po svoje zanimivo in različno. Predvsem pa veselo in z mislijo, da bodo služili vojaški rok zelo blizu svojega doma, v naši slovenski vojski.

V sliki in besedi spoznajmo, kako poteka prvi dan mladega vojaka v vrhniškem učnem centru.

Že pri vhom (slika 1) v kasarno dva častnika sprejmeta mlade vojake. Tu se mora vojak posloviti od svojih »domačih« spremljevalcev, obema častnikoma pa pokazati vojaški poziv, ki je uraden dokument za vhom v učni center. Nato »mladega« vojaka napotijo v poslopje poveljstva, kjer je komisija za sprejem vojakov (slika 2). Komisija preveri vse osebne podatke o vojaku (rojstni podatki, končanje šole, prebivališče, razna dodatna znanja, voziško dovoljenje...), z namenom, ali je prišel pravi vojak.

Vrvež pred vhomom v vojašnico je bil velik, vojci pa so vsakega svojega vojaka še dolgo spremljali s pogledom.

Sprejemna komisija preverja podatke mladih vojakov.

Ob koncu razgovora vojaka dodelijo v določeno enoto. Vsi podatki so računalniško obdelani in razporeditev vojaka v enoto je naključno programsko izbrana. Od sprejemne komisije odpeljejo vojaka v njegovo »določeno« enoto, kjer ga zopet evidentirajo, da se je javil pravi enoti. Tu se pogovori s poveljnikom enote (slika 3), ki ga seznanijo s prvimi dnevi vojaškega življenja. Obenem vojak spozna svojega poveljnika, s katerim bo preživel dobre tri mesece v vojašnici. Po razgovoru se večina vojakov odpelje v skladišče k zadolžitvi opreme, kjer prejmejo vso pripadajočo vojaško opremo, ki jim ostane tudi za rezervni sestav (slika 4).

Zatem se v svojih bivalnih prostorih preoblečejo v »pravega« vojaka, dobijo tudi vojaško frizuro in življenje vojaka v učnem centru jim prične teči po ustaljeni poti in po programu, ki je enak v vseh učnih centrih.

Tak je prvi dan življenja mladega vojaka v vojašnici, mogoče najtežji, ki pa ga je treba preživeti. Prvi trije tedni so namenjeni seznanjanju s hišnim redom učnega centra, spoznanju organizacije dela, čaka pa jih že prvo usposabljanje postrojitvenega pravila in osnovnih vojaških veščin. Naučiti se morajo pospravljati bivalne prostore, urejati postelje in pravilnega urejanja vojaških omaric z vso vojaško opremo. Seveda vojaki niso brez jutranje telovadbe, saj je treba kondicijo obdržati ali jo celo pridobiti za naporne vojaške veščine.

Nekako po treh tednih neprekinjenega bivanja v učnem centru pa mladi vojniki svečano prisežejo ter dobijo prvi prost izhod domov.

S. S.

Poveljnik voda, Vrhničan Slavko Korče, v razgovoru in spoznavanju enega izmed novih vojakov.

Najprej je treba pomeriti vojaške obleke in seveda izbrati prave čevlje.

VETERANI VOJNE ZA SLOVENIJO 1991!

Verjetno se spominjate, da je bil 10. 10. 1993 v Ljubljani v Cankarjevem domu ustanovni zbor Združenja veteranov vojne za Slovenijo — ZVVS. Prepričani smo, da je v naši občini veliko posameznikov, ki izpolnjujejo vse pogoje, da postanejo člani ZVVS. Zaradi lažje orientacije in večje možnosti, da vsak najde sebe in svoj prispevek, citiramo 6. člen Statuta ZVVS:

6. člen

Članstvo v Združenju veteranov vojne za Slovenijo lahko pridobi udeleženec priprav in aktivnosti v vojni za Slovenijo, ki je državljan Republike Slovenije in je v obdobju od 17. 05. 1990 do 26. 10. 1991, ne glede na čas trajanja udeležbe, aktivno opravljal naloge v pripravah in v vojni za Slovenijo kot:

- posameznik, ki je kot kulturni ali umetniški delavec oziroma predstavnik sredstev javnega obveščanja s svojo aktivnostjo spodbujal in osveščal slovensko javnost v najtežjih trenutkih procesa osamosvajanja, priprav in vojne za Slovenijo;
- prostovoljec v enotah manevrske strukture Narodne zaščite, Teritorialne obrambe, Policije, Narodne zaščite, Civilne zaščite, upravnih organov za obrambne in notranje zadeve, drugih državnih organov in podjetij;
- pripadnik manevrske strukture Narodne zaščite;
- pripadnik Teritorialne obrambe;
- pripadnik Policije;
- pripadnik Narodne zaščite;
- pripadnik Civilne zaščite;
- pripadnik upravnega organa, pristojnega za obrambne in notranje zadeve oziroma drugega državnega organa;
- zaposleni v podjetjih, ki so izvajali naloge civilne obrambe.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka ne more postati član Združenja veteranov vojne za Slovenijo oseba, ki je s svojim ravnanjem ovirala priprave in aktivnosti v vojni za Slovenijo.

PROGRAM DELA KMETIJSKE SVETOVALNE SLUŽBE VRHNIKA

Napredek prihaja z znanjem

V občini Vrhnika je skupaj 5.569 ha kmetijskih zemljišč, od tega jih je 1.106 ha v hribovitem svetu, 4.325 ha pa na Barju. Skupaj je 1.168 ha ali 20% njiv, od tega 62% v IV. kategoriji in le 3,03% v I. kategoriji.

Travnje obsega 3.684 ha ali 62%, od tega 57,5% v IV. kategoriji in le 0,54% v I. kategoriji.

Površin v zaraščanju je 832 ha ali 14%, od tega 432 ha v hribih in 400 ha na Barju.

Sedanja raba njiv in travnatega sveta je takale:

Od vse razpoložljive zemlje je njiv v hribih komaj 4%, travinja pa 55%. Njiv na Barju je 25%, travinja pa 63%.

Z agrokarto smo z upoštevanjem programa osuševanja in agromelioracij predvidevali možno rabo, ki bi bila takole:

- povečanje odstotka njiv v hribih s 4% na 5,8%
- povečanje površin travinja v hribih s 55% na 89% (krčitev zarasti, urejanje pašnikov)
- zmanjšanje površin s travinjem na Barju s 63% na 50% (osuševanje steljnikov).

Z upoštevanjem kategorij je v hribih 76% vse zemlje v V. in VI. kategoriji, na Barju pa je 64% vse zemlje v IV. kategoriji. Opredelili smo možno rabo zemljišč v zaraščanju, in sicer tako, da smo dovolj zanesljivo ocenili možno spremembo teh zemljišč: 38 ha v njive, 296 ha v travinje, 86 ha v varovalno zarast, 360 ha pa v gozd.

Vse strokovne analize govore, kako po naravi slaba zemljišča obdelujejo naši kmetje. Upravičeno je območje naše občine razvrščeno v območje z omejenimi dejavniki za kmetovanje in tako po naši oceni v državi Sloveniji opredeljeno kot območje za pridobivanje mleka in prirejo ter vzgojo ameriških borovnic.

Poljedelska pridelava poteka na 1.168 ha njiv, ki ležijo na Barju in obrobju (95%) na pedosekveni 2. Na njivah kmetje pridelujejo koruzo za silažo (400 ha) in za zrnje (230 ha). Vsa koruza je namenjena predvsem za krmo govedu, le v manjši meri kot krma za prašiče. Druga žita kmetje sejejo na približno 100 ha. Na preostalih 438 ha njiv kmetje pridelujejo okopavine (krompir, pesa, korenje in drugo) za lastno prehrano in za prehrano prašičev.

V največji meri je torej poljedelstvo usmerjeno v pridelavo krme za govedo. Govedoreja je in bo ostala najpomembnejša panoga kmetijstva v naši občini. Na pretežnem delu travnatega sveta, ki predstavlja 62% vseh kmetijskih površin v občini, pridelujejo krmo za govedo (le na zamočvirjenih barjanskih travnikih to ni mogoče).

Stanje kmetij v občini je na splošno tako:

- približno 1.000 kmetij ima v lasti 1 ha ali več zemlje
- približno 500 kmetij proizvaja za trg (mleko, meso, drugo)
- 100 kmetij ima 5 ali več krav
- od vseh kmetij je 150 čistih, 200 dopolnilnih in 250 mešanih (med čiste štejemo tudi precej kmetij, kjer so lastniki upokojenci).

Pri pridobivanju mleka naše boljše kmetije dosegajo ali celo presegaajo povprečne proizvodne rezultate Bavarske ali sosednje Avstrije.

Vse druge dosegajo povprečne rezultate v državi Sloveniji.

Prireja govejega mesa je vzporedna dejavnost na naših kmetijah, le redke (približno 20) so usmerjene samo v pitanje govedi.

Prireja prašičjega mesa obstaja le v obliki samooskrbe naših kmetij, vendar kmetje spitajo več kot 2.000 prašičev s končno težo približno 200 kg.

Od dopolnilnih dejavnosti sta glavni panogi gozdarstvo (predvsem hribovske kmetije) in vzgoja ameriških borovnic.

V zadnjih 10 letih je srednje kmetijsko šolanje in poklic kmetijskega tehnika pridobilo 20 naslednikov, nekaj teh mlajših je tudi že lastnikov kmetij. Večinoma so šolanje končali na šoli Grm v Novem mestu ali na srednji kmetijski šoli v Šentjurju pri Celju. Kmetije z izoliranimi nasledniki že tvorijo jedro bodočih nosilcev napredka na naših kmetijah. Najlažje se vključujejo v svetovalne programe in večinoma že dosegajo dobre proizvodne rezultate.

Živinoreja je najpomembnejša panoga kmetijstva v občini Vrhnika. Na eni strani je usmeritev rezultat sorazmerno slabih naravnih danosti, na drugi pa rezultat 100 let stare tradicije predvsem v reji govedi. Prireja mleka in mesa predstavljata za našega kmeta glavni vir dohodka na kmetijah. Od leta 1904, od ustanovitve zadružne mlekarne, pa do zdaj je kmet z območja naše občine sorazmerno zelo uspešno vnovčeval svoje pridelke v različnih oblikah povezovanja v zadruge. Tudi po novem zakonu je Kmetijska zadruga Vrhnika ostala enovita s po moji oceni z dovolj velikim članstvom (268).

Svetovanje bo usmerjeno predvsem v prirejo mleka in mesa na način, ki bo kmetijam dolgoročno zagotavljal obstoj, torej prirejo na najcenejši možni način z uporabo sodobnih tehnologij. To pa za hribovit svet pomeni izkoriščanje travnatega sveta s pašo in košnjo, strokovna in smotrna raba mineralnih gnojil, kar pomeni dolgoročno zmanjšanje rabe dušika, predvsem na površinah, ki jih pretežno izkoriščajo s pašo in eno košnjo.

Take kmetije bodo dolgoročno vezane na dokup manjkajoče energije v obroku za zimsko prehrano.

Svetovanje tem kmetijam bo temeljilo na spremljanju tehnologije pašno-košnega izkoriščanja travne ruše z letnim izračunom uspešnosti po Falke — Geithovi metodi na pilotnih kmetijah. Izkušnje s takih kmetij pa bo treba razširiti še na vse druge. Veliko strokovnega dela in sodelovanja znanstvenih institucij bo potrebno na področju izboljšave botanične sestave travne ruše na vse znane načine.

Pridelovanje zimske krme v območju hribovitega sveta bi moralo biti prilagojeno potrebam matične mlekarne po kakovosti neoporečnem mleku za proizvodnjo sira ementalca. To pomeni razvijati tehnologijo sušenja krme z mrzlim in dogretim zrakom na sušilnicah.

Janez Drašler

ZDRUŽENA LISTA SOCIALNIH DEMOKRATOV

Zdrahe nas ne vodijo naprej

V Zdrženo listo socialnih demokratov so se na združenem kongresu v letu 1993 združile: Delavska stranka, Socialdemokratska unija, Socialdemokratska prenova Slovenije ter nekaj uglednih političnih skupin. Nastal je nov tip stranke — levosredinski, hkrati svetovnonazorsko barvit, idejno pluralen in radikalno demokratičen v delovanju, odprt za pobude civilne družbe.

Zdržena lista socialnih demokratov ni samo stranka delavcev, ampak je stranka vseh ustvarjalnih ljudi, ter nima negativnega odnosa do privatizacije in podjetništva. Za Zdrženo listo pa ni sprejemljivo tako preoblikovanje naše družbe, ki bi pripeljalo do restavracije najbolj grobih oblik kapitalizma, ki v svoji prvinski obliki po neizprosnih zakonih tržne tekme in izkoriščanja potiska ljudi v propad. Bistvo naše socialdemokratske usmeritve je solidarnost in

ZDRUŽENA LISTA
socialnih demokratov

občutek za probleme vseh in vsakogar.

Volilni rezultati so pokazali, da se političnim tekmečem ni posrečilo ustvariti videza, da stranke združene liste težijo nazaj. Ravno nasprotno, daleč smo od tega, da bi bili s sedanjimi razmerami zadovoljni. Dosegli smo samostojno državo, v kateri se zaradi političantskih združ ne uresničuje družbeno in gospodarska preobnova in ne daje upanja na boljši jutri. Privatizacija in sanacija gospodarstva potekata prepočasi in ne da-

jeta zadovoljivih rezultatov. Javna poraba je previsoka, ravno tako tudi obremenitve.

Podpiramo hitro lastninjenje in čimprejšnji prehod v normalno stanje brez afer in aferic, ki dajejo čudno predstavo o dogajanjih v Sloveniji.

V zadnjem času živimo v vznemirljivih razmerah, ko posamezniki pa tudi voditelji nekaterih strank govorijo o »udbomafiji«, o zarotah in domnevnih igrah bivših kadrov. Vso to ceneno fantastiko lahko prepustimo tistim, ki se z njo ukvarjajo. Menimo, da gre pri vseh teh konstruktivnih za opričevanje lastnih neuspehov in nezmožnost uresničitve konkretnih programov.

Če bi konkretno odgovorili na zastavljena vprašanja, pa ugotovljamo: Skupščina je delovala sorazmerno dobro. Naša stranka je skušala vedno delovati konstruktivno in s konkretnimi predlogi ter pobudami prispevati k uspešnemu reševanju občinske problematike.

Vedno pa pri tem nismo bili uspešni, saj se je marsikatera pomembnejša zadeva reševala mimo skupščine ali pa so se posamezne zadeve potrjevale na

skupščini naknadno, »post festum«.

Menimo, da je bil zadovoljivo rešen razvoj telefonije in nekatere zadeve s področja komunale. Premalo pa je bilo storjenega na področju ekologije, konkretno pri čistilni napravi na Vrhniki in komunalnem odlagalšču, ki kljub temu, da so bila za to v proračunu vsako leto predvidena sredstva in da bi bilo mogoče pridobiti tudi republiška sredstva, pa načrtovane naloge niso bile uresničene.

Menimo tudi, da bi lahko več naredili na področju plinifikacije Vrhnike, saj bi tako največ pripomogli k čistjšemu okolju. Več dogovorov pa tudi pritiskov bi bilo potrebnih za ureditev magistralne ceste Vrhnika — Ljubljana, ki je v obupnem stanju. Vprašanje je, koliko časa bodo po njej še pripravljali voziti naše občane za to pooblaščenim prevozniki.

Glede militarizacije oziroma demilitarizacije pa mislimo, da so se razmere bistveno spremenile v korist Vrhnike, še vedno pa vojska predstavlja veliko oviro za gospodarski razvoj Vrhnike. Zato bi morala občina od republike zahtevati določeno odškodnino v obliki zemljiške rente.

Kot stranka, ki ima prvenstveno skrb za solidarnost in socialna vprašanja, tudi nismo zadovoljni s stanjem na stanovanjskem področju in menimo, da bi ob drugačnem razmerju sil lahko to vprašanje ustrežneje rešili in sredstva od prodanih stanovanj bolj namensko uporabili. Zavedamo se namreč, da vsaka na novo osnovana družina tega vprašanja ni sposobna reševati sama.

Upamo, da bodo volilci ocenili delo in prizadevanje posameznikov in strank v zadnjem mandatnem obdobju in na bližnjih volitvah v nove občinske organe volili te tiste prizadevne občane, ki bodo s konkretnimi programi zagotavljali ne le lastne interese, temveč skrb za skupne, občinske, ki bodo zagotavljali, da bomo jutri vsi živeli bolje.

Vojko Jerina

V.I.P. d.o.o.

Vrhnikiški inkubator podjetništva

Pisarna: Tržaška c. 23, Vrhnika,
tel./fax 755-820

nudi naslednje storitve:

- splošna in specialistična svetovanja s področja podjetništva
- priprava in izvedba posameznih projektov svetovanje s področja pridobivanja finančnih sredstev in priprava dokumentacije
- fin.-računovodski servis
- posredovanje nepremičnin

Priporočamo predhodno najavo po telefonu, vsak dan od 7. do 12. ure.

PREJELI SMO

Spoštovana g. Ivanušec!

V prispevku, objavljenem v Nedeljskem dnevniku 22. 12. 1993, iščete odgovore na vprašanja. Izbrali ste pot prek javnih občil in zato vam na enak način odgovarjam tudi sama, čeprav mi ni prijetno ob očitnem dejstvu, da so bili vsi pogovori v ambulanti zaman. In ni jih bilo malo.

Mriško pregledno službo urejuje pravilnik, ki ga je na podlagi 61. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti izdal minister za zdravstvo. Ta med drugim navaja — citiram iz 18. člena: »Po opravljenem mriškem pregledu oziroma ugotovitvi, da je oseba umrla, se mora opraviti obdukcija (sanitarna obdukcija) v naslednjih primerih: — če se ne da ugotoviti vzroka smrti — na zahtevo zdravnika, ki je pacienta zdravil.«

Plačnik stroškov obdukcije iz prvega odstavka tega člena je občinski organ, pristojen za zdravstvo, ki mora zagotoviti tudi tehnično pomoč v zvezi z obdukcijo (prenašanje, prevoz in pokop trupla)...

Ali drugače: občinski organ, pristojen za zdravstvo, je plačnik stroškov obdukcije in transportnih stroškov v zvezi s postopkom, če vzroka smrti ni mogoče zanesljivo ugotoviti ali če to iz utemeljenih razlogov zahteva zdravnik, ki je bolnika zdravil.

Vse to sem vam razložila na kraju samem. Gospod Ivanušec je bil moj pacient, poznala sem njegove zdravstvene težave, a nobena od njih ne bi mogla povzročiti smrti. Zato sem odredila obdukcijo. In tudi zato, ker poznam vas. Slej ko prej bi od mene zahtevali pojasnilo. Oziroma, če vas smem spomniti, se je to že zgodilo. Verjetno ne bi bili zadovoljni, če bi ostali brez odgovora?! Mladi ljudje pač ne umirajo kar tako, ko tečejo na delavski avtobus.

Kar pa zadeva stroške, ki naj bi jih kljub temu imeli, se obrnite na pristojno službo v občini.

Odnos zdravnik — pacient mora biti zgrajen na zdravih temeljih zaupanja in spoštovanja. Brez tega ni mogoče prič-

kovati uspeha, sploh pa ne v težavah, ki niso telesne, ampak bolj psihične in socialne narave. Smisel izbire osebnega zdravnika je ravno v tem, da si najdete zdravnika, ki kar najbolj ustreza vašim potrebam in pričakovanjem, s katerim lahko komunicirate in si zato ni treba izbirati dnevnega časopisa. Izkoristite pravico, ki vam je dana!

S spoštovanjem! dr. Marija Munda
Zdravstvena postaja Borovnica

OBVESTILO — SUŠA 1993

V skladu s predlogom ukrepov za delno odpravo posledic suše v letu 1993, ki ga je sprejelo Ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo RS, ter navodili za delitev pomoči,

obveščamo vse prizadete zaradi suše leta 1993, ki so prijavi in popisali škodo,

da v prihodnjih dneh pričakujemo dobavo določene količine ječmena, kasneje soje in koruze.

Krmna žita bodo na voljo prizadetim po regresirani ceni glede na stopnjo prizadetosti oz. izpada kmetijske proizvodnje, in sicer:

- a) do 50% škode bo znašal regres 5,000 SIT/kg
- b) nad 50% škode bo znašal regres 10,00 SIT/kg.

Za koordinacijo izdobe in razdelitev je pooblaščen Kmetijska zadruga Vrhnika.

ODDELEK ZA DRUŽBENOEKONOMSKI RAZVOJ IN PLANIRANJE

Pospeševalna mreža malega gospodarstva občine Vrhnika

V pospeševalno mrežo malega gospodarstva Republike Slovenije smo že od vsega začetka vključeni tudi štirje člani iz vrhnikiške občine, in sicer: Izvršni svet SO Vrhnika, Obrtna zbornica Vrhnika, Agencija Leila d.o.o. in Vrhnikiški inkubator podjetništva.

Vrhnikiški člani pospeševalne mreže organizirano sodelujemo že od same ustanovitve mreže in smo s svojim delom in idejami ključni dejavniki na področju spodbujanja podjetništva v občini Vrhnika.

Konec leta 1993 je bil na skupščini sprejet Program spodbujanja podjetni-

tva v občini Vrhnika, ki daje osnovo za nadaljnje delo na tem področju.

Večji rezultati delovanja članov mreže v lanskem letu so bili: pridobivanje novih prostorskih možnosti za malo gospodarstvo, oblikovanje kreditnega potenciala v obliki razpisa posojil iz sredstev za pospeševanje podjetništva v občini Vrhnika, ki je bil izveden konec novembra 1993, organiziranje strokovnih seminarjev, nudenje splošnih in specialističnih svetovanj, vplivanje na oblikovanje politike spodbujanja podjetništva v Republiki Sloveniji prek raznih združenj, organizirana predstavitve na Videmskem sejmu Casa Moderna idr.

Ministrstvo za gospodarske dejavnosti je v okviru razpisa za sofinanciranje pospeševalnih programov razvoja mladega gospodarstva podprlo izvajanje Programa spodbujanja podjetništva. Na razpis smo se prijavi z naslednjimi izvedbenimi projekti:

- usposabljanje podjetnikov za vodenje malih podjetij in obratovalnic nosilca projekta: **Obrtna zbornica in Vrhnikiški inkubator podjetništva**
- usposabljanje podjetnikov za vodenje delovne sile v malih podjetjih in obratovalnicah

nosilec projekta: **Agencija Leila**
• izdelava predstavitvenega kataloga vrhnikiškega gospodarstva
nosilec projekta: **Izvršni svet SO Vrhnika**.

Poleg tega pa je Ministrstvo podprlo še projekta promocije vrhnikiškega gospodarstva in projekt podjetniške knjižnice, ki sta ga samostojno prijavila Izvršni svet SO Vrhnika in Vrhnikiški inkubator podjetništva.

Poleg izvajanja navedenih projektov bomo člani pospeševalne mreže v letu 1994 nadaljevali z izvajanjem posameznih programov iz leta 1993 v sklopu celotnega Programa spodbujanja podjetništva.

PMMGV

ZAHVALA

Gasilsko društvo Dragomer-Lukovica se iskreno zahvaljuje vsem Dragomerčanom in Lukovčanom, ki so nas tudi letos naklonjeno sprejeli in nam s svojimi prispevki izdatno pomagali pri našem delu v letu 93. Še enkrat želimo vsem: **SREČNO!**

Zahvaljujemo se in vam lepo pozdravljamo. Tudi vas: **Srečno!**
GD DRAGOMER-LUKOVICA

SPREHOD SKOZI ČAS

Korenine kot kost

Prve sledi o človeku so o proučevanju le tega zaznavane že v medledeni in zadnji ledeni dobi (180.000 — 120.000) pr. n. št. Za nas je značilna najdba več ljudi, ki so jih našli v bližini Krapine (rep. Hrvaške) in so jih po tem kraju tudi poimenovali kot »krapinski človek« (leta 1856). Leta 1908 so v južni Franciji našli skoraj popolno okostje človeka, bil je kosmat po vsem telesu, za hojo in tek pa le malo sposoben.

Kamena doba že nakazuje smer, ko je človek za svoj obstoj že uporabljal kamena orodja. To pričajo obdelani kamni, ki so jih kasneje vpenjali v les in si tako omogočili večji ulov živali za svojo osnovno prehrano. Tudi kosti in rogove so s pridom izkoristili. Uporabljati so začeli tudi lok in puščico, kar jim je omogočilo tudi uspešnejši lov. Kolišča (stavbe na kolih), so se pojavila pri nas približno 2.500 let pr. n. št. Takratni človek še ni bil poljedelec. Živel je največ od lova, nekaj pa tudi od živinoreje (ovce, koze, govedo), ob sebi pa je že imel tudi psa. Lovil je zebre, lose, ture, jelene,

vse pravice, tudi do lova, usmiljenja niso poznali ne do živali ne do ljudi. Lovskim tatovom so odmerjali hude, celo grozljive kazni — odvezali pa so jim tudi najlepšo zemljo. Ljudje so se tudi odseljevali in iskali mirnejše kotičke za preživetje. Na srečo je ta grozni pritisk popustil šele z izbruhom francoske revolucije. Popustili so v svojih zahtevah do tlačanov, s čimer naj bi se končal tudi uvod k naslednjemu članku.

Naj mi sodijo poštini in pametni ljudje, moj namen je bil le po ljudsko povedati, kaj vse so naši predniki doživljali in tudi za preživetje morali pretrpeti.

France Leben

Čenjeni bralec bo ob branju tega sestavka mogoče tudi podvomil v točnosti mojih navedb in jaz pisnega dokaza za svoje (vsaj nekatere) trditve in povezave dogajanj resnično tudi nimam. Želim le, da bi pošten bralec razumel, da hočem iz preteklosti našega kraja z okolico izluščiti med seboj časovno odmaknjena obdobja in dogajanja in skoraj že pozabljena dej-

čili od primitivnih bivališč, so morali nastati boljši pogoji. Z umikanjem oziroma nižanjem barja so postopoma izstopili na kopno v obrobne predele, kjer jih voda ni več ogrožala. Še naprej so ostali lovci z lokom in sulico, pridno ribarili, na obrobju pa tudi po malem primitivno kmetovali. Iz teh časov je za njimi ostal v spomin še kak čoln drevak, ki ga je še danes mogoče najti nekaj metrov globoko pod barjansko zemljo. Na vsej zamočvirjeni ravnini so se polagoma le izoblikovale vodne struge, ki so jih v mnogo kasnejši dobi celo preusmerjali. Gradbeni material so v Emono (Ljubljano) prevažali že po novi predstavljeni strugi Ljubljanske. Kolišča, čolni drevaki in razna orodja ter prvotne struge voda so še dandanes zanimiv vir proučevanja ljudi, ki raziskujejo to preteklost.

Mnogo, mnogo kasneje so zemljo na obrobju Barja poselili ljudje, ki so prinesli s seboj tudi napredek in nov družbeni red. Staroselci pa so še naprej ostali podložniki, ki jim je le daleč odmaknjeni čas v prihodnosti tudi to socialno krivico omilil in kasneje tudi odpravil.

Iz »paberkov iz arhiva«, ki jih je zbral g. Kovačič iz župnega urada v Borovnici (l. 1980), predstavlja javnosti na Slovenskem zgodovino, ki je tesno povezana s prvim kartuzijanskim samostanom na Kranjskem — z Bistrom. Da ne bi kakorkoli pokvaril tega izvirnega besedila in mu tako zmanjšal bistvo, ga objavljam v celoti:

Prvi menihi s priorjem (vodjo samostana) Krištofom so stanovali v Borovnici in od tu nadzorovali zidavo samostana. V Borovnici so imeli svojo hišo s kapelo, kjer so opravljali sv. maše. Kakor se dozdeva, je bila hiša blizu sedanje cerkve. Gradnja samostana je potekala v letih 1253 — 1255 v času vladavine Bernarda Spanhaima, koroškega vojvode in gospoda na Kranjskem (1202 — 1256).

Prvi napisani podatki o Borovnici in prvotnem imenu segajo v leto 1257. 13. marca tega leta je namreč papež Aleksander IV (vodil Cerkev od 1254 — 1261) potrdil vse pravice in svobode, ki so bile dodeljene od njegovih prednikov kakor tudi tiste, ki so jih samostanu naklonili posvetni moškočniki. To imenitno papeževsko pismo je prišlo v Bistrom 4. aprila 1257. Papež sprejema samostan v svoje varstvo in ga imenuje »Marijina hiša v Borovnici« (»Domus sanctae Mariae in Frovnc« — v rovin'c = v ravnici).

Na splošno velja za ustanovitelja kartuzije v Bistri koroški vojvoda Ulrik III (1256 — 1269). Ustanovna listina z dne 1. 11. 1260 imenuje samostan »Vallis iucunda in Vronvntz« (v ravnici), po nemško »Freudenthall« — vesela dolina. Med drugim pravi, da je »izpolnil davno željo in voljo svojega očeta« in da je v soglasju s svojo ženo Nežo ustanovil novo naselbino kartuzijanskega reda »v kraju z imenom Borovnica, poleg izvira in vode z običajnim imenom Bistra« (»in loco qui Vronvntz dicitur«).

V nemških listinah najdemo imena za Borovnico tudi kot Fräwvntz (v ravnici), Vrewenz (v ravnici), Franzdorf (vas v ravnici — v ravnici prebrano po nemško).

Glede na navedbo bralec lahko ugotovi, kako tesna je bila »ravnica« (sedanja Borovnica) povezana z Bistrom (in danes?). Ti ljudje so takrat

pomenili neki višji družbeni sloj, ki je znal sebi v dobro pametno presoditi, kam bo postavil trdne temelje svojih zgradb. Zaradi že oblikovane struge Bistrice je bila omogočena plova po njej in s tem tudi povezava do Ljubljane itd. Privojenih čolnarskih pravic ni nihče ogrožal, še manj ribolova. Tudi pravice nad lastništvom gozdov so znali dobro povezati z lovom na divjad. Ime Menišija še danes pove, kod je segala njihova moč razpolaganja s temi naravnimi dobrinami. S seboj so pripeljali tudi ljudi, večjih raznega dela, predvsem obrtniških strok. Še danes obstoječa lokalna imena kot pri Ribiču povedo, da je tam obstajal neki bajer, kjer so to dejavnost gotovo tudi opravljali. Imena: Kralov bajer, Za jezom, Bajerški kovač, Pristava imajo od nekdaj določeni pomen. Tudi o cestnih povezavah med ravnico (v današnjem pomenu) ne moremo govoriti. Vemo le da so te potekale po obrobju Barja, tam nekje čez Kralov grič prek Dola in Primoževe doline ter Mavčevega griča, t.j. do vasi oziroma cerkve. Starejši rodovi, ki so odmrli, bi vedeli povedati marsikaj, na nas pa je, da nekemu le nakažemo, kako sled kam naj krene. Menim, da še današnji vidni bajerji, na katerih so še nedavno okoliški mesarji sekali led, s tem mojim popisom nimajo stika.

Na nasprotni strani ravnine (Barja) je ena takih poti potekala od zdajšnje cerkve sv. Miklavža na Pakem po obrobju in se je šele na Zvirku približala ravnini. Ob dejstvu, da se je z gradnjo železnice (1852) marsikatera sled izgubila, je težko trditi, kje je vodila pot z Brega v Borovnico.

Ob takih poteh, ki so bile zaradi še ne izsušenega močvirja nujno potisnjene v obrobje, so si ljudje s pravico gospodarja gradili skromna bivališča. Zanimiva je že skoraj pozabljena beseda krčevina, ki pomeni, da se je nekaj skrčilo — zmanjšalo! Takrat naj bi to bili obrobni gozdovi, ki pa so v ravnini ostali še dolgo. Njihove korenine so še moji predniki in tudi drugi vsako leto preklinjali pri oranju, ko so njihovi plugi zadevali kot kost trde korenine. Te so spomladi zlagali ob njivah na kupe in v jeseni z njimi polnili drvarnice. Koliko muk so ob tem pretrpeli, si lahko mislite, saj je bila ta kurjava trda kot kost. Šote tu niso rezali!

Beseda krčevina pomeni v današnji rabi laz s poudarkom, da so taki lazi povsod nad vami ali celo v strnjenih gozdovih. Od njih so ostale le meje (kamnite skarpe), ob katerih rastejo še danes 100 let stare smreke in bukve. Včasih, daleč nazaj so ob takih površinah ljudje s kultiviranjem dobili tudi kamenje in z njim zidali prve skromne domove. Sledi takih kamnitih zgradb so še vidne, debele zidove, vezave z ilovico, pa je opaziti še sedaj, ko se stare hiše umikajo novim. Imena vasi: Laze, Lašče, so verjetno poimenovane po prvotnih krčevinah oziroma lazh. Kako so si urejali življenje? Na vsak način so morali biti med seboj složni, če so se hoteli z dobro voljo prebiti skozi življenje. Tudi boleznimi niso nikomur prizanašale in niso daleč časi, ki se jih še spominjamo, kako so zdajšnje pokopališče do polovice zavzemali s samo majhnimi otroški grobovi. Torej še v tem stoletju, kaj pa je bilo prej, si lahko le mislimo! Starejši ljudje še vedo, kako je »mežnar« za vse sveti« s koso kosil travo med grobovi. Danes bi se zjokal nad človeškim napuhom in neusmiljenim rivalstvom, ko hoče sosed sosedu še na kraju počitka dokazovati svojo nadmoč. Na žalost je vsa domovina polna Borovnic!

Iz raznih dokumentov, ki jih hrani Škofjski arhiv in ki so pisani v gotici, so ugotovili, kako in kdaj je bila sezidana sedanja župnijska cerkev v Borovnici. Dokumenti, zbrani v listu Borovniški most 1980/1, so za bralec zanimivi in povedo marsikaj. Navajam jih v celoti:

Cerkev sv. Marjete se omenja prvič 11. aprila 1351, torej pred 649 leti! Takrat je namreč oglejski patriarh, pod katerega je to področje cerkvenopravno sodilo, ukazal, naj nekaj bogoslužnih predmetov prenesejo iz cerkve sv. Vida /Preserje/ k sv. Marjeti. Cerkev je morala stati že prej, saj se je pobožnost sv. Marjete že zgodaj razširjala po Slovenskem. Težko pa da bi bila cerkev postavljena pred prihodom kartuzijancev v Bistrom /1255/. Cerkev je potem bila zgrajena med tema dvema mejnikoma, torej okrog leta 1300 +/- 50 let.

Borovnica se omenja tudi v naslednjem stoletju. Leta 1476 so sezidali novo cerkev v Cerknici in med njenimi podružnicami omenjajo tudi sv. Marjeto: tako obširna je bila takratna cerkniška župnija. Naši predniki so morali biti kar vrlji hodci, če so v Cerknico hodili vsaj h krstu in poroki...

Ob tem velja opozoriti na pomen, ki ga je imela Cerknica kod cerkveno /od tod tudi njeno ime! / in kulturno središče za notranjsko. Cerknika

župnija je bila ustanovljena že leta 1040. Take župnije, iz katerih so se s časom razvile sedanje župnije, imenujemo pra župnije.

Kako naj začnem naprej — sprašujem sam sebe. Kdo naj mi kaj pove ali svetuje? Menim, da je z raznimi ukrepi cerkvenih oblasti župnija v Borovnici prevzela v bogoslužje vpe-ta opravila in našim prednikom le omogočila, da ženinom in nevestam za tisti pričakovani »da« ni bilo treba hoditi ves dan daleč. In danes?

Avstrijska cesarica Marija Terezija reformatorica takratnega časa, je bila pobudnica, da so v Ljubljani med grajskim hribom in Golovcem prekopali kanal, imenovan po patru Grubarju. Ker je prišel v nemilost, je njegovo delo dokončal polkovnik Strupi! Odprtje kanala je omogočilo, da se je tok Ljubljanske pospešil, kajti od izvira na Vrhniki (21 km) do Ljubljane je bila višinska razlika le slab meter. Vse obrobne vode so si zaradi ponizanja barja polagoma uredile svoje struge, ki pa so še vedno imele mnogo kljuk in ovinkov. Predeli v bližini vodotoka Borovnišče so še vedno »ključci«, kajti tudi današnji ključji so s svojimi držaji, »ročaji«, zaviti kod vodni meandri. V stoletju se je voda tako ponizala, da so na zamočvirjenih predelih postopoma nastale površine grmovja, brez, jelš, borovcev, ki so se polagoma dvigali v svojih krošnjah. Proces ponizevanja vodne gladine, ki je trajal več sto let, je spremenil tudi zunanje meje ravnine. Razni vodotoki so vedno dlje in dlje v notranjost nanašali plodno zemljo, v svoje struge pa vsrkavali podtalne vode, zaradi česar se je začel ponizevati tudi svet okoli njih. Proces ponizanja Barja je opaziti še dandanes. In kaj se je zgodilo? Nekdanja bivališča ljudi so se z odkomom vode pomaknila v nižino, enako poti in živ-

ljenje je krenilo v neko novo smer! Za take premike lahko po vseh opazovanih samo sklepam, kakor tudi marsikdo, ki se s časom premakne za stoletja nazaj. Ali ima zato naš domaćin čas in smisel? Prepričan pa sem, da nekje le obstajajo o tem zapisi in točni podatki, na osnovi katerih lahko zainteresirani ljudje ali raziskovalci ovzrejo moje navedbe! Naj mi oprostijo kot laiku, če sem zašel v to močvirje!

Če sem že vanj zašel, naj ga prebredem do konca.

Vse spremembe, ki so posledica raznih geoloških premikov v naši okolici, so vplivale tudi na interes ljudi, ki so iz teh sprememb hoteli izstisniti največ. Barje (Morost) je še danes območje, kjer je zemlja črna in je nastala iz razpadlega nizkega rastlinja (mahu). Ko hodiš ali se voziš po zdajšnjih kolovozih, se pod stopinjami trese; imaš občutek, da stojiš na nekaj metrov debeli smetani nad vodo. Podtalnica le redko upade, zato kmetovalci tudi dobro vedo, kakšne kulture tam lahko sadijo. V obrobnih predelih je zemlja rjava, pomešana z gruščem (ali brez njega) in ji ljudje rečejo »polje-ali v polju«. Razmišljanja o tem niso nikomur prikrita, zato jih sprejemam z vso dobro voljo. Naj mi bodo pobudnik tudi k naslednjemu pisanju.

Gotovo vas bodo zanimale tudi vezi med Jakobom Prešernom, stricem pesnika dr. Franceta Prešerna, ki je služboval kot vikar — župnik v Borovnici. Pa še o mostu in marsičem iz naše doline bo na vrsti.

France Leben

P. p. Hvala župnijskemu uradu, ki mi je dovolil ponatis originalnih tekstov in še vsem, ki so mi kakorkoli pomagali, da sem oblikoval ta sestavek.

srnjake, divje prašiče, bobre, vidre, kune, jazbece, volke, rise, lisice, razne ptice in ribe, saj jih je bilo v izobilju. Z otopljivijo podnebja so nekatere vrste propadle ali se umaknile podnebnim razmeram. Človek je spremembe zaznal, začel je misliti tudi za naprej, s tem pa so se pojavili tudi zarodki poljedelstva. Svoje kolibe so postavljali ob vodah in močvirjih. Tudi previsnih skalnih sten se niso izogibali. Nastale so primitivne vase, kjer so se postavili ognjišča.

Taka nekakšna stalna naseljenost jih je privzela tudi na zemljo, ki so jo primitivno obdelovali z lesenimi koplji. Ljudje, ki so znali bolje uporabljati orožje, so se posvetili lovu (s tem pa so mislili tudi za druge), kar jih je polagoma začelo ločevati med seboj! Ljudske množice so tako razpadle na močnejše in slabotne, s čimer je že nakazana smer na — močnejše in slabotne — ali svobodne in podrejene. Glede orožja se ni mnogo spremenilo. Omembe vredna je najdba pri Borovnici (1854), kjer so našli neolitško kladivo iz serpentina in tri kladiva iz jelenjega rogova v Notranjih gorah (1856).

Kamena doba, ki se časovno precej prepleta z nastankom bronaste dobe, je pred približno 2 tisočletja že zaznavna tudi na Slovenskem. 1000 let pred n. št. se je pojavilo že železo, kar je poveljevalo človeka na današnje stopnje kulture. V tej dobi že ni šlo več za sam plen, tj. za preživetje, ampak tudi že za veselje in šport. Krog svobodnjakov v zidanih hišah je prevzel in opravljal lov. Mednje so vsteta tudi ilirska plemena, ki so že v letih 400 do 1400 pred n. št. postavila naselbino Emono.

Iliri in Kelti, ki so živeli v nekem znosnem sožitju, so iz naših območij potisnili Gali, ki so pred 400 l. pr. n. št. zasedli dolino Save in Drave. Zmagovita ljudstva so se že takrat medsebojno povezala, pridružili pa so se jim tudi Rimljani. Tako so močni Germani že 100 l. pr. n. št. opravili ločitev na svobodnjake in nesvobodnjake. S prihodom Gotov 407/8 (pr.n.št.) se poslednjič omenja vpliv Rimljanov v predelih naše domovine.

Selitev narodov je tudi Slovence v 6. stoletju pripeljala v družbi z drugimi narodi v naše kraje. O neki politični samostojnosti v tem času ne moremo govoriti. Bavarci in Franki so si od srede 10. stoletja do srede 12. stoletja dokončno podredili vse njihove oblasti. Deželni glavarji so si prisvojili

Cestni problematiki ob rob

V Našem časopisu sem zasledil članek o posodobitvi vpadnice na Vrhniki. Lepo in prav, samo škoda, da je bilo na to treba čakati kar 15 let. Tako stara kot nova oblast pa je povsem zanemarila interese ljudi, ki živijo in delajo ob strani magistrali. Vsak dan se po njej vozi vsaj nekaj tisoč avtomobilov na delo v Ljubljano in nazaj. Da to ni cesta, ampak bolj njiva in je gotovo najslabša cestna magistrala, vedo vsi, pa nič! Obljubo, da jo bodo preplastili takoj po odprtju AC Vrhnika-Ljubljana, pa so že zdavnaj pojedeli verjetno isti ljudje, ki zdaj obljublajo, da jo bodo obnovili. Verjeli ali ne, piškavil 15 km bodo delali kar 5 let.

Vse to me spominja, da so tako delali v državi, ki je ni več. Da bo ironija še večja, to obljublja ministrstvo, ki je financiralo gradnjo severne, zahodne, južne obvoznice AC Malence in pri tem uničevalo staro magistralo. Namesto, da bi kamioni investitorja vozili po AC, so lepo vozili po stari magistrali. Za koliko denarja v 15 letih so tako prikrajšali to isto ministrstvo, ki upravlja AC, si lahko samo mislimo. S skromnim izračunom si upam trditi, da bi bila stara magistrala ne samo obnovljena, ampak tudi pozlačena.

V prihodnosti upam, da bodo KS ob tej magistrali bolj trd partner in se ne bodo strinjale s tako nemogoče dolgimi roki za nujno rekonstrukcijo.

PS: Gospodu Jelku Kacinu lep pozdrav v upanju, da ne bo smrtnih žrtev med kolesarji »na dirki Giro de Italija, ki naj bi šla po tej »prelepi« cesti v naši deželi.

Franc Mojšker
Log-Hercegovska 7

VAROVANJE NARAVE NA LJUBLJANSKEM BARJU

Prostorski razvoj med potrebami, željami in ovirami

Kdorkoli od nas bolj zavzeto spremlja dogajanja okrog sebe, bo kaj kaj hitro spoznal, da v našem odnosu do okolja, ki nas obdaja, nastajajo zelo koristne spremembe v gledanju, čustvovanju in ukrepanju. Vedno bolj se razkriva izrazito večtrino protislovje, ki mu pravzaprav nismo sposobni najti za vse sprejemljive rešitve: prvič smo pričali velikim željam in pričakovanjem po nadaljnjem razvoju, ki naj bi bil načrten in po vseh detaljih vnaprej dogovorjen in dosleden. Drugič smo pričali vse večji stihiji, naključnosti v naših odločitvah in problematičnemu odstopanju od željenega in iskanega reda in ukrepov. Tretjič se nam vedno močneje pojavlja zahteva po prenovi našega vrednotenja vseh dosedanjih postopkov s ciljem, da si s pomočjo bolj humanih in premišljenih načel glede na posledice utiramo pot našega bodočega razvoja.

Doslej so pri iskanju razvojnih smeri vedno prevladovali ekonomski kazalci in interesi. Vse se je vrtele okrog vprašanja, kakšne prednosti in možnosti v finančnem pogledu in družbenih učinkih nam bo nudil in omogočil zastavljeni razvoj. Danes — tako se zdi — je v pretežni meri začel prevladovati drug, bolj humanističen in duhovni odnos do vsega, kar nas obdaja. Nismo več zadovoljni s kopičenjem dobrin, skrbni nas propadanje stvari, ki smojih zgradili okrog sebe. Vedno bolj je prisotno vprašanje našega nadaljnega obstoja, ne samo zaradi zastarane ozračja in vode, še bolj zaradi naše brezbriznosti in nezainteresiranosti do posledic naših dosedanjih ukrepov.

Okolje propada že kar nekaj let, potrebe po energiji pa niso od danes, tudi problem odpadkov ni nov. Morda je

novjšega datuma le propadanje gozdov. Vendarle pa se sprašujemo, zakaj v teh letih nismo naredili skoraj nič, da bi se razmere začele izboljševati? Lahko bi rekli, da nismo naredili prav nič — a to ne bi bilo točno. Tisti skoraj se nanaša na govorenje, govorili smo pa kar veliko!

Če hočemo resnično temeljit preobrat, moramo nekaj spremeniti v nas samih. Spremeniti moramo svoj odnos do vsega, kar nam je v življenju nekaj pomenilo, tako v duhovnem kot materialnem smislu. Ali niso vsi ekološki incidenti posledica naše notranje naravnosti do tega tako perečega vprašanja? Ali ni vprašanje morale, kadar neko strupeno odplako spustimo v vodo in se popolnoma zavedamo posledic svojega dejanja? Ali kadar odvržemo neki neuporaben predmet prav tja, kamor ga ne bi smeli, in kadar pozabimo opozarjati otroke na dejanja, ki jih v interesu vseh nas ne bi smeli početi.

Vedno znova moramo drug drugega opominjati, da je grozeče ekološko neravnovesje, ki smo mu pričali, v prvi vrsti posledica drobnih spodsrljav, ki jih vsak od nas zavestno počne in da se te drobne nepravilnosti vlečejo in kopičijo v vedno večjih sistemih, ki jim že nekaj časa nismo več kos.

Čas je, da začnemo vse, kar smo povzročili, popravljati z drugačnim načinom življenja, z bolj varčno uporabo vsega, kar nam je dano v uporabo s skromnejšimi željami v prihodnosti in prepričanostjo, da ne živimo samo od kruha.

Odnos do varovanja naravne in kulturne dediščine je še preveč deklarativen oz. načelen. Pri načrtovanju nastopa ta družbena dobrina prej kot ovira

razvoju. Kakovosti naravnega in bivalnega okolja še nismo dojeli polni meri kot prednost za razvoj. Dejstvo je tudi, da imajo neposredni skrbniki teh dobrin do njih največkrat le varovalni odnos, namesto da bi te dobrine vključevali v razvojne programe!

Okolje je zapleten sistem, v katerem velja načelo medsebojne povezanosti vseh njegovih sestavnih členov v celoti. To hkrati pomeni, da sprememba ene od sestavin okolja povzroča vrsto posledičnih sprememb na drugih sestavnih okolja. To načelo terja obratno okolja kot celote, kot sistema z obsežnim seznanom sestavin, ki je, če naj bo načelu zadoščeno, dejansko neskončen.

Človek proti naravi

Dan danes človek ničesar ne sliši težje kot kritiko dosežkov svojega razuma, svojega ponosa, svoje domišljivosti. Vendar je dejstvo, da danes ni dogajanja, kjer človek ne bi grešil proti svoji materi Naravi. Z resnico si moramo pogledati iz oči v oči, pa naj bo še tako kruta.

Človek je poklican za povsem nezasišane stvari, nezasišano pa je tudi, kaj s stvarmi počne, prav z vsako, ki se jo dotakne njegova roka s svojim orodjem. Z njim se brezskrbno igračka po telesu Narave, misleč, da je njen absolutni gospodar in edini gospodar. To orodje je njegova znanstvena tehnika. Človek pa se je doslej rnil še s prav vsakim orodjem, ki si ga je bil skoval. Danes se posledice znanstvenega napredka vse bolj obračajo proti človeku, za kar ni kriva tehnika sama, ampak tisti, ki jo nesmetno uporabljajo ali celo brezvestno iz-

rablja v ozke, dostikrat osebne namene, čeprav na škodo soljudem, svoji okolici in v končni fazi — tudi samemu sebi. Glavno gibalno izrabljanje narave za pretežno večino ljudi je žal dobiček, najprijetnejši zvok — šelestenje velikih bankovcev.

Tehnika je reforma Narave, ki želi dobiti tisto, česar v Naravi ni, kar pa človek po svojem mnenju nujno potrebuje. Tehnika je človeka dvignila in ga ločila od živali. Tehnika, človek, udobje so navsezadnje sinonimni pojmi. Tehnika je človekovo prizadevanje, kako človeka rešiti naporov. Tehnika pa je tudi ustvarjanje vsega odvečnega v Naravi.

Kaj vse človek dela z dragoceno vodo — zibeljo življenja? Zlorablja jo strahotno, vse bolj in bolj. Bistvo vode izvirov kviri v njenih tokovih z odplakami vseh vrst in tudi, ko je še v zemlji s tem, da le-to zastuplja s pretirano in napačno uporabo herbicidov, pesticidov, superdetergentov, z intenzivnimi umetnimi gnojili, zadnje čase pa celo z dolgoživimi radioaktivnimi odpadki.

Vse več vrelcev postaja neužitnih, ker biološko ne morejo več razkrojiti novodobne nesnage. Staro pravilo, da se voda očisti, če teče le čez kamne tri, že dolgo ne drži več. Iz vse več vodovodnih pip že smrdi po kloru, pa tudi tej metodi so postavljene meje uporabnosti.

Venomer rastoče prebivalstvo dela katastrofalno napako, ko zapušta zemljo, mater vsega živga, in množično naseda miku mesta. Nazaj namreč noče domala nihče, v mestih in industrijskih centrih v njih ali okoli njih pa se duševno izgublja in zdravstveno propada.

Velemeta — raj osamelosti! Nad temi človeškimi mravljišči brez zdravega reda mravelj so industrijski dimniki, avtomobilski izpuhi in sodobna kurjava na olje ustvarili pokrovko iz plinov in prahu. Plin CO₂, ogljikov monoksid, strup, brez vonja, ovira organizem, da bi sprejel kisik in tako lahko spodreže vsak organski razvoj. Pridružuje se mu še SO₂, ki da z vlago v končni fazi žvepleno kislino, hud koroziv. K temu dodajmo še svinčev tetraetil iz superbenzinov, saje in tobakov dim zakajenih prostorov... Vse skupaj počasi, a zato tem zanesljiveje spodkopuje življenje, pripravlja pot degeneraciji celic zaradi pomanjkanja kisika in sončnega sevanja.

Hrana postaja vse bolj »industrijska«, denaturirana, konservirana in že naprej napol pripravljena. Kmalu bo sploh pripravljena umetno, kar je ideal živilske industrije. Takšno hrano kuhamo potem še enkrat, da v njej zatrdno uničimo čim več življenjsko pomembnega. Človek je edino bitje, ki si hrano pred zaužitjem temeljito pokvari. Napad na zdravje pomeni tudi dolga vrsta kemikalij za konserviranje, polepšanje, obarvanje, popravo okusa, vonja. Več kot 500 jih je prešla zdravstvena komisija v ZDA, polovico od tega bolj ali manj strupenih! Vsaka kemija moti funkcijo encimov in s tem gradnjo in delovanje celic. Rak pa je bolezen celic!

Človekovo življenje zunaj Narave je nezdravo še v drugačnem pogledu: izključiti skuša sleherni zdravi telesni napor, vsako telesno delo. Zraven pa pogremo po trikrat toliko hrane, kot bi energetsko potrebovali. Človekovo telo je zgrajeno za napore, celo za velike, mi pa negibno presedimo po cele ure pred televizorji, ne vedoč, kam bi s prostim časom. Tako postaja naše mišičje iz leta v leto bolj zakrnelo, oslabiljeno, zlasti hrbtno, ki res nima več dela; le kdo bi še kaj nosil dandanes! In vendar za mlado in staro ni nič bolj zdravega kot dober dolgotrajen telesni napor ob krepkem potenju v prosti naravi.

Pravica vse Narave, vseh njenih sestavnih členov je, da delujejo za vzdrževanje celovitega ravnovesja vseh nasproti vsem. Človek pa vsem osnovnim spoznanjem navkljub postaja v Naravi

vse bolj tujek. Zato se mu čedalje bolj bliža popolen kaos, iz leta v leto za večji korak. Kamorkoli se obrnemo, povsod se zaletimo v isti zid velike splošne norišnice, v kateri živimo. Brezvesten politik tega ne sliši rad. Da mu posel uspeva, mora biti vse žitje in bitje njegovih prostovoljnih privrženecov lepo, napredno, razvojno, zdravo. To ni težko, saj ljudje svoje lastne katastrofe še videti nečemo, kaj šele razumeti, ničesar nečemo odrediti, ničesar narediti zase, kajti treba bi bilo nenavadnih korakov. Tako vse rajši prenašamo strupe, boleznine, duševni razkroj, telesno degeneracijo, lakoto in vojno, raka in infarkt, vse rajši, kot da bi zares prislunili kritiki civilizacije, svojega ponosa, ki je naša bližnja katastrofa.

Človek bi moral stati pred Naravo in s tem pred življenjem kot pred nečim, kar mu je sicer nedoumljivo — saj je sam le njegov delček! — a je neskončno večje kot vse njegovo delo vseh časov skupaj. Zato je vredno ne le spoštovanja, temveč tudi pokorščine in vsega občudovanja. Z vsemi sredstvi si moramo ohraniti zdravo prst, živi humus, kjerkoli še obstaja in kjerkoli še lahko nastaja. Plodno zemljo naj bi obdeloval le človek, ki jo res razume in ljubi, ki še živi z njo in v njej. Le tak je ne bo kvaril, pa naj jo obdeluje intenzivno ali ekstenzivno, individualno ali kolektivno. Ljubezno do zemlje ne nadomesti kemik, pa tudi Narave ne tableta. Človek se mora pričeti zdraviti na duši in na telesu, če mu je prav ali ne. Najti mora svojo pot nazaj k pramateri Naravi.

Za človekom se od paleolitika naprej vleče ena sama neprekinjena sled krvi in razdejanja. Le po taki poti so ga znali voditi njegovi dosedanja voditelji. Ni upanja, da bi kdaj postali drugačni, če se le malo ozremo po sedanjem, smešno razdvojenem svetu. Samo oblast, dobiček, prestiž in bogastvo imajo še svojo ceno, človek sam pa je zgolj sredstvo za doseganje teh ciljev. Izjeme so sila redke. Tako ne bo nikdar bolje, dokler se človekov svet ne združi v eno samo celoto, tako enovito kot je enovita Nara-

va; dokler se z njo ne zlije v nedoločljivo uravnovešeno enoto. Vsa korak civilizacije bo moral biti premišljen, odobren ali zavržen glede na varstvo Narave ter človeka pred človekom ne glede na trenutne koristi kogarkoli. Vsak človekov korak v Naravi bo moral presoditi Znanost, ki bo človeka vselej usmerjala le k Naravi in nikoli proti njej.

Mogoče bo naš Človek ob napisanem in vsem drugem, kar vsak dan beremo in slišimo kritičnega in nevarnega, le pričel misliti in ukrepati tudi od spodaj navzgor, ko tega ni kaj prida opaziti od zgoraj navzdol. Ne bi smelo pri nas biti količjak prebujenega človeka, delavca ali kmeta, ki bi ob teh Človekovih in naših osnovnih življenjskih problemih še brezbrizno stal ob strani.

Z močnim in hitrim razvojem proizvodnih moči, v sredini preteklega stoletja, intenzivno raste človekova moč nasproti naravi, vendar se tudi množijo negativne posledice človekovega privsvajajočega odnosa nasproti njej, kakor proti nekemu ali nečemu, iz katerega je on izvzet. Škodljive posledice človekovega ravnanja so se v tem stoletju še povečale do take mere, da so se jih ljudje začeli zavedati in jim tako postajajo čedalje večji problem. Postopno dozoreva zavest, da ljudje oz. človek ni neomejeni gospodar narave in da rušenje ekološkega ravnotežja v naravi, ki nastane zaradi človekovega delovanja, usmerjenega v prisvajanje naravnih dobrin, lahko ogrozi človekovo življenje na Zemlji.

Človek je grobo vsilil svoje lastne interese naravi!

Zastarali oceani, učinek tople grede, ozonska luknja, smog nad mesti, uničevanje neštivilih živalskih in rastlinskih vrst, onesnaženje pitne podtalnice, vse to se piše na račun človeškega prevladovanja. Povsod tam, kjer zaradi strupenega zraka ne moremo več dihati, kjer že samo stik z onesnaženo vodo povzroči izpuščaje na koži, je slišati kliče po čudežnem zdravilu, ki mu je ime »ekologija«. Živeč z naravo, primeren okolju, biološko razkrojljiv — vsi ti

Predlog »memoranduma« o sprejetju aktivnosti za celovito reševanje komunalnih odpadkov na Vrhniki do leta 2000

Odlagalističe komunalnih odpadkov na Vrhniki je zaradi svoje lege in velikosti stalna grožnja:

— razvijajočemu se turizmu (videz, smrad...),

— Ljubljanskemu barju, logika ekspanzionizma zahteva nove lokacije; kaj verjeto je, da bo to prav Barje (vseeno ali v bližini Ljubljane ali Vrhnike),

— vedno bolj so ogroženi vsi viri vode v okolici. Tudi Barje bo prej ali slej podleglo vsem onesnaženjem tako agronomije kot komunalnih deponij,

— bistveno je prizadet videz krajine,

— kot tako je potencialni vir različnih okužb.

Ureditev vprašanja komunalnih odpadkov je predvsem naša skupna zgodovinska, moralna in zakonska obveznost. Naša zakonodaja bo — izhajajoč iz Bazelske konvencije in konferencie GLOBE (Global Opportunities For and the Environment — postajala vse bolj evropska, zato tudi vse bolj restriktivna in obvezujoča.

Predvsem pa ne pričakujemo, da bo nam prav nekdo drug, namesto nas, rešil problem, ki ga ni uspel rešiti niti pri sebi. Zato predlagamo:

1) Ustanovitev posebnega podjetja, javnega podjetja, delniške družbe z omejeno odgovornostjo, v katero bi potrebni začetni kapital vložila delno država-občina, podjetja na območju občine Vrhnika in občani sami (certifikati). Sedanji delež prispevkov občanov in podjetij za komunalne storitve bi morali proporcionalno prerazporediti posebno za te namene. Podjetje se lahko ustanovi s prestrukturiranjem sedanjih služb, ki to dejavnost že opravljajo ali imajo tak interes oziroma se za to specializirajo.

Podjetje bi skrbelo za čimbolj optimalno gospodarjenje z odpadki v občini Vrhnika. Opravljalo bi svetovalno službo, izvajalo kazenski pregon, skrbelo za neškodljivo sežiganje in deponiranje odpadkov, saniralo obstoječo lokacijo na Tojnicah, stalno iskalo načine za zmanjševanje obremenitve okolja.

2) Po možnosti, v dogovoru z lastnikom, bi v obstoječi opekarni v Sinji Gorici postavili stacionarni uplinjevalni incinerator, v katerem bi se večji del odpadkov uplinjaval. Tako bi se bistveno zmanjšal pritisk na okolje.

3) Tako nastalo toploto bi izrabili za proizvodnjo električne energije, ogrevanje rastlinjakov ali dopolnilno ogrevanje stanovanj v bližnji okolici.

4) Organizirati bi morali ločeno zbiranje odpadkov pri gospodinjstvih, skrbeti za maksimalno reciklažo, organske odpadke kompostirati in prodajati kot gnojilo in prst.

5) Izdelati program aktivnost za komuniciranje z javnostjo (public relation), s katerim bi se predstavili ukrepi za izboljšanje problematike odpadkov in nujnost, da se vanjo aktivno vključijo prebivalci kraja ter tako vsak prispeva svoj delež k reševanju okoljebivajanske kulture. Odpreti bi morali javno diskusijo o predlogih in možnostih njihove utesnitve.

7) Specializirati bi se morali še za predelavo in uničevanje za tako tehnologijo primernih odpadkov in jih po potrebi zbirati iz vse Slovenije ter koristno izrabiti. Obratno, ponuditi drugim v odkup ali zamenjavo odpadke, ki za nas niso zanimivi.

8) Izdelati načrt ali program aktivnosti, ki bi zaradi svoje izvornosti in inovativnosti postal zanimiv tudi za druge. Na osnovi programa bi se nato vključevali v programe sofinanciranja takih projektov tako doma kot v tujini (Ministrstvo za okolje, Ministrstvo za znanost in tehnologijo, The Regional Environmental Center for Central and Eastern Europe s sedežem v Budimpešti).

9) Obstoječo kovinsko industrijo bi vključili v izdelavo opreme za reciklažo, incineratorje in transport odpadkov na tak način in s takimi programi, da bi jo prodajali skupaj s programi za varstvo okolja po celotni Sloveniji.

10) Obstoječe »smetišče« na Tojnicah bi sproti sanirali in zasajali v smislu nekakšnega nasada ali celo botaničnega vrta.

Prav na tem področju sta potrebna nova kultura in etika, nov način poslovnega razmišljanja, treba bo preiti od razmišljanja in želji k dejanjem.

Ljubomir Mohorič

Pogled na vedno večji hrib, ki nastaja z vrhniških odpadkov.

pojmi naj bi učinkovito kot čarobno zdravilo in nam ustvarjali utvaro, da bomo — če bo treba — vendar še našli kako rešilno pot, da bo moglo vse ostati, kot je.

Varanje samega sebe in goljufija z nalepkami vsekakor ni preizkušeno sredstvo, da bi zelo razširjenemu pozitivnemu odnosu do varstva okolja sledila tudi ustrezna učinkovita dejanja.

Ta planet, ki s svojo atmosfero kisika omogoča življenje njegov obstanek, deluje pač v skladu z zakonitostmi ekosistemov. Ekološki megasistem je največja možna enota takih sistemov. Zaradi tega dejstva niso nepreklicno omejeni le naši energetski viri, ampak bo narava tudi vse, kar spuščamo strupenih in škodljivih snovi v ozračje ali vodovje, spet nam samim pač na neki način vrnila. Zato bi morala biti človekova prva naloga, da prenove sebe in svoje miselnosti ter tako odnos do okolja.

Pri tej prenovi mu lahko prav narava največ pomaga in ga marsikaj nauči. Energijo uporablja tako varčno, kakor je le mogoče, vrednostne snovi prevaja v sklenjenih obtokih, vse sestavine skupaj pa so na tak način združene v smiselno celoto — sistem.

In kako mi?

Navedeni povzetek strokovnih del več avtorjev poskuša pojasniti problematiko varovanja okolja tudi v naši neposredni okolici, to je na Ljubljanskem barju. Iz povedanega je razvidno, da je problem večplasten in zato težje rešljiv, vendar to še ne pomeni, da mora vse ostati tako, kot je.

Resnična pripravljenost za revitalizacijo ljubljanskega barja ali le sprenevedanje?

S problemom so se ukvarjala že številna društva, posamezniki, pa tudi vsiška in vrhniška občina. Tako so se izoblikovali različni predlogi, ki imajo vsi zelo plemenit namen zaščiti biotop — določeni del ali celo Ljubljansko barje. Tako bi vsekakor bilo poskrbljeno za ogroženo rastlinstvo in živalstvo, ki to nesporno potrebuje.

Redno pa se v takih projektih pozablja na ljudi, ki tod živijo, delajo ali so celo odvisni od pridelkov, ki jih pridelajo prav tu. Še več, postavlja se jih v položaj zaviralcev pri morebitni uresničitvi predloga, kot največja ovira za celovito rešitev. Resnica je popolnoma drugačna.

Da je na Barju tako, kot je, smo krivi vsi. Stanje ustreza stopnji družbenega razvoja in razmerju človeških vrednot, ki veljajo v družbi. Da se Barje zastruplja z različnimi — cidi (herbicidi, insekticidi, ...) in posipava z umetnimi gnojili, pač ni zasluga kmetov. Zasnovali in izdelali so jih kemiki, gospodarstvo je v njih odkrilo dober posej ali biznis, če hočete, politika je videla priložnost za hiter razvoj kmetijstva, šolstvo pa vgradilo v izobraževalne programe. Družba je tako dobila več in cenejšo hrano, nova delovna mesta, politiki pa pobrali lorovike.

Za stranske učinke se niso spraševali, pač pa se ravnali po frazi, da cilj opravičuje sredstvo. Zdaj pa se kmeta obtožuje nevestnega ravnanja, pretirane uporabe, nepravilnega odnosa do okolja in ne vem, česa še. Kmet se temu res lahko

samo čudi.

Kakšna je zdrava hrana, vedo kmetje že od nekdaj, pomanjkanje delovne sile, preveliki stroški, premajhna pridelava, zastarela delovna sredstva pa so jih PRISILILI v uporabo teh sredstev. Ni hče si bolj ne želi ekološkega kmetovanja kot kmetje, ki hrenpenjo po čistih in zdravih njivah, rešenih vse te kemijske navlake. Tako bi lahko ponovno zaživel z naravo v sožitju, kot je bilo to v času naših babic in dedov, preštevali koloradske hrošča na prste ene roke ter dobili od družbe pravično plačilo za sicer zdrave, toda količinsko manjše pridelke.

Problem je sicer splošen in ga občutijo ljudje, ki delajo na zemlji na vseh koncih Slovenije, vendar je Ljubljansko barje zaradi specifičnosti kmetovanja (vsaj 2-krat večja količina strupa in gnojil za enak pridelek) ter naravovarstvene vrednosti, vredno še posebne obravnave in dosti večje pripravljenosti družbe za sodelovanje pri njegovi revitalizaciji, kot jo je pokazala doslej.

Kako ohlapen in nedorečen je odnos družbe do tega vprašanja, lahko pomeni prav Sklep o predlogu strokovnih osnov za razglasitev Barja za naravni spomenik, v katerem je problem »le« neuskkljenost mej naravnega spomenika ter izraba tal za različne druge namene. Še posebno zbujajo skrb Odlok o razglasitvi Ljubljanskega barja za naravni spomenik, ki naj bi ga sprejeli po dopolnitvi dolgoročnega načrta občine Vrhnika in sočasno z občino Vič-Rudnik.

Odlok bo prav gotovo korenito posegel v pravice lastnikov parcel na območju, ki bo pod zaščito; konkretno v pravico uporabe in razpolaganja z zemljišči. Dejstvo, da pri tem sklepu kmetje nismo sodelovali, predstavlja le-ta hudo sporno podlago za odlok ter postavlja lastnike parcel v zelo diskriminiran in deproiminiran položaj. Prav to lahko pripelje do neljubih dogodkov, vročih besed ter ogrozi samo bistvo in namen takšnega ukrepa obih občin.

Globalna rešitev je nuja vseh

Odlok bi bilo treba zasnovati na načinu, kot je to bilo storjeno za naravni spomenik Mali plac na Kostanjevici pri Bevkah, kjer je bil poprej dosežen dogovor o tem in zakar sta obe strani zainteresirani še naprej. Ker pa gre tu za precej večje območje z zelo številnimi lastniki, bi bilo treba pripraviti pogovore po krajevnih skupnostih.

Globoko sem prepričan, da vasi, katerih krajanom bodo omejene pravice razpolaganja in uporabe z zemljišči, potrebujejo poleg odloka o razglasitvi Ljubljanskega barja za naravni spomenik tudi konkreten razvojni program, ki bi jasno pokazal prednosti boljše kakovosti naravnega in bivalnega okolja, začrtal razvoj vasi ter opredelil bodočo vlogo kmeta v njem.

Potrebno bi bilo poskrbeti za izobraževanje in informiranje ljudi o dosežkih stroke iz različnih področij in v to vključiti različne institucije ter strokovnjake (Kmetijske pospeševalne službe, Biotehniško fakulteto, strokovnjake s področja turizma in varovanja okolja itd.). Tudi društvo »ROSIKA« iz Bevk, ki se zavzema za revitalizacijo visokega barja na Kostanjevici pri Bevkah, želi aktivno sodelovati pri iskanju rešitev. Zavedamo se potrebe po znanju, zato bomo o tem, pripravili v letu 1994 več predavanj z različno tematiko v svojem kraju.

Janko Skodlar
član društva »ROSIKA« Bevke

Dražgoše ponovno oživele

V nedeljo, 9. 1. 1994, je bila v Dražgošah 52. obletnica znane Dražgoške bitke, ko se je Cankarjev bataljon več dni bojeval z nemškimi okupatorjem ter njegovimi somišljeniki. Po odhodu bataljona je okupator požgal celotno vasico Dražgoše (83 gospodarskih poslopij) in pobil 41 domačih mož in fantov.

Pred dražgoškim spomenikom se je zbrala velika množica ljudi, predvsem iz starejše generacije, ki jim obujanje spomina na dogodke med NOV pomeni nekaj več.

V nedeljo so se končale tudi tradicionalne prireditve Po stezah partizanske Jelovice, kjer so pohodniki iz različnih smeri in dolžin pohodov prišli pred spomenik na slavnostno prireditev. Med pohodniki je bil tudi predsednik republike Milan Kučan. Slavnostni govornik pa je bil predsednik državnega sveta dr. Ivan Kristan, ki je med drugim poudaril:

»Ob dvainpetdeseti obletnici dražgoške bitke je smiselno ponoviti zamisel

sprave — pomiritve, ki so jo v državah protihitlerjevske koalicije že uresničili, v precejšnji meri pa je uresničena tudi že v Sloveniji s preseganjem medvojnih delitev in sovraštev. Tudi v drugih državah, ki so bile vpletene v drugo svetovno vojno, uveljavljajo načelo sprave po vsebini na enak način: ne izenačujejo borcev oz. pripadnikov odpornekega gibanja in kolaboracionistov, ampak ustvarjajo pogoje za sožitje med enim in drugim ter na nove generacije ne prenašajo zgodovinskih bremen tega obdobja...«.

Slovenosti v Dražgošah se je udeležilo tudi delegacija z Vrhnike, ki so jo sestavljali predstavniki borčevske vrhniške organizacije, predstavniki vlade, nekaj članov zveze slovenskih častnikov občine Vrhnika in pripadniki TO.

Za vso organizacijo in prevoz pa sta skrbeli oddelek za obrambo in občinski odbor zveze slovenskih častnikov. Mala avtobusa pa sta posodila 530. učni center in Občinska gasilska zveza.

S. S.

Guesti in udeleženci proslave pred spomenikom žrtve Dražgoške bitke

Vrhniški udeleženci svečanosti pri spomeniku v Dražgošah

Sosedove jaslice na Logu

Jaslice so že od nekdaj prikazovale prihod Jožefa in Marije v Betlehem, kako se jima je rodil Jezus v skromnem hlevčku ob navzočnosti pastirčkov in ovčic. Prikazovale so skromnost krščanstva, lepoto in veselje božjega poslanstva. Prav takšne jaslice je skrbno pripravila naša soseda ga. Milena Janša iz Loga s pomočjo svojega moža Francija. Že več let jih občudujemo ob prihodu božiča, posebno lepe pa so bile zadnje (v letu 1993), zato smo se odločili, da jih predstavimo tudi vam.

Henrika Gutnik

PIZZERIA
PIŠEK FRANC, TRŽAŠKA 6, VRHNIKA

BOOMER

Stavkali tudi v zdravstvenem domu

Januarska stavka zdravnikov in zobozdravnikov ni obšla vrhniškega zdravstvenega doma, vendar tokrat bolnikov ni prizadela. Ti so se zaradi prehladov in začetne gripe nagneli v čakalnico. Zdravniki so zborovali v času, ko se konča dopolndne in se začne popoldanski urnik. Pokazali so solidarnost z drugimi zdravstvenimi delavci. Sicer pa je z obljubljenim kolektivno pogodbo že tisti teden sledil razplet.

elles
BOROVNICA

33 let

Glasurit

3M

HELIOS

- trgovina z avtoličarskim in avtokleparskim materialom
- mešanje avtolakov glasurit in mobilhel
- ličarske storitve

AVTOCOLOR d.o.o.
Drenov grič 62
VRHNIKA
tel.: (061) 752-797 in (061) 753-797

AVTOSERVIS OBLAK - 35 LET

LOGATEC

RENAULT

- pooblaščen servis
- prodaja vozil in rezervnih delov
- prodaja vozil staro za novo
- prodaja na kredit in leasing
- avtokleparjem in avtomehanikom nudimo 5% popust za rezervne dele kupljene pri nas za stalne odjemalce

Prodaja novih vozil RENAULT CLIO še po stari ceni.
NOVO! Vsak petek med 10. in 12. uro ocenjevanje rabljenih vozil vseh znamk
menjava vozil staro za novo
posredniška prodaja starih vozil
nudimo ugodne kredite in prodajo na leasing

PREDSTAVLJAMO VAM VRHNIŠKA PODJETJA

ŽITO PEKARNA VRHNIKA

Ni ga čez vrhniški kruh

Vrhniški peki letos slavijo svojo 20-letnico, ko so pričeli peči znani vrhniški kruh.

Pekarna Vrhnika je nastala po družni nekdanje pekarnice bivšega Obrtnega centra, logaške pekarnice in pekarnice Rakeka. Takrat so male pekarnice uknili ter takoj pričeli graditi novo sodobno pekarno, ki je pričela obratovati v letu 1974. Na Rakeku je nastal obrat za slaščičarsko dejavnost, ki so ga v letu 1991 obnovili. Poleg tega obrata imajo vrhniški peki še dve mali pekarni. V Kopru so jo odprli v letu 1991, kjer štirje peki vsak dan spečejo 1000 kg kruha. V Kranju je tudi manjša ulična pekarna (iz leta 1992) z zmogljivostjo 1000 kg kruha na dan. Vsi ti obrati imajo lastne

prodajalne, kjer poleg svojih pečeni vrst kruha prodajajo vedno sveže pečene vrhniške izdelke.

Celotno podjetje Pekarna Vrhnika deluje v poslovnem sistemu ŽITO Ljubljana kot samostojna družba s svojimi blagovnimi znamkami. Iz matične pekarnice na Vrhniki pa vodijo za vse svoje obrate vso poslovno politiko, organizacijo proizvodnje, celotno tehnologijo in obdelovanje trga po komercialni strani.

Direktor podjetja Andrej Košak, ki je že več let na čelu vrhniških pekav, mi je povedal, da poleg peke kruha in slaščic že več let izdelujejo najrazličnejše okraske za torte in druge slaščice ter izdelke iz marcipana. Ravno ti izdelki, ki

so na trgu le nekaj let, pa so znani po vsej Sloveniji kot blagovni znamki TORTNI DEKOR in MARCIPAN. Prav TORTNI DEKOR je namenjen gospodinjam in slaščičarjem za izdelavo tort in raznih slaščic, za okraševanje sladoledov in sadnih kup ter je lahko kot reprodromaterial za izboljšanje kakovosti raznih peciv. Izdelki iz marcipana so samostojne slaščice, ki najbolj razveselijo naše najmlajše. Ob tem nam je direktor povedal, da je marcipan najbolj cenjena slaščica v svetu, ki je izdelana iz oluščeni, zmlati mandelj in sladkorja.

V svojem sestavu imajo osem klasičnih trgovin in dve potujoči prodajalni. Z obema potujočima trgovinama oskrbujejo glavno ljubljansko tržnico in tržnico v Kosezah, kjer so vedno dolge vrste za vrhniški kruh. Prednost lastnih trgovin je tudi v tem, da tako prodajo 30% lastne proizvodnje ter lahko oskrbijo kupce s svojimi izdelki na območju Kranja, Kopra, celotne Notranjske in Primorske ter seveda ljubljanskega območja. Nedeljska peka kruha pa potuje celo na Tolminsko do Bovca. Ob tem se prav gotovo tudi Vrhnici ne zavedamo, kako priljubljen in dober je vrhniški kruh ter drugi izdelki, ki jih prodajajo širom Slovenije.

Zaposlenih imajo 150 ljudi, od tega v proizvodnji 40 pekav, 25 slaščičarjev in 25 pri tortnem DEKORJU in MARCIPANU. Drugi pa so zaposleni v spremljajočih službah. V letih nazaj so zelo težko dobili novega peka, saj je bil ta poklic zapostavljen in nezanimiv. Tako so bili na začetku zaposleni le štirje kvalificirani peki, sedaj pa računajo na strukturo le štirih nekvalificiranih pekav.

Imajo tudi osem štipendistov pekarsko-slaščičarske stroke, ki bodo kmalu okusili težaki poklic peka.

Vsi zaposleni pa ustvarijo odnos v vrhniški pekarni spečejo 10 ton kruha na dan, v obeh obratih po 1000 kg kruha na dan ter približno 500 kg peciva na dan in 1500 kg tortnega dekorja na mesec.

Pri dnevni peki 10 ton je treba upoštevati, da od tega spečejo 9% pekarskega peciva (žemlje, makovke, štručke, hot-dog štručke...), 10% navadnega kruha, vse drugo pa je specialni kruh, in sicer je največ znanega kmečkega in

barjanskega kruha. Recepture za oba kruha so pridobili iz dolgoletnih izkušenj kmečkih žena na vaseh Barja in njegovem obrobju. Ob vsem tem pa so za dobro pečeno kruh pomembne tudi dobre peči. Te so v vrhniški pekarni precej sodobne in tehnološko take, da omogočajo peko kruha na obrtniški način, s katerim je mogoče doseči visoko kakovost pečnja ter večjo domačnost izdelkov samim pekarnam pa »neka-ko« izboljšuje delovne razmere in jim olajšuje večje fizične napore. Ob tem pa ne smemo misliti, da je poklic peka lahek, saj je njihovo delo neprekinjeno, od nekako šeste ure zvečer, do devete ure zjutraj, pač kakor zahteva tehnologija pečnja posameznih vrst kruha. Izpostavljeni so tudi stalni vročini ne glede na zunanje vremenske razmere.

Kakšno je delo pekav in kako nastaja vrhniški kruh, sem se prepračil ter preživel nekaj časa z njimi. Povedali so mi, da so ponosni na svoj poklic, saj ko Vrhnika v večini spi, oni pečejo vse vrste kruha, ki je poglavitni vir življenja in blaginje vsakega naroda.

Res je delo nočno, saj v povprečju vsak pek naredi 130 nočnih ur, pa vseeno ljubijo svoj poklic. Delajo nepretrgoma sedem dni v tednu in praktično peči ne ugasnejo. Radi pa bi videli, da bi družba bolj cenila poklic peka ter njihovo delovno dobo beneficirala.

V razgovoru z direktorjem sem še izvedel, da bodo v letu 1994 zamenjali dve peči, s čimer bodo še bolj izboljšali tehnologijo peke ter jo posodobili. Tudi njihova nadaljnja strategija peke ni v večjih količinah, ampak v kakovostnejši ponudbi vseh izdelkov ter v sodobnih in hitrejših dobavah. Preusmerili pa se bodo tudi v izdelavo bolj zdravih kruhov iz raznih vrst domačih žit in stročnic, kar terjajo nova spoznanja v zdravstvu in uravnoteženi prehrani. Vedno več je namreč sladkornih bolnikov, diabetikov in debelejših ljudi, ki bodo z zdravimi BIO kruhi veliko pridobili v svoji prehrani.

Vrhniško podjetje Žito — Pekarna nam je predstavil dolgoletni direktor Andrej Košak.

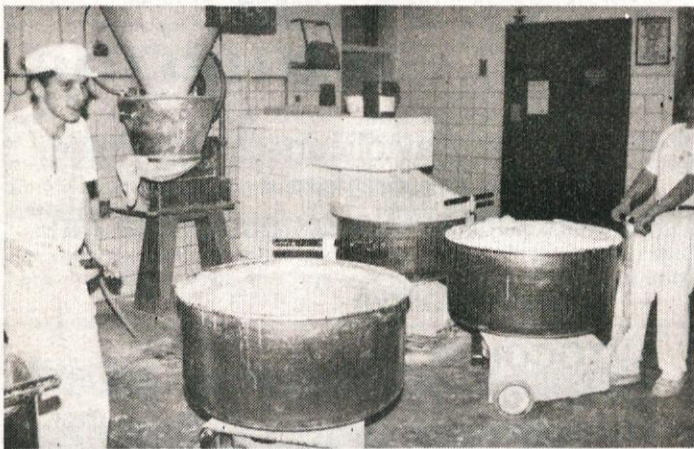
Ob obisku pri vrhniških pekav sem spoznal in videl marsikaj zanimivega. Dvajset let peke vrhniškega kruha je res lepa delovna doba. Speči je bilo treba na tone kruha, da je nastala prava kakovost, ki pa se je v domačem kraju skoraj premalo zavemo. Vrhniki kruh je priljubljen predvsem v drugih krajih,

kjer je večje povpraševanje; primer je — ljubljanska tržnica, kjer so vedno dolge vrste. Zato končujem zgodbo o vrhniškem kruhu tako, da pripadnost Vrhniki izkažemo tudi z nakupom dobrega vrhniškega kruha.

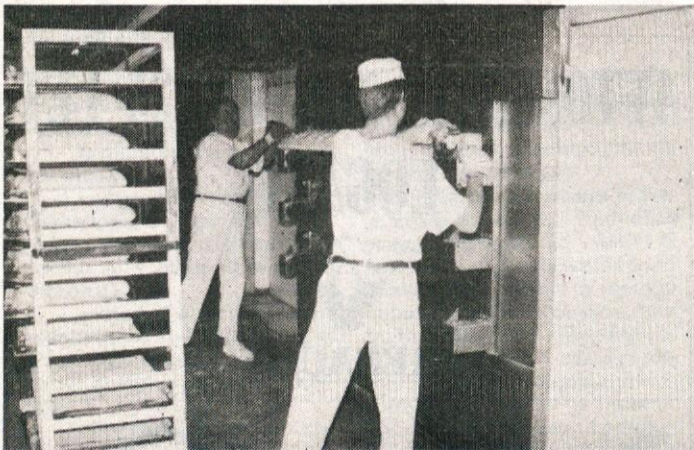
Simon Seljak

Linija izdelovanja tortnega dekorja, kjer v večini delajo ženske.

Priprava in mešanje testa za vse vrste kruha. Tu določajo količino moke, vode, kvasa in drugih surovin, odvisno od vrste kruha.

Vstavljanje štruc, težkih 0,80 kg v peči; pred tem so vzhajale v posebni topli komori.

Vrhniški pek razmišlja!

Noč za nočjo hodim na delo. Mesim, gnetem, oblikujem in pečem testo, da bi že navsezgodaj moji krajanj jedli svež, dišeč vrhniški kruh.

Velikokrat pomislim: Bom zmožem zdržati do upokojitve? Noči brez spanja ob vroči peči načenjajo zdravje.

Bog vedi, če kdo, ko zagrizne v dišečo hrustljivo skorjico kruha, pomisli, koliko truda je vložena v tem slastnem grizljaju. Ne le mojega, tudi kmetovega in mlinarjevega. Zabolj me, če vidim kruh ležati na cesti ali poslušati pripombe, češ da ni dober.

Pečem veliko vrst kruha. Belega, temnega, rženega ajdovega, koruznega, ovsenega do prav posebnih delikatesnih kruhov, ki jih obožujejo pravi sladokusci. Recimo kruh z olivami, kruh s sončničnimi semeni ali pa kruh z lanom in sezamom, zrnati kruh, da o pecivih in slaščicah nit ne govorim.

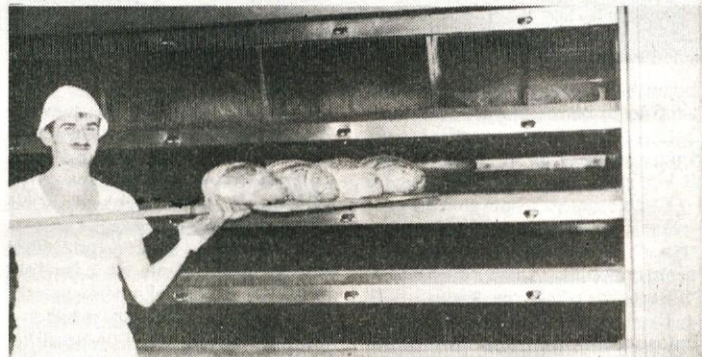
Vesel sem, da moji krajanj radi segajo po vrhniškem kruhu, zato mi ni žal prečutih noči.

Vesel sem tudi vseh izboljšav v občini, ker vem, da je k njim pripomogel tudi vrhniški kruh.

Vrhniški kruh ima tradicijo že 20 let!

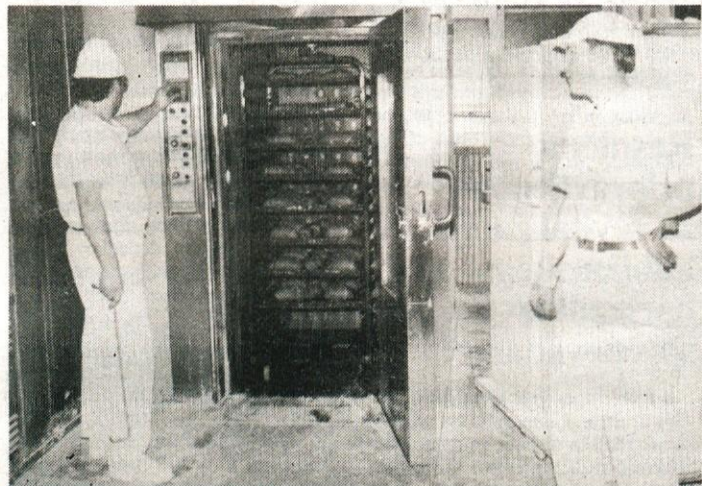
Ročno oblikovanje nekaterih vrst kruha, predvsem hlebcev (znani vrhniški kmečki kruh)

Zadovoljen pekav obraz, ker je peka dobrega in kakovostnega kmečkega kruha — 1,5 kg — uspela v priznanih šamotnih pečeh.

Strojna priprava in oblikovanje testa za žemlje, ki jih nato položijo v komore za vzhajanje.

Rotacijska peč za pekavsko pecivo — makovke so ravno dobro pečene.

Program sejmov Ljubljanskega sejma za leto 1994

V letu 1993 je precej vrhniških podjetij za svojo promocijo poskrbelo z raznimi sejmi in razstavami. Najbolj privlačne ponudbe je prav gotovo poskrbel Ljubljanski sejem (bivše Gospodarsko razstavišče), ki iz leta v leto prireja že tradicionalne sejme ter skrbi za vedno nove in sodobnejše oblike raznih razstav. Prav to pa bi morala izkoristiti tudi vrhniška podjetja, tako družbena kot zasebna da bi promovirala svoja znanja in izdelke, inženiringe ter dejavnosti, s katerimi se bolj ali manj uspešno ukvarjajo v svojih proizvodnih in tržnih programih. Poleg podjetij IVU, LIKO, ISKRA Antene, ELLES ter še nekaterih drugih, ki so že redni gostje Ljubljanskega sejmišča, bodo morala tudi druga vrhniška podjetja svojo perspektivo videti tudi v promociji in uveljavljanju na raznih sejmih in razstavah. Vedeti je treba, da je slovenski trg majhen, konkurenca zelo velika, zaradi česar se je treba odpreti in pokazati svoje znanje in izdelke tudi širšemu krogu ljudi.

V ta namen vam posredujemo Program sejmov in razstav za leto 1994, ki nam ga je posredoval Ljubljanski sejem.

S. S.

MODNA JESEN — ZIMA 94/95

16. do 19. 2.

40. slovenski sejem konfekcije, modnih tkanin, pletenin, usnjene konfekcije in galanterije, modnih dodatkov, kozmetike in nakita, z mednarodno udeležbo

VAROVANJE-SECURITY

1. do 4. 3.

4. slovenski sejem varovanja objektov, premoženja in oseb, z mednarodno udeležbo

UČILA

8. do 11. 3.

14. mednarodni sejem igre, vzgoje in izobraževanja

RIBIŠKI SEJEM

10. do 13. 3.

11. slovenski sejem ribiške opreme in pribora, z mednarodno udeležbo

ALPE-ADRIA

23. do 29. 3.

33. mednarodni sejem turizma, gostinstva, prebrane in rekreacije

ALPE-ADRIA

7. do 12. 4.

33. mednarodni sejem salonov: vse za dom in gospodinjstvo, interierjev ter hobby

INFORMATIKA

19. do 22. 4.

6. mednarodni sejem informatike

SLOVENSKI AVTOMOBILSKI

6. do 15. 5.

18. mednarodna razstava avtomobilov, motorjev, dodatne opreme in avto — moto sporta

AAF — ARS ANTIQUITAS FAIR

25. do 28. 5.

4. mednarodni sejem sodobne umetnosti in antikvitete

MARKETING KLUB

25. do 28. 5.

6. sejemsko srečanje ponudnikov in porabnikov marketinških in poslovnih storitev, materiala in opreme

PODJETNIŠKI SEJEM

25. do 28. 5.

2. slovenski sejem podjetništva ter izdelkov in storitev, ki vzpodbujajo in pospešujejo podjetništvo, z mednarodno udeležbo

KONTRI

7. do 10. 6.

10. mednarodni biennialni sejem strojev in opreme za konfekcijo in trikotarje

MIK

7. do 10. 6.

2. mednarodni sejem industrijske kooperacije

LESMA

21. do 25. 6.

21. mednarodni biennialni sejem lesnoobdelovalnih strojev, naprav in materialov

TEHNIKA ZA OKOLJE — ENV

21. do 25. 6.

13. mednarodni biennialni sejem sredstev in naprav za varstvo okolja, kakor tudi za saniranje že načetega okolja

MEDNARODNO OCENJEVANJE

6. do 12. 7.

Mednarodno ocenjevanje vin, žganih pijač in brezalkoholnih pijač

VINO

29. 8. do 3. 9.

40. mednarodni vinogradniško — vinarski sejem

MODA POMLAD — POLETJE 95

21. do 24. 9.

41. slovenski sejem konfekcije, modnih tkanin, pletenin, usnjene konfekcije in galanterije, obutve, modnih dodatkov, kozmetike in nakita, z mednarodno udeležbo

SODOBNA ELEKTRONIKA

4. do 7. 10.

41. mednarodna razstava profesionalne elektronike, telekomunikacij, radio difuzije, opreme za proizvodnjo sestavnih delov, funkcijskih enot in materialov, visokih tehnologij in znanja

MEDILAB

17. do 20. 10.

3. mednarodni sejem medicinske in laboratorijske tehnike, farmacevtike in materialov

ZDRAVJE-REHATEH

26. do 30. 10.

25. sejem ponudbe proizvodov, dejavnosti in idej za zdravo življenje, in 3. razstava rehabilitacijskih izdelkov in storitev

LJUBLJANSKI POHIŠTVENI

8. do 13. 11.

5. slovenski pohištveni sejem z mednarodno udeležbo

SLOVENSKI SMUČARSKI SEJEM

30. 11. do 4. 12.

25. slovenski sejem opreme za zimski šport in turistične ponudbe zimskih športnih središč doma in v tujini, z mednarodno udeležbo

VESELI DECEMBER

15. do 30. 12.

Prodajni sejem

PREDSTAVLJAMO VAM VRHNIŠKA PODJETJA

PRIMIS — ZAVIDAJOČ OBSEG OPRAVLJENIH DEL

Modernizacija in privatizacija

PRIMIS-Biro za urbanizem, projektiranje in inženiring je bil ustanovljen 7. 1979 kot Zavod za načrtovanje Vrhnika.

Firma deluje že od vsega začetka izključno na komercialni osnovi in ni bila nikoli del proračuna, kot se je marsikdaj govorilo. Vedno smo se in si prizadevamo na tržišču za pridobitev del.

Prvi direktor je bil g. Alojz Sajovec, sedanjí generalni direktor KLI Logatec, od leta 1984 pa firmo vodi Igor Novljan. V vseh letih obstoja firma ni bila nikoli zgrušala kljub zelo težkim gospodarskim časom. Delavci Primis-a so vedno stali na »tleh« in si delili zasluženo plačilo skladno z doseženimi rezultati dela in ne kolikor bi potrebovali.

OSNOVNE DEJAVNOSTI SO:

- Urbanizem — Lokacije
- Inženiring
- Projektiranje objektov nizke in visoke gradnje
- Strokovne službe — Stavbna zemljišča

Za opravljanje nalog smo sodobno računalniško opremljeni, predvsem za naloge iz projektiranja. V obnovno tehnologije vlagamo maksimalna sredstva, seveda po naših možnostih.

1. Urbanistično načrtovanje, skladno z zakonom o urejanju naselij in drugih posegov v prostor
2. Izdelava tehnične dokumentacije, skladno z zakoni, ki to urejajo
 - PIA, strokovne podlage, PUP-i, urbanistične rešitve, ZN
 - vse druge naloge s področja urbanističnega načrtovanja
3. Izdelava investicijskih programov

in vodenje inženiring poslov, skladno z zakonom o graditvi objektov Ur. l. SRS 34/84, 29/86

- v komunalni, cesti in energetske infrastrukturi
- stanovanjski dejavnosti
- družbenih objektih

V nadaljevanju bomo opisali samo del nalog, ki smo jih izvajali.

1. POMEMBNEJŠA DELA INŽENIRINGA

1.1 Izdelava investicijskih programov za objekte in vodenje nadzora

- S 5, S 10, S 11, stanovanjski blok pri Turšiču, V 1, V 2, V 3, V 4, V 5 vključno s finančnim inženiringom, pridobivanje posojil v bankah itd.
- knjižnica Logatec, dom KS Rovte, Dom ostarelih, ZD Vrhnika itd.

1.2 Izdelava investicijskih programov za objekte

- Kovinarska Vrhnika
- Šola Log — Dramoger
- Vodooskrba občine Vrhnika
 - I. faza vodooskrbe kot nosilec naloge, vključno s predlaganjem sklepov posameznim službam in finančnim inženiringom v letih 1983 — 1985. Naloga je bila uspešno končana.
 - II. faza vodooskrbe, kot operativni nosilec naloge, vključno s predlaganjem sklepov posameznim službam v letih 1985 — 1990. Kljub težkim gospodar-

skim časom z inflacijami do 20% mesečno je PRIMIS nalogo povsem uredil.

1.3 Inženiring kot nosilec naloge za realizacijo kanalizacije po programu na celotnem področju občine Vrhnika.

1.4 Inženiring kot nosilec pridobivanja dokumentacije in realizacija CCN Vrhnika

- koordinacija, izbira projektanta, zasnove investicijskega programa za celoto
- izdelava investicijskega programa I. faze
- sodelovanje s projektanti, dajanje podatkov in spremljanje, poročanje odgovornim službam v občini
- pridobitev PGD — PZI za CCN Vrhnika
- spremljanje dokumentov in lokacijska odločba.

1.5 Inženiring za vse objekte, ki so bili v občini Vrhnika zgrajeni v letih 1979 — 1990.

1.6 Za vsa navedena dela smo opravljali strokovni nadzor, kvalitativni in finančni

Inženiring, kot vodilna enota v Primis-u, je kot razvidno, veliko delal na področju komunalne problematike občine Vrhnika. Poleg največjih nalog reševanja vodooskrbe I. in II. faze je bil tudi nosilec pridobitve projektov Čistilne naprave Vrhnika. Eni redkih v Sloveniji smo uspeli do leta 1990 pridobiti PGD-PZI in vso potrebno dokumentacijo za pričetek gradbenih del.

Intenzivno smo sodelovali pri pridobivanju vseh mogočih projektov, posebno za boljšo ekološko zaščito.

Lahko rečemo, da so vsi objekti, ki so sedaj še v gradnji (primarni deli kanalizacije ali vode), bili načrtovani že pred 4 — 10 leti. Vsa dela so bila usklajena z Občino, bivšo Komunalno skupnostjo in Komunalnim podjetjem Vrhnika.

2. DELA NA PODROČJU URBANIZMA

Izvajamo dela po pogodbah v občini Vrhnika, ki jih zahteva zakonodaja ali posamezni investitorji

- Dolgoročni plan občine Vrhnika
- Srednjeročni plan občine Vrhnika
- Spremembe dolgoročnega in srednjeročnega plana občine Vrhnika
- UN Borovnica, Vrhnika
- ZN Vrtarjarija, Idrjska, Industrijska cona, Betajnova c.
- PUP Vrhnika, Borovnica, Dragomer, Zaplana
- Izdelava lokacijskih dokumentacij
 - letno cca 180 v povprečju
- Izvajamo tudi svetovalsko službo za potrebe občine in občanov
 - UN Logatec — Martinj hrib I
 - UN Logatec — Martinj hrib II
 - UN Logatec — Blekova vas

Delo pri urejanju prostora je izredno zahtevno in občutljivo, vendar smo z opravljenim zadovoljni. Ker so zaradi vsebine in načina dela potrebni večji razmisleki, imamo težave z roki, za katere se domenimo z naročniki, vendar pomemben je končni rezultat.

PRIMIS izdeluje, kot pooblaščená firma, lokacijsko dokumentacijo, za potrebe Sklada stavbnih zemljišč pa obračunavamo komunalni prispevek. Ker so to stvari, ki občane zelo zadevajo, smo včasih pošteno, še večkrat pa po krivici napačno razumljeni. Vseh 15 let skušamo ugoditi našim naročnikom, seveda ob upoštevanju stroke, ker zaupamo vanjo.

3. DELA NA PODROČJU PROJEKTIRANJA

Primis je v letih 1979 — 1993 projektiral nekaj večjih objektov

- 3.1. Visoka gradnja
 - 20 individualnih hiš — Kočevska Reka
 - stanovanjski objekti
 - V1, V2, V3, V4, V5
 - S5, S10, S11
 - Stara cesta 45
 - Mullajeva hiša
 - Črni orek
 - Poslovno stanovanjski ob-

Direktor Primisa Igor Novljan že deset let vodi vrhniška projektivni biro.

- jekt Kočevje, Loka Škofja Loka
- Industrijski objekti
- Droga Portorož, Kovinarska, Iskra Antene, IUUV, Liko Pris, Liko Vrhnika, Liko Borovnica, Alpina Žiri

3.2 Nizka gradnja

- Kanalizacija F — kanal
- Zunanje ureditve
- ZN Vrtarjarija
- Vrtec Borovnica
- Liko Pris
- Ceste — vojaška — Tankovska cesta in druge ceste v skupni dolžini 40 km.

Projektiramo z najsodobnejšimi računalniškimi metodami.

4. GEODETSKA DELA

Usposobljeni in opremljeni smo za izvajanje vseh vrst geodetskih del. Imamo sodobne instrumente za teren- skere meritve in sodobne programe za računalniško izvedenost in risanje. Izvajamo:

- topografske posnetke v vseh merilih
- razvijanje geodetskih mrež
- opazovanje premikov, npr. Fenolit
- zakoličbe objektov
- izdelavo podzemnih katastrov (IUUV, Liko, Fenolit)

Projektiramo ceste in zunanje ureditve objektov z računalniško podporo. Iz navedenega je razvidno, da smo do sedaj projektirali kar nekaj objektov. Ker v letih 1990 — 1992 nismo na območju Vrhnike dobili nobene ponudbe

smo se usmerili za dela zunaj Vrhnike. Uspeli smo optimalno posodobiti delo. Postavljena imamo dva računalniška sistema in »ploter«, usposobili pa smo tudi zaposlene. Tako smo izkoristili čas ob manjšem obsegu naročil. Sedaj nas marsikateri občan že dobro pozna, saj smo z našim načinom dela in našimi projekti ter zelo ugodno ceno izdelali projekte, kar v prejšnjih časih po starem načinu, predvsem cenovno nismo uspevali.

Za izvajanje svoje raznolike in obsežne dejavnosti PRIMIS zaposluje 21 — 24 delavcev, od tega 50% z višjo ali visoko izobrazbo.

Zbor delavcev podjetja PRIMIS je na osnovi 19. člena ZLPP sprejel sklep za preoblikovanje podjetja v PRIMIS, d.d. in 10. 12. 1993 z vlogo dostavil program Agenciji Republike Slovenije. Izvedeno bo preoblikovanje podjetja z notranjim odkupom delnic v skladu s 25. členom ZLPP. S tem smo med prvimi firmami, ki bodo dobile soglasje Agencije.

S privatizacijo upamo na še boljši odnos delavcev do firme, saj ne bo vseeno, če bodo vloženi certifikati izgubljali vrednost. Vsi delavci in upokojenci bodo delničarji, če bodo hoteli seveda.

Prispevek PRIMIS-a za Naš časopis štejem kot informacijo občanom Vrhnike. Zadovoljni smo s tem, kar smo do sedaj naredili in verjamemo, da bomo tudi v prihodnje z našim znanjem koristili našim naročnikom.

Direktor Igor Novljan

NOVOLETNI SEJEM

Dedek Mraz ponovno pripeljal vlak na Vrhniko

Torek, 28. 12. in sredo, 29. 12. 1993, sta bila dneva, ko je bil na Stari cesti Novoletni sejem. Ta dva dneva je bila Stara cesta zaprta, na njej pa so bile postavljene številne stionice, kjer so prodajalci prodajali različne stvari, predvsem namenjene novoletnim darilom in praznikom. Veselo je bilo tudi za najmlajše, saj je oba dneva v popoldanskem času gostoval tudi dedek Mraz.

Okoli njega se je zbralo kar precej najmlajših, ki so z odprtimi očmi in usti pričakovali darila. Najbolj pogumni pa so zapeli ali zrecitali pesmice o dedku Mrazu in zimi.

Z dedkom Mrazom pa je na Staro cesto prišel tudi že pozabljeni »vrhniški« vlak. Čeprav je vozil samo v krogu 30 metrov, potniki pa so bili najmlajši, so se starejši Vrhnika spomnili na znanega vrhniškega »hlapona«, ki je vozil veliko, veliko let na progi Vrhnika-Ljubljana.

Vlak, čeprav za najmlajše, je zopet vozil na krožni poti.

Na stojnicah so prodajali različne stvari.

Dva dneva Novoletnega sejma sta bila kar zadovoljivo obiskana. Brez vzporednih prireditve, ki pritegnejo naše najmlajše, pa ne smemo več računati. To sta pokazala oba sejma v decembru, tako Miklavžev kot Novoletni sejem. Raje naj bodo sejmski dnevi krajši, vendar popostreni s prireditvami, ki pritegnejo otroke, s tem pa tudi nas, starejše.

Ob uspešnih sejmskih prireditvah meseca decembra na Stari cesti pa ne smemo pozabiti organizatorjev, ki so z vso požrtvovalnostjo pripravili sejem. Zahvala velja: Turističnemu društvu Vrhnika, ZKO Vrhnika, postavljalcem stojnic, Miklavžu, dedku Mrazu, vrhniškim gasilcem ter vsem znanim in neznanim sodelavcem sejma.

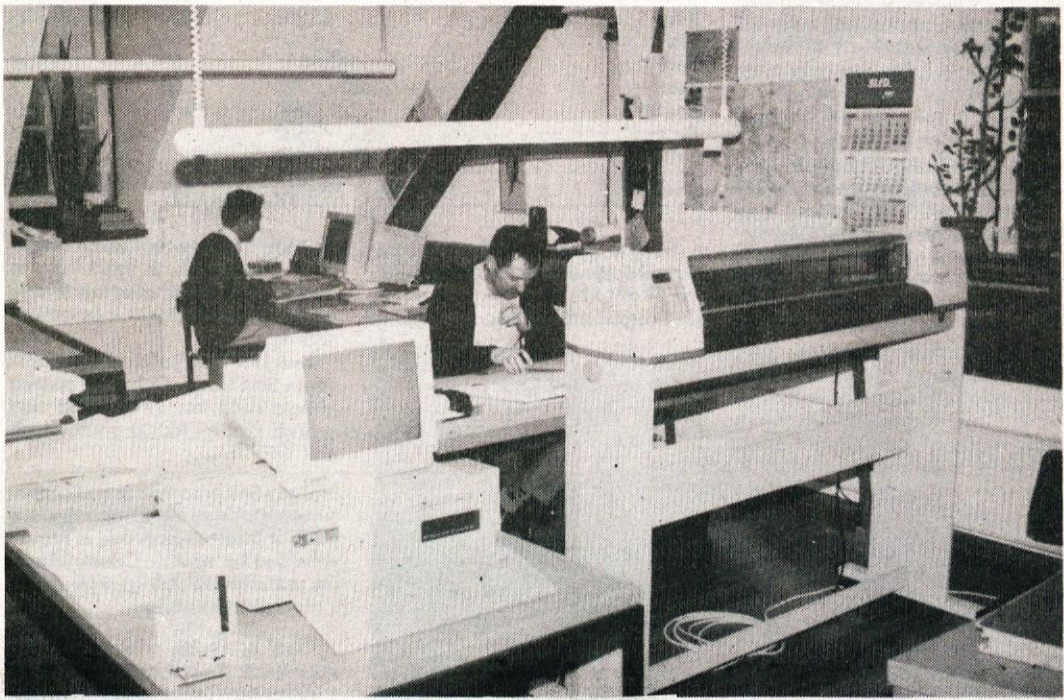
S. S.

Sejmska podoba Stare ceste, ki se je v večernih urah bolj napolnila z obiskovalci.

Najmlajši so se najraje zbrali ob dedku Mrazu ter mu zapeli razne pesmice.

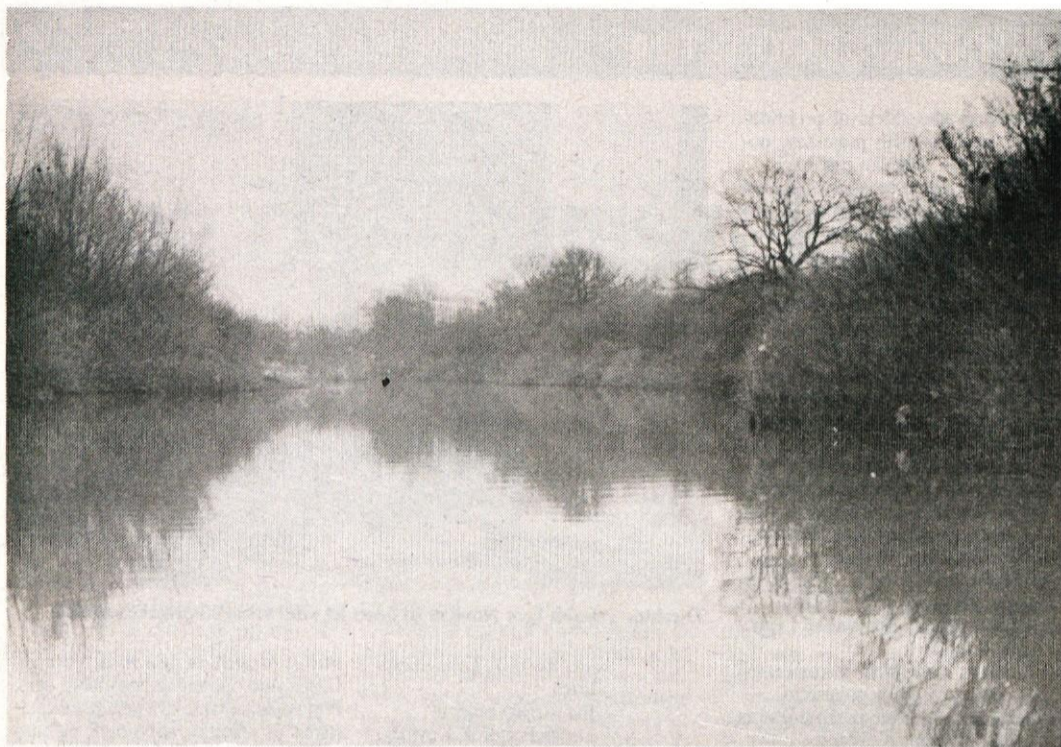

Pogled na projektivo, kjer imajo najsodobnejši ploter AO.

OKREPEČVALNICA 3

Lazo Krompič

Ja, a ne veš, da je pločnik za pešce?
Vem, vem, ampak bolj varno je na cesti!

Pogled na mirno Ljubljano, ki v svoji strugi skriva marsikatero zanimivost.

Oh ta ribičija

Že davnega leta 1954 se je na Vrhniki zbralo 27 članov, vnetih ribičev zanesenjakov, ki so ustanovili Ribiško družino Vrhnika. Aprila leta 1955 so organizirali prvi sestanek, na katerem so razdelili prve ribiške dovolilnice. Povezali pa so se tudi z Ribiškim društvom Ljubljana. Istega leta so privedli tudi prvo ribiško veselico na Vrhniki, ki je z leti postala tradicionalna. Z izkupičkom 110.000 din so kupili 2.300 kosov zaradi zaroda potočne postrvi in ga vložili v Bistvo, Lubijo in Ljubljano.

Z leti je članstvo v RD Vrhnika številčno naraščalo, tako da je bilo ob koncu leta 1993 že 240 članov in 61 mladincev ter dečkov. Z naraščanjem članstva pa so naraščale tudi obveznosti ribiške družine. V svojih ustanovitvenih aktih so člani med drugim zapisali, da bodo kot dobri gospodarji skrbeli za ribji stalež v vodah, vzdrževali, urejali in čuvali ribja drstišča, urejali in vzdrževali ribnike (glinikope), skrbeli za čim bolj čiste vode, ki bodo vabljive za ribiče in za vse ljudi, ki ljubijo naravo ter v njej najdejo svoj mir in razvedrilo.

Se in še bi lahko naštevali naloge, ki so se z leti večale. Vedno bolj pa je postajalo jasno, da bomo bili glavno bitko na relaciji skrb za čiste vode in skrb za ribji stalež v naših vodah.

Zaradi hitrega razvoja nečiste industrije na Vrhniki in Borovnici so bili potrebni novi in novi delavci. Tako so se v naše kraje priseljevali vedno novi delavci. Kot gobe po dežju so rasla nova

naselja, ki so bila brez komunalne infrastrukture. Iz industrijskih obratov ter naselij so bruhale in še bruhajo neznanke količine umazanih odpadkov v nekaj čiste vode. Vrstili so se katastrofalni pomori rib v Borovniščici in Ljubljani ter nekaterih pritokih. Stalež rib v rekah in pritokih je bil vse manjši. Flora in fauna v vodah sta umirali. Ribiči smo bili plat zvona in bojevali obupni boj, ki še ni končan, da bi ohranili tisto, kar nam je poklonila narava, tudi za pri-

hodnje rodove.

Da bi po katastrofalnih poginih rib v naših vodah vsaj delno obnovili ribji živelj, smo v letih 1955 — 1983 vložili v vode 1.462.291 različnih vrst ribjega zaroda, mladinc in odraslih rib. Še nadaljnje onesnaževanje voda ter novi in novi pomori rib pa so od nas terjali novih naporov.

Naša prizadevanja prikazuje lestvica vlaganja rib v RD Vrhnika v letih 1984 — 1993; to je obdobje desetih let:

Vrsta rib	Količina (v kosih)			Cena skupaj (v SIT)
	Zarod	Mladica	Odrasla riba	
Potočna postrv	505.000	52.272	15.676	23.166.998
Sarenka			31.540	5.519.500
Zlatovščica		2.700		42.930
Lipani			713	427.200
Sulec	1.000	3.079	40	9.581.000
Ščuka	4.930	2.024	660	5.402.800
Krap		15.000	20.620	8.101.800
Linj		5.900		230.000
Som			20	103.500
Klen		6.720	120	495.000
Podust		9.000	2.454	1.218.900
Platnica		7.500		300.000
Druge ribe		2.555		112.200
SKUPAJ	510.930	106.750	71.843	54.691.828

Skupna vrednost vložka v navedenem obdobju desetih let znaša zavidljivih 54.691.828 SIT.

V desetih letih so člani za porabljava-

nje voda, reševanje rib v sušnih obdobjih ali ob pomorih, za vzdrževanje in čuvanje ribjih drstišč ter za vzdrževanje ribnikov opravili 10.000 ur prostovoljnega dela.

Leta 1988 smo pričeli graditi ribiški dom v Sinji Gorici. Dokončno podoba je dom dobil leta 1992. Ribiči smo opravili skupno 16.500 prostovoljnih ur.

Vsako leto priredimo že tradicionalno veselico. V ta namen opravimo do 1.000 ur prostovoljnega dela za pripravo in izvedbo veselice. Celotni izkupiček namenimo za obnovo ribjega življa v osiromašenih vodah.

Člani upravnega odbora s svojimi komisijami pa prispevajo na leto še 1.000 ur tako imenovanega »birokratskega« dela, brez katerega pa RD ne bi mogla delovati.

Tako smo ribiči v zadnjih desetih letih opravili najmanj 46.500 ur prostovoljnega dela v vrednosti 32.550.000 SIT.

Predstavili smo le del našega delovanja. Nič nismo napisali o športnih ribiških tekmovanjih na lokalni in državni ravni. Tudi o sekciji mladih dečkov, ki se še uče ribiške abecede, nismo pisali. Še in še bi lahko opisovali naše delo v številkah in z besedo, pa naj bo zaenkrat dovolj.

Naj končamo ta sestavek z razmišljanjem naše kronistke Jane Ahčan, ki je leta 1955 v jubilejnim zborniku RD Vrhnika zapisala: »Lastno blato nam sega že do vratu, o varstvu okolja pa se še vedno pogovarjamo kot ob dolgem veselju polnem romanju v deveto deželjo, v objubljeni Koromandijo. Ali

bomo sploh kdaj pršli do tja ali nam je to področje, ki kroji našo prihodnost, že zdavnaj ušlo iz rok.«

O varstvu okolja in o blatu, ki nam sega že do vratu, pa bomo pisali v prihodnji številki glasila.

Za RD Vrhnika priredil Srečko Mihevc

Pohod na Pokojišče

Turistično društvo Borovnica je na Štefanovo organiziralo pohod na Pokojišče. Tja so se pohodniki odpravili iz Borovnice, prijatelj Marjan in jaz pa z Dražice. Spremljala naju je moja psička Liza. Najprej sva koračila po asfaltirani cesti do Ohonice, potem pa sva zavila na ozko zasneženo potko. Sneg se nama je udiral in kar precej zasopla sva se znašla pri počivalniku, kjer so delili čaj. Skupaj smo potem odšli proti Pokojišču. Med potjo je bilo zabavno. Lovili smo snežinke, se kepali, se pogovarjali in smejali. V takem vzdušju smo se kar hitro našli na Pokojišču, našem cilju. V gostilni nas je čakala prijazna gostilničarka, gospa Vida, z malico. Posebno čaj se nam je prilegel. Tudi Liza je dobila izdaten zalogaj. Ko smo se odpočili, smo po zasneženi cesti pohiteli v dolino. Ustavili smo se v gostilni Most, kjer smo se preoblekli. Nato pa smo posedli za mizo in se lotili dobrega lovškega golaža, ki je vsem šel v slast. Za prijetno vzdušje je tridesetim pohodnikom poskrbel znanec iz Brezovice, Koširjev Jelko. Na harmoniko je zaigral več poskočnih viž, mi pa smo zraven tudi peli. Bilo mi je, lepo, čeprav sem bil med njimi najmlajši.

Takih pohodov si še želim.

Primož Drašler, 6. b
OŠ dr. Ivana Korošca Borovnica

Novoletno srečanje

Že drugo leto zapored smo se v krajevni skupnosti Stara Vrhnika odločili, da organiziramo novoletno srečanje starejših krajanov. Ker dvorana krajevne skupnosti za take priložnosti ni primerna, smo srečanje tako kot lani organizirali v gostilni Lampič.

V sredo, 29. decembra, se je srečanja udeležila dobra tretjina vabljenih. Prisotne je pozdravil predsednik sveta Krajevne skupnosti Franci Petkovšek, ki je vsem navzočim zaželel veliko zdravja v novem letu. Srečanje je minilo v prijetnem razpoloženju in v upanju, da se bomo prihodnje leto zopet srečali v še večjem številu.

P. F.

Pomembna pridobitev v KS Log

Naselje Jordanov kot v KS Log je dobilo javno razsvetlavo, ki je prebivalcem v veselje in ponos. Noči so tako veliko manj temne, naselje pa je pridobilo na prometni in splošni varnosti. Pot do te pridobitve pa je bila vse prej kot lahka. Veliko let se je samo govorilo, kaj bi bilo treba, ne pa tudi, kako se bo to naredilo. Odločili smo se, da ustanovimo tričlanski odbor za javno razsvetlavo pri svetu KS. V okviru tega smo v Jordanovem kotu pripravili anketo o finansiranju s posameznimi gospodinjstvi. Ker je bila večina za (94%) smo se obrnili na podjetje Javna razsvetljava, ki je tudi uresničilo projekt, vreden 2.564.000,00, v splošno zadovoljstvo. Bilo pa je kar precej težav (lokacijskih, neplačevanje posameznikov, čenč itd.), zaradi česar so se dela precej zavlekla. S pomočjo sveta KS in občine Vrhnika so luči zasvetile 24. novembra lani. Vsem krajanom, ki so sodelovali pri finansiranju, svetu KS LOG, občini Vrhnika se najlepše zahvaljujemo, ker smo samo tako složno lahko končali ta projekt.

Odbor za javno razsvetlavo pri svetu KS Log

POLOS d.o.o.
Zapoge 40, 61217 VODICE

POCENI PREMOG

Polos, trgovina s premogom, vam po zelo ugodni ceni dostavi na dom premog vseh vrst. Možnost plačila na čeke. Dostava brezplačna do 30 km.

Se priporoča

POLOS, Zapoge 40, Vodice
☎ 061/823-585
824-096

Obvestilo krajanom Verda

Na podlagi odločbe požarne inšpekcije Medobčinskega inšpektorata občin Idrija, Logatec in Vrhnika ter dopisa Podjetja za vzdrževanje avtocest Ljubljana-baza Postojna obveščamo vse krajanje Verda, da morajo odstraniti ves material in stroje, ki so pod viaduktom v Verdu.

ROK ZA ODSTRANITEV MATERIALA IN STROJEV JE 31. 3. 1994.

Po tem roku bo podjetje samo pričelo odstranjevati material in stroje. Vse odpeljano bo veljalo za najdene predmete, ki jih bo po zakonu lahko prodalo.

Po tem roku bodo morali lastniki svoje lastništvo do odpeljane materiala dokazati in plačati stroške odstranitve.

Krajanje Verda, ki imajo pod viaduktom shranjen kakršen koli material, prosimo, da navedeno opozorilo upoštevajo in vse do predpisanega roka odstranijo.

KRAJEVNA SKUPNOST VERD

ZA MLADEGA SMUČARJA DANIJAMA MATTIASA JE LETOŠNJA SEZONA KONČANA

Po operaciji dobro okreva

Smučarsko tekmovalna sezona 93/94 se je prevesila že v drugo polovico in nekako vsi nestrpno pričakujemo zimsko olimpijado na Norveškem v Lillehammerju. Med udeleženci ne bo Mojce Suhadolc, ki se je poškodovala in tudi že uspešno okreva.

Med prebiranjem rezultatov z raznih smučarskih tekmovanj širom Slovenije pa smo Vrhničani kar naenkrat pogrešili ime našega mladega in obetavne smučarja Danija Mattiasa. Zanimalo nas je, kaj je z njim, in na Športni zvezi Vrhnika smo izvedeli, da je poškodovan in da se v tej sezoni ni udeležil še nobene tekme.

Kako je z njegovo poškodbo, pa smo vprašali kar Danija Mattiasa, ki se je ravno vrnil z rehabilitacije v Šmarjeških Toplicah?

»Poškodovan sem se že v lanski smučarski sezoni 92/93 v marcu, vendar sem sezono kljub bolečinam kar uspešno končal. Mislim, da sem prvo bolečino v hrbtnici začutil na treningu v Kranjski Gori, kjer je bila težka in trda proga, ki je povzročala veliko stalnih udarcev in pritiskov na hrbtnico. Vendar pa je to poškodba, ki se pokaže šele kasneje ob večjih in težjih naporih. To se je tudi zgodilo v septembru (leto 93) pri zelo intenzivnih treningih v Švici. Tedaj sem začutil še večje bolečine v hrbtnici. Ob vsakem nadaljnjem treningu so bile bolečine vedno večje, zato sem novembra prekinil s treningi in odšel na specialne preglede. Na pregledu so ugotovili, da imam počen disk v hrbtnici (med petim ledvenim vretencem in prvim prsnim vretencem) in odločili so se za takojšnjo operacijo.

Kdo te je operiral in kako se počutiš po operativnem posegu?

»Operacijo je uspešno opravil znani športni zdravnik doc. prof. dr. Vinko Pavlovič na ortopedski kliniki v Ljubljani konec novembra. Po prvih pregledih in slikanjih je operacija uspela in tudi počutje je dokaj dobro. Vedeti moramo, da me je operiral znani športni zdravnik, ki je pomagal in rešil že marsikerega vrhunskega športnika. Ravno sedaj sem se vrnil s štirinajst-dnevne rehabilitacije v Šmarjeških Toplicah, kjer me je obiskal tudi dr. Vinko Pavlovič in opravil vse preglede. Stanje je zelo optimistično, vendar bom moral počivati do marca, ko bom pričel z lažjimi treningi.

Tvoja smučarska sezona 93/94 je prav gotovo končana, kako razmišljaš za naprej?

»Glede na uspešno operacijo že sedaj delam lahkotne vaje za razgibanje in krepitev mišic. Tako prve stike s snegom načrtujem v maju in juniju. Takrat naj bi pričel že s prvimi treningi za smučarsko sezono 94/95. Samo s trdim delom bom poskušal ohraniti status člana C državne reprezentance, to je mladinske perspektivne ekipe. Vse pa je seveda odvisno od uspeha operacije in nadaljnje rehabilitacije.

Ob koncu razgovora je Dani še povedal, da sedaj obiskuje drugi letnik gimnazije Šiška, športni oddelek, ter da bi se rad prek Našega časopisa zahvalil Športni zvezi Vrhnika za vso pozornost ob njegovi poškodbi, saj je ostal kar nekako sam in osamljen z vsemi skrbi ob nastali poškodbi. Največjo pomoč in podporo pa mu nudita starša.

»Zahvaliti pa se moram še obema mojima sponzorjema, Mizarstvu Janez Kogovšek — Velika Ligojna in Servisu Cars — d.o.o. (Plesko-Renault) iz Brezovice, ter mojemu trenerju Janezu Veharju iz Bevk, da sem lansko smučarsko sezono tako uspešno končal.

S. S.

Pogled s parkirnega prostora, ki je bil popolnoma zaseden, na smučišče Ulovka.

Zapleti s smučiščem na Ulovki se razpletajo

Pred novim letom je smučišče na Ulovki delovalo tri dni.

V dnevnem časopisu je bilo o nespornih razumih glede vrhniškega smučišča na Ulovki napisano precej vrstic. Kar precej Vrhničanov je na tem smučišču opravilo veliko prostovoljnih ur dela, da je smučišče tako, kot je. Več generacij učencev je marsikateri športni dan urejalo Ulovko. V ugodnih zimskih dneh pa so seveda tudi zasluženo smu-

čali na urejenem smučišču.

Člani smučarskega kluba so prirejali delovne akcije, delavci IUUV pa so veliko delovnih ur namenili urejanju smučišča in vseh drugih del ob njem. Vsi ti pa so bili ob nespornih najbolj jezni ob misli, zakaj stvari ni mogoče razrešiti s strpnim in obojestranskim sporazumom. Spor je nastal med upravljalcem celotnega smučišča IUUV in med lastnikom zgornjega dela smučišča Gluha-

kovim. Bilo je veliko razgovorov, dogovorov in obljub, in sicer do take mere, da je upravljalec smučišča IUUV za-dovolje prepustil Temeljnemu sodišču Ljubljana, Enota Vrhnika.

Takoj po novem letu je vrhniška enota Temeljnega sodišča zavrnila pritožbo lastnice dela smučišča Cirile Gluhak s tem, da upravljalec smučišča lahko služnostno uporablja zasebni del smučišča do naslednje dokončne obravnave na sodišču. Ob koncu smučarske sezone, seveda, če bo sneg, pa mora upravljalec povrniti vso škodo, ki bo nastala na zasebnem zemljišču smučišča. To je vsekakor dober razplet nekaj mesečnih razprtij v korist vseh lastnikov in uporabnikov smučišča. Vse pa je odvisno od vremenskih razmer, ki so v zadnjih letih precej krojile usodo smučišča na Ulovki; praktično ni bilo snega. V bolj-ših zimskih razmerah pa je bilo to smučišče eno najbolj priljubljenih za občane Vrhnice in eno najbližjih za Ljubljančane.

Sneg pred novim letom pa je le pogljal kompleks žičnic na Ulovki, seveda z dovoljenjem tudi lastnice dela zgornjega smučišča gospe Cirile Gluhak.

Pogled na smučišče in na parkirišče je bil tak kot tedaj, ko so bile še prave zime, ko je bilo na stotine smučarjev in parkirni prostori zasedeni do zadnjega mesta. To prikazujeta tudi obe fotografiji, ki smo ju posneli 30. 12. 1993.

Vsi smučarji ter še številni drugi ljubitelji belih poljan pa želijo, da bi se spor rešil v zadovoljstvo vseh ter da bi ob morebitnem snegu znova pogljal žičnice, da bi se na smučišču nasmučali do onemoglosti.

N. Č.

Poškodovani Dani Mattias optimistično gleda na nadaljevanje vrhunske smučarske poti.

NA OBISKU PRI ALEŠU PREKU

Poleg gokarta uspešen tudi v smučanju

V eni od prejšnjih števil smo že pisali o Alešu Preku, učencu 6. razreda OŠ Ivan Cankar na Vrhniku, kot državnem prvaku v gokartu, danes pa vam ga bomo predstavili kot mladega smučarja, ki tudi na tem športnem področju dosega kar lepe uspehe.

Letos teče že četrto leto, odkar se je Aleš začel aktivno ukvarjati s smučanjem. Trenira pri Športnem društvu Vrhnika, njegov trener je Peter Petrovič, kateremu pa pomaga tudi Alešev oče, Alojz Prek. Skupaj z Alešem šteje ekipa devet smučarjev in smučark: šest mlajših dečkov in deklic, en starejši deček ter dva cicibana. Za treninge, sploh pa za tekmovalna in njihove rezultate je pomembno, da se člani v ekipi dobro razumejo, da redno obiskujejo treninge, da je na treningih delo trdo in resno, pomembno pa je tudi medsebojno sodelovanje staršev, saj so oni tisti, ki financirajo večino treningov in tekmovalnj. Zadnja leta jim kar krepko nagaja zima, saj kar noče pobeliti smučišč. Tako se morajo večkrat odpraviti na treninge tudi na do 250 kilometrov oddaljena smučišča, poleti pa trenirajo na ledenikih. Suhi treningi potekajo enkrat na teden v vrhniški telovadnici, kar je vsekakor premalo, saj bi jih potrebovali vsaj dvakrat ali trikrat na teden.

Aleš tekmuje prav v vseh disciplinah, najbolj pa mu je pri srcu veleslalom. Čeprav je vse to gotovo naporno za tako mladega fanta, kot je Aleš, pa se lahko pohvali z dobrimi uvrstitvami. 9. januarja je na državnem prvenstvu na Sorici dosegel 2. mesto, prejšnjo nedeljo pa je na državni tekmi, ki jo je organiziralo ŠD Vrhnika prav tako na Sorici, dosegel deveto mesto. Največkrat tekmuje na tekmah centralne regije, ki obsega daljno okolico Ljubljane. Prav na takih tekmah dosega dobre rezultate, tako da je trenutno v skupnem točkovanju v centralni regiji na prvem mestu.

Ob tej priložnosti se Aleš zahvaljuje razredničarki in vodstvu šole, saj pravi, da nima težav zaradi izostankov od pouka zaradi smučanja, sama Športna zveza pa bi lahko prispevala nove trenirke in športne copate.

Zadnje čase opažam, da je na Vrhniku vedno več obetavnih športnikov, od katerih pričakujemo dobre rezultate. Ne zavedamo pa se, da to ni mogoče, če nimajo zagotovljenih niti osnovnih potreb. Zato prosijo vse, ki so pripravljeni prispevati k njihovem proračunu, naj se zglasijo na Športni zvezi Vrhnika. Na isti naslov pa lahko pridejo tudi tisti, ki jih smučanje veseli in bi ga želeli trenirati.

Mateja Šmuc

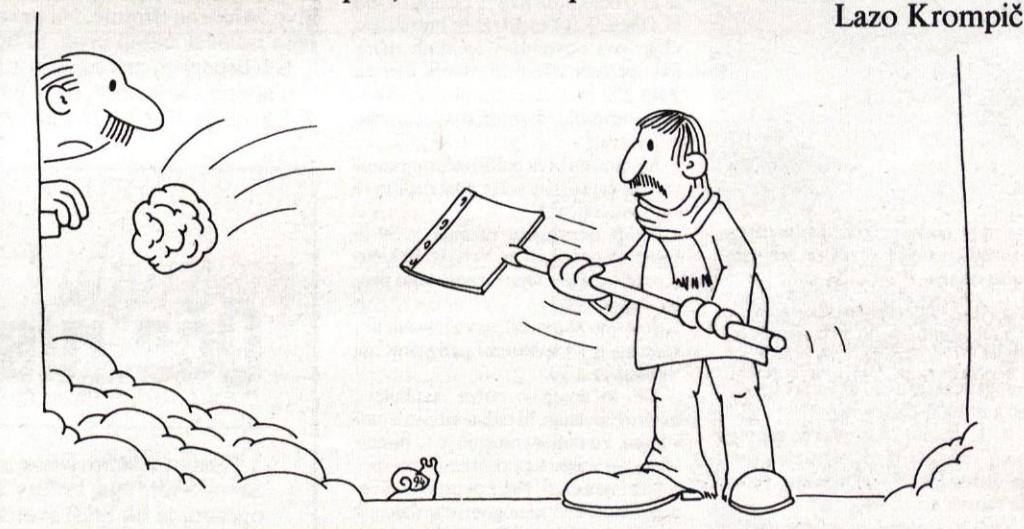
Aleš Prek je dober kartist, vendar smuča še hitreje, saj je to s svojimi nastopi že večkrat potrdil.

Pravila igre po svoje

Sosed, zakaj pa mečeš sneg na mojo stran?

V odloku o zimski službi piše, da moramo pločnike sami očistiti!

Lazo Krompič

Občinski novoletni turnir v športno ritmični gimnastiki

21. 12. 1993 je bilo v telovadnici OŠ Ivan Cankar na Vrhniku v prijetnem prednovoletnem vzdušju zanimivo tekmovalno v ritmični gimnastiki. Predstavilo se je več kot 70 deklic vseh starosti: od predšolskih do gimnazij v vseh kategorijah z Vrhnice, Borovnice, Loga in Dragomerja. Najmlajše in začetnice so morale uspešno narediti nekaj osnovnih gimnastičnih elementov s telesom in kolebnico. To je vsem tudi uspelo. Tiste, ki več znajo, so nastopile s svojimi ali obveznimi vajami.

Tekmovalje je organiziralo ŠSD Kurir na Osnovni šoli Ivan Cankar.

Rezultati: MNOŽIČNI PROGRAM GIMNASTIKE

OBVEZNE VAJE 1 — 4 R

1. Mateja Barukčič — Osnovna šola Ivan Cankar Vrhnika
2. Romana Palčič — Osnovna šola Borovnica
3. Sabina Sekulič — Osnovna šola Ivan Cankar
4. Elvira Mujakič — Osnovna šola Ivan Cankar
5. Bojana Blagojevič — Osnovna šola Ivan Cankar
6. Nešana Arnaut — Osnovna šola Ivan Cankar
7. Emira Bajramović — OŠ IC
8. Mateja Suhadolc — OŠ Borovnica
9. Aljiana Džinič — OŠ IC
- 10.—11. Maja Cerk — OŠ Borovnica
- 10.—11. Marta Kogovšek — OŠ IC
12. Željka Avrič — OŠ IC
13. Maja Furlan — OŠ Borovnica

5. — 8. R

1. Sladžana Milašinič — OŠ Borovnica
2. Tina Kristan — OŠ Log — Dragomer
3. Katarina Hrestak — OŠ IC Vrhnika
4. Alma Lulič — OŠ IC
5. Polona Kohne — OŠ Borovnica
6. Ana Gerbec — OŠ Log — Dragomer
6. Špela Molek — OŠ Borovnica
8. Kristina Buh — OŠ IC
8. Dijana Krička — OŠ IC
10. Alvisa Abdaković — OŠ IC

11. Katja Unetič — OŠ IC
12. Lea Ban — OŠ Log Dragomer
13. Renata Porčič — OŠ IC
14. Tjaša Rus — OŠ IC
15. Irena Rajković — OŠ Log Dragomer
15. Sanela Mujakič — OŠ IC
17. Katja Pergar — OŠ Borovnica

POLJUBNE VAJE

1. Nina Žnidaršič

SELEKCIJA ČLANICE

1. Sandra Žilavec

KADETINJE

1. Tina Pajnič
2. Urša Cvetko
3. Dušica Jeremič

STAREJŠE PIONIRKE

1. Mojca Rode
2. Biljana Milašinič
3. Metka Resnik

MLAJŠE PIONIRKE

1. Helena Trček
2. Barbara Šinigoj
3. Maja Čeplak
4. Bojana Grigič
5. Manca Podvratnik
6. Nadja Khalil
7. Monika Karloci

Telovadka Sandra Žilavec je prejela tudi pokal za najvišjo oceno na tekmovalju.
Meta Mohar

MALI OGLAS

Ugodno prodam skoraj nov stroj za robkanje in mletje koruze. Telefon: 752-783.

Žičnica vlečnica je neutrudno vozila smučarje na vrh smučišča.

MIRO GRUDEN, SEKRETAR ŠPORTNE ZVEZE VRHNIKE

Iz množičnosti vrhunski šport

Leto 1993 je za nami, kar je čas za inveture uspehov in neuspehov v preteklem letu. Vrstijo se ocene, analize, pišejo referate in usklajujejo nedokončano. Ob pregledu dejavnosti v občini ne moremo mimo športnih dejavnosti in uspehov vrhunskih športnikov. Ti so ime Vrhniko in drugih naših krajev večkrat ponesli po Sloveniji in čez njene meje. Športniki so nam Evropo že pripeljali pred vrata, kar je obveznosti tudi v prihodnje, če se bodo šport in njegovi akterji razvijali v smeri iz leta 1993.

Zasluge za to imajo predvsem sami športniki, njihovi trenerji ter v določeni meri tudi Športna zveza Vrhniko, ki trdno stoji in spremlja razvoj športa v naši občini.

Športniki so za Naš časopis že večkrat spregovorili o svojih pogledih, uspehih, problemih in dejavnostih, kako pa gleda na šport v sedanjem času strokovna služba oziroma v našem primeru njen profesionalni sekretar Miro Gruden, ki že 10 let dela in se ukvarja z organizacijo športa na Vrhniku, boste brali v nadaljevanju. Zastavili smo mu nekaj aktualnih vprašanj.

Kako bi predstavili Športno zvezo Vrhniko in strokovno službo, v kateri ste zaposleni?

Športna zveza Vrhniko je organizacija, ki združuje športna društva in klube z namenom skupnega izvajanja nalog, pomembnih za razvoj športa v občini Vrhniko.

V okviru športne zveze deluje strokovna služba, ki opravlja dela, ki jih v družstvih s prostovoljnimi delom ne zmorejo opraviti. Trudimo se, da bi to delo čimbolje opravili, kako pa nam to uspeva, bodo povedali člani društva.

Ni lahko zadovoljiti želja posameznih društev, saj si vsako društvo predstavlja, da je tisto, ki potrebuje največ finančnih sredstev in naše pomoči.

Glavne naloge, ki smo jih opravili v letu 1993, so bile:

- uskladitev potreb z željami in čimpravičnejša razdelitev sredstev, ki jih zagotavlja proračun,
- zastopanje športnih društev in klubov v organih republiške športne

stiki, atletiki, šahu, športnem plezanju, nogometu — ekipa kadetov, smučarskem teku, streljanju — trap in zračna puška, gokardu in lokostrelstvu smo v vsamem vrhu slovenskega športa.

Večina naštetih športov je odvisna od posameznikov. V teh panogah je lažje priti do dobrih rezultatov, kot pa v kolektivnih športih. Verjetno se bomo morali zadovoljiti, da za Vrhniko pomeni igranje v II. slovenski košarkarski ligi in v III. slovenski nogometni ligi največ, kar smo sposobni v teh panogah doseči. Pa še tega ne brez okrepitev igralcev iz drugih občin ter brez dodatnih sredstev sponzorjev.

- Poleg tega pa ne smemo pozabiti,
- da je v telovadnicah vedno več mladih,
 - da se s športom ukvarja vedno več žensk,
 - da je v fitnessu več kot 150 članov,
 - da skoraj v vsaki krajevni skupnosti poteka športna aktivnost,

Zadnji pristopi Ministrstva za šolstvo in šport pa peljejo ravno v to smer.

Občinske športne zveze organiziramo posvete z vsemi svojimi športnimi društvi in izdelamo programe dejavnosti, ki občanom oz. davkoplačevalcem najbolj ustrezajo.

Sedaj pa Ministrstvo za šolstvo in šport odvzema pravico športnikom do priprave programov po željah in potrebah športnih društev, saj izdela program za vse občine v 14 dneh.

Pričakujem, da bodo poslanci spregledali in ugotovili, da šport sloni na športnih društvih, ki so povezana v športne zveze.

Taka organiziranost je omogočila doseči rezultate, ki odmevajo tudi v svetu. Upam, da bo novi zakon skupaj z nacionalnim programom sprejet in da bodo upoštevane pripombe, ki smo jih posredovali športni delavci.

Kaj menite o informacijskem sistemu v občini Vrhniko?

Ocenjujem lahko le informiranost o športu, za katero menim, da je v naši občini premalo. Občane lahko o naših prireditvah obveščamo na več načinov — vendar se povsod srečujemo s problemi. Najučinkovitejše je informiranje prek Našega časopisa, ki resnično pride v vsako hišo. Zato se trudimo v njem objaviti čimveč o športu. Problem pa imamo z objavo koledarja prireditvev, saj je večina prireditvev odvisna od vremena, tako da objavljeni termini niso vedno 100-odstotni.

Objave prireditvev prek plakatov nam povzročajo probleme, saj je plakatiranje urejeno le v mestu Vrhniko in na Drenovem Griču ter Logu in Dragomerju, kjer plakatira z občinskim odlokom pooblaščen organizacija Tam—Tam. Ob tem pa ni poskrbljeno za plakatiranje v krajevnih skupnostih: Borovnica, Sinja Gorica, Blatna Brezovica, Bevke, Ligojna, Stara Vrhniko, Verd, Podlipa, Zaplana.

Posredovanje informacij prek Centra za informiranje oz. internega kanala pa je dostopno le na Vrhniku in v Verd.

Pri obveščanju o športnih prireditvah se zato odločamo tudi za časopisa Delo in Dnevnik, ki zaenkrat še brezplačno objavljata obvestila v športnih rubrikah, pa tudi Radio Slovenija, kjer na Valu 202 prav tako brezplačno objavljajo obvestila o športno-rekreativnih prireditvah.

Menim, da bi za boljšo informiranost vseh občanov najceneje poskrbeli prav s plakatiranjem.

Kako ocenjujete razmah v 30-ih športnih panogah na Vrhniku in kako si predstavljate financiranje tako pestre dejavnosti?

Kot sem že omenil, se v Sloveniji ukvarjamo s 58 športnimi panogami, na Vrhniku pa s 30.

Vsi, ki dosegajo dobre rezultate v okviru Slovenije, bi radi tekmovali tudi v tujini. Po mojem mnenju je to nesmiselno, saj vsega tega družba ne bo sposobna financirati. Naj kot primer navedem Švico, kjer za nogomet ne dajo nič ali pa zelo malo; ali Portugalsko, ki za smučanje ne nameni nobenih sredstev.

Tudi v Sloveniji se moramo vprašati, ali se bomo ukvarjali z vsemi športi in kdo nas bo predstavljal v tujini, predvsem pa, ali bo država za to namenila sredstva.

Poglejmo, kako je na primer v občini Vrhniko: že 5 let v občini ni fantov, ki bi bili visoki 2 m; če si še tako želimo rezultatov v košarki, jih ne more biti. Enak primer je smučanje. Če v občini ni snega vsaj 50 dni na leto, v smučanju ni množičnosti in tako ni možnosti izbire selekcije tekmovalcev. Ob izdatnem sofinanciranju staršev pa se vseeno 9 otrok vozi po 200 km daleč na snežne treninge.

Upam, da mi predstavniki teh panog ne bodo zamerili, saj je veliko še bolj banalnih primerov, kot so snowboard, skateboard, pointball...

Poskušam povedati tole: naj se vsak občan ukvarja s športom, ki ga veseli, toda za svoj denar. Občinski proračun, v katerega prispevamo vsi zaposleni, pa naj bo namenjen izvajanju skupno dogovorjenega programa, ki ga potrdi Skupščina občine Vrhniko. To ni lahka tema. O njej bo treba razpravljati in upoštevati določila, ki niso nova, so pa še vedno aktualna. To pa so: financirati mlade v panogah, ki imajo takele pogoje:

- objekte in opremo,
- strokovni kader,
- zadostno število športnikov,
- dodatna finančna sredstva,
- tradicijo.

Vsega tega pa ni mogoče uresničiti čez noč.

V prihodnje si predstavljam, da bomo panoge, ki imajo pogoje za dosega-

nje rezultatov, ki nekaj pomenijo tudi zunaj Slovenije, financirali kot selekcije tekmovalnega športa.

Vsa druga dejavnost pa naj bi bila financirana kot športna rekreacija. To pa pomeni, da naj bi s proračunskimi sredstvi skrbeli za vzdrževanje že zgrajenih športnih objektov in površin in da bi s pomočjo teh sredstev omogočili čimvečjemu številu občanov čim cenejšo uporabo objektov, kot so bazeni, teniška igrišča, telovadnice...

Če pa se v rekreativnih skupinah razvije mlad, perspektiven športnik, ki bi s svojimi rezultati sodil med kategorizirane športnike, naj se tudi takemu posamezniku omogočijo sredstva za nastop v tujini.

Na ta način bi lahko obdržali množičnost, boljšim omogočili napredova-

nje, selekcijam pa izboljšali pogoje dela.

Kako boste načrtovali v letu 1994?

Težko, upam pa, da približno tako, kot prejšnja leta. Pred novim letom se je sestel Izvršni odbor Športne zveze Vrhniko v različni sestavi. Dogovorili smo se, da naj bi tudi v letu 1994 ostala organiziranost taka, kot je sedaj, tudi v primeru, da bo lokalna samouprava predvidevala več občin.

V primeru, da bomo našli skupne cilje z vrtci in osnovnimi šolami — tu, mislim predvsem na športne panoge, ki so ozko povezane in jih je težko ločiti na množičnost in selekcije (ŠRG, košarka, atletika, šah...), bo za trenerje delo olajšano in se bodo lahko bolj posvetili strokovnemu delu.

Ne smemo biti ljubosumni na otroke, saj so vsi naši, ne glede, ali trenirajo v

klubu in tekmujejo na šolskih prvenstvih ali pa trenirajo v šolskih krožkih in tekmujejo za športna društva. Le tako bomo storiili korak naprej in boljše omogočili optimalne možnosti za delo.

Dogovorili smo se tudi:

— programe dejavnosti vseh športnih društev bomo uskladjali skupno

— s sredstvi, ki jih bo zagotovilo proračun, bomo financirali:

- strokovni kader,
- sodniške stroške,
- štartnine oz. kotizacije,
- vzdrževanje športnih objektov in voznega parka.

Za poravnava da bo proračun zagotavljal sredstva, ki bodo potrebna za uresničitev dogovorjenega programa.

Vprašanja postavil Simon Seljak

ŠAHOVSKI KOTIČEK

Šahovski prazniki v Mantovi

V hotelu Mantova poteka prvenstvo Vrhniko v šahu, na katerem sodeluje 14 šahistov. Potem ko je bil glavni favorit Matjaž Justin zaradi bolezni prisiljen zapustiti turnir, je v vodstvu nekoliko presenetljivo Miodrag Stojnić. Na prvem mestu ga lahko ogrozi le še Primož Soln, o zmagovalcu turnirja bo tako odločil zadnji krog, ki bo na sporedu v petek, 28. januarja.

S februarjem pričnemo z rednimi mesečnimi hitropoteznimi turnirji. Vabimo vse šahiste, da se nam pridružite. Turnirji bodo vsak prvi petek v mesec, prvi turnir bo tako 4. februarja ob 17. uri v hotelu Mantova.

Piše: Leon Gostiša

Oče ruske šahovske šole

Na dvoboju Sovjetska zveza — Svet, leta 1970 v Beogradu, je bil bivši svetovni prvak Vasilij Smislov edini, ki je v anketi prepričano zardil, da bi stari mojstri zmagali v dvoboju s sedanjimi najboljšimi šahisti. To trditve se seveda nemože preveriti, je pa simpatična gesta spoštovanja do generacije vzornikov, ki so povezali elementne šahovske igre in oblikovali njene temeljne zakone.

V tej dobi velikanov, kot so Steinitz, Zuckertot, Tarrasch, Lasker in drugi, po svoji originalnosti posebej izstopa Mihail Ivanovič Čigorin (1850—1908), prvi ruski kandidat za naslov svetovnega šahovskega prvaka in organizator šahovskega življenja v največji slovenski državi.

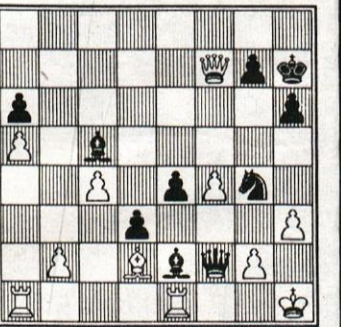
Malo cenjen od rojakov v svoji deželi, ki šahu ni bila naklonjena, je Čigorin kmalu postal ljubljene šahovske publike v Zahodni Evropi. Svojo domiselno igro, učinkovite žrtve in originalne ideje, ki so jih njegovi sodobniki sprejemali z ironijo, je postavil v protitež Steinitzovi pozicijski šoli in dogmatizmu dr. Tarrascha.

Osamljeni vitez s svojimi rezultati ni samo uspešno

konkuriral »novi šoli« temelječe je postavil temelje igre brez šablon in predsodkov, ki jo je eden največjih šahistov vseh časov, dr. Aleksander Aljehin, v dvajsetih letih našega stoletja privedel do popolnosti. Na teh prvih se je po prvi svetovni vojni oblikovala ruska šahovska šola, ki je konec tridesetih let prevzela primat in ga obdržala brez konkurence do današnjih dni.

Mihail Čigorin, zmagovallec številnih mednarodnih turnirjev, je bil eden od najugodnejših tekmecev prvega svetovnega prvaka Wilhelma Steinitza. Tako je na dvokrognem mednarodnem turnirju v Londonu 1883 (1. Zuckertot, 2. Steinitz, 3. Blackburne, 4. Čigorin) Čigorin porazil Steinitza z rezultatom 2:0. Z enakim rezultatom pa se je končal tudi njun telegrafski dvoboj leta 1890/91. Gentlemanska poteza Steinitza, ki je kljub neugodni medsebojni bilanci omogočil Čigorinu, da ga je dvakrat izzval v borbi za šahovski prestol pa Čigorinu krodne ni prinesla, saj je oba dvoboja izgubil, res a častno in tudi nekoliko nesrečno. Čigorinova zapuščina je ogromna. Prebudil je šahovsko življenje v svoji domovini, po

njem pa je imenovana glavna varianta Španske partije, ene od najsolidnejših obramb črnega, ki jo je razvil veliki mojster. Njegove partije predstavljajo podajanje najlepše dobe šaha — šahovske romantike.

Črni je materialno slabši, vendar mu izredna koordinacija firug omogoča učinkovit zaključek partije.

1. ... Dg2+!
2. Kg2 Lf3+
3. Kf1 Sh2 mat

Čigorin je kombinacijo izvedel v igri na slepo!

Sekretar Športne zveze Vrhniko Miro Gruden je vselej pripravljen pomagati športnikom in njihovim trenerjem, zdaj pa razmišlja o različnih reorganizacijah v športu. Marsikaj v preteklosti je bilo dobro.

zveze v smislu zagotovitve statusa društev, kakršnega si zaslužijo,

• zavzemanje za čimprejšnji sprejem nacionalnega programa športa in Zakona o športu,

• zavzemanje za uvedbo »pravnege reda« v zvezi s športnimi objekti, ki so bili zgrajeni s prostovoljnimi delom in delno tudi s samoprispevki občanov,

• zastopanje športnih društev pred Skupščino občine Vrhniko in njenim Izvršnim svetom,

• administrativna, blagajniška in knjigovodska dela za Športno zvezo Vrhniko in še za 6 športnih društev (Košarkarski klub, Smučarsko društvo, Tekoški smučarski klub Coming, ŠD Partizan Vrhniko, Občinska strelska zveza, Strelska družina Vrhniko, poleg tega pa še za ŠRG in atletiko).

• vodenje evidence osnovnih sredstev za vsa športna društva,

• vzdrževanje športnega parka s pripadajočimi objekti,

• vzdrževanje voznega parka,

• nadzor nad vzdrževanjem vseh drugih športnih površin in športnih objektov v občini.

Se bi lahko naštevati naloge, ki smo jih opravili (organizacija športnih prireditvev, organiziranje vadbe v telovadnici, delovanje fitness centra...), pa naj bo dovolj.

Za opravljanje vseh del pa smo v strokovni službi zaposleni le trije, in sicer: sam opravljam dela sekretarja in vodje strokovne službe, Irena Oblak opravlja administrativna, blagajniška in knjigovodska dela, Jože Nagode pa hišniška in vzdrževalna dela. Pri pravljanju našega dela pa nam je v veliko oporo in pomoč predsednik Športne zveze Vrhniko Igor Novljan.

Kako bi ocenili športne rezultate v letu 1993

Ko ob koncu leta naredimo analizo, spoznamo, da so rezultati nadpovprečno dobri. Predvsem se nam obrestuje delo z mladimi. Kljub poškodbam dveh najboljših smučarjev — Mojce Suhadolc in Danija Mattiasa — smo lahko zadovoljni.

Z rezultati v športno ritmični gimna-

NA NOVOLETNEM KONCERTU

Prijatelji za vedno

Po dolgem času so vrhniški organizatorji kulturnih dejavnosti uspeli prebuditi Vrhničane iz skorajšnje kulturne otopenosti. V soboto, 8. januarja, so pripravili dva novoletna koncerta z enakim programom in tako dvakrat napolnili Veliko dvorano Cankarjevega doma na Vrhniku. Ljudje so tako rekoč kar drli na prizorišče koncerta, z njega pa so odšli navdušeni in verjetno so si potihoma priznali, da organizatorji koncerta, predvsem pa vsi nastopajoči, niso kar tako.

Na letošnjem novoletnem koncertu, že šestem po vrsti, so nastopili: ženski pevski zbor Concinite pod vodstvom gospe Darinke Fabiani, moški pevski zbor Liko pod vodstvom gospoda Mitje Drašlerja, komorni orkester Vrhnika pod vodstvom gospoda Marka Fabianija, kot gostje pa so nastopili člani New Swing Quarteta, ob spremljavi njihovega pianista Vrhničana Blaža Jurjevčiča. Za organizacijo novoletnega kon-

certa skrbi poseben odbor, ki ga sestavljajo: gospa Darinka Fabiani, gospod Mitja Drašler, gospod Marko Fabiani ter Polona, Marija in Marinka kot članice ŽPZ Concinite, Blaž kot član MPZ Liko in Maja kot članica Komornega orkestra Vrhnika, posebno zahvalo zaradi nesebične pomoči pa si zasluži tudi gospodična Emanuela Molek.

V naslednjih vrsticah pa bi vam želela na kratko predstaviti Komorni orkester Vrhnika, o katerem sem se pogovarjala z dirigentom in vodjo gospodom Markom Fabianijem. Komorni orkester Vrhnika obstaja že dvanajst let, pod vodstvom gospoda Marka Fabianija pa deluje osem let. Glasbeniki tega orkestra so sprva igrali pri Godalnem orkestru Glasbene šole Vrhnika, gospod Fabiani pa ve o njih povedati same pozitivne stvari, kot so prizadevnost, poslušnost, delavnost, pridnost, ... Poleg

tega pa so že dobri uigrani, kar so dosegli s trdim delom in rednim obiskovanjem vaj. Vse to pa je nujno, da lahko izvedejo tak repertoar, kot so ga na novoletnem koncertu in seveda na vseh njihovih drugih koncertih.

Sedaj, ko je novoletni koncert in same priprave nanj mimo, pa se že pripravljajo za prihodnje koncerte. Na prvem se nam bodo kot solisti predstavili posamezni člani orkestra ob spremljavi le-tega. Naslednji projekt pa je koncert filmske glasbe in glasbe iz musiclov, na katerem bo sodeloval novi mešani pevski zbor, načrtujejo pa tudi gala ples v sodelovanju s pizzerijo Boter. Poleg tega pa bodo prihodnje leto ponovno gostovali na Nizozemskem, dobili pa so tudi ponudbo za gostovanje na avstrijskem Koroškem z mešanim pevskim zborom Sele, katerega smo imeli pred kratkim priložnost poslušati tudi na Vrhniku.

Na koncu so morali vsi nastopajoči ŽPZ Concinite, MPZ Liko, New Swing Quartet in komorni orkester — večkrat ponoviti skupno pesem.

Sedaj pa se vrnimo k novoletnemu koncertu. Med nastopajočimi moram na prvem mestu omeniti Vrhničana Matjaža Mraka, sicer člana Komornega orkestra Vrhnika, ki je lepo in brez treme zapel Straussovo Noč v Benetkah. Seveda pa je treba pohvaliti vse nastopajoče. Posebna zahvala pa gre tudi

Zvezi kulturnih organizacij in vsem pokroviteljem, ki so prispevali finančni delež k organizaciji novoletnega koncerta.

Če bi napisala, da je bilo lepo, bi napisala absolutno premalo. Povpraševanje po ponovitvah koncerta v Borovnici, Logatcu in Rovtjah je veliko in to pove samo od sebe marsikaj, toda ne

vse. Vsi tisti, ki so bili v soboto v Cankarjevem domu, vedo, kaj hočem povedati. Zato morate biti tam, da vidite, slišite in čutite. Čutite vzdušje, ki se lahko porodi samo ob takem koncertu. Zatorej, pridružite se nam prihodnje leto!

Mateja Šmuc

Polna dvorana je na obeh koncertih naredila res pravo vzdušje.

Ukradena resnica

Udbomafija?
Ah, dajte no,
le kakšni so strahovi to!
Ne udbe in ne mafije
pri nas nikoli ni bilo.

Da kradejo?
pa kaj zato!

Zakaj posegati v zgodovino,
to je tako neproduktivno.
Zakaj preštevati kosti?
Potrebno je pozabiti,
ljudi naprej še varati!

Imeli prej so
čast, oblast in dinar,
pustimo revežem
zdaj vsaj denar.
Oblast jim sama
pade v dar.

Le pridno varaj, mešaj zos,
da narod še naprej bo bos,
da s plavimi bo očkami
nazadnje zjokal
še kakšen prenoviteljski
se nam bo jokl.

Le kaos, zos
rešuje KOS,
za vas pa kliče SOS
vaš N et. comp. S.

V počastitev
SLOVENSKEGA KULTURNEGA PRAZNIKA
bo v ponedeljek, 7. februarja 1994, ob 20. uri v Cankarjevem domu na Vrhniku

KONCERT
CERKNIŠKEGA PIHALNEGA ORKESTRA
in ŽENSKEGA NONETA AEDA.
ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ VRHNIKA

Malički, tudi v februarju boste v knjižnici lahko poslušali pravljice:

- v Borovnici:**
7. 2. VESELE NOVICE Z ZELENICE
14. 2. PUSTNE ŠEME
21. 2. MAVRIČNA RIBICA
28. 2. DEŽNA KAPLJICA

- na Vrhniku:**
3. 2. MOJE MESTO
10. 2. NAGAJIVI ŠKRAT
17. 2. MOJ DEŽNIK JE LAHKO BALON
24. 2. RDEČA KOKOŠKA

NE ZAMUDITE PRIJETNIH ZGODBIC! ČAKATA VAS KSENIJA IN MAGDA

Zveza kulturnih organizacij Vrhnika
razpisuje in vabi

NA ZAČETNI TEČAJ KIPARSTVA ZA ODRASLE
POD VODSTVOM AKADEMSKE KIPARKE ALENKE VIDERGAR

- starostnih omejitev ni,
- začetek 31. 1. 1994 ob 16. uri v Mali dvorani Cankarjevega doma na Vrhniku,
- tečaj bo trajal 40 ur, po 4 ure skupaj, in sicer od 16. do 20. ure,
- kotizacija 10.000 SIT,
- prijave na občinski zvezi do vključno 31. 1., tel.: 753-648.

Ob slovenskem kulturnem prazniku — 8. februarju

V Borovnici

Šla sta z bratom Jurijem vkup v Borovnico k stricu, fajmostru Jakobu, našega očeta bratu. Hodila sta tule sem tudi zato rada, ker je bilo tam prav študentov in so bili stric Jakob fleten mož; nič huđi.

V Borovnici so takrat še živeli naša stara in gospoda Jakoba mati Mina. Ker so bili Boštjanova iz Vrbe in starega strica Jožefa sestra, so bili tudi po rojstvu Prešerna. Videla pa te stare matere jaz nisem nikoli. So tam umrli.

Na Savi

Namenila sta se iz Borovnice še k stricu Francu, fajmostru na Savi. Ko sta se poslavljala z Jurijem iz Borovnice, so jima stara mati neprenehoma skup nosili: sedaj groš in dva groša in zopet groš. — Tako me noben človek ni rad imel, kot ta stara mati — nam je: materi in sestrama, Urši in meni, v poznejšem življenju Jurij tolikrat na Koroškem pravil.

Vstopila sta pa v čoln; se skoraj od Borovnice peljala po Ljubljani — in kar naravnost v čolnu skozi Ljubljano. Od Zaloga naprej po Savi do župnije Save, kjer so bili stric Franc za fajmostra.

Takrat sem bila jaz še doma.

(Pesnikova sestra Lenka pripoveduje o svojem bratu dr. Francetu Prešernu).

Elo Justin, 1937

NAŠI MLADI DOPISNIKI

Novoletna zabava

Božič in Novo leto sta čas, ki se ga veseli mlado in staro. Še posebej pa šolarji, ki nestrno pričakujejo počitnice, in pa osmošolci, ki naj bi po tradiciji pripravili novoletno zabavo.

Tako je bilo tudi letos. S pripravami smo začeli že v mesecu novembru. Dogovarjali smo se, kako ga bomo pripravili, kaj bomo prodajali, da bi bil izkupiček čim večji. Vsak predlog smo do potankosti proučili, nato pa je šel še skozi cenzuro razredničark. Odločili smo se tudi za srečelov. Pridno smo zbirali dobitke, zanj pa smo poprosili tudi borovniška podjetja, obrtnike in druge. Napisali smo jim prošnje. Skoraj vsi so se odzvali.

V začetku decembra smo okrasili večnamenski prostor. Okrašen je bil malo drugače kot prejšnja leta. Pri tem nam je pomagal in svetoval gospod Robi Remec.

Končno je prišel 23. december, dan našega silvestrovanja. Učenci razredne stopnje so se zbrali ob pol štirih popoldan. Luči so se ugasnile in pričeli smo vrteti glasbo. Učenci so plesali, po plesišču pa so jih vodile naše osmošolke. Navdušeno so kupovali vse, kar so videli. Posebno dobro so šle v promet srečke. Lepo je bilo videti njihove žareče obraze, ko so izžrebanci križank sami lahko izbirali nagrade. Ob pol šestih pa se je pričel ples za učence predmetne stopnje. Pri ozvočenju nam je pomagal gospod Edo Bregar. Učenci so plesali, da je bilo veselje in tudi nekaj novih stilov plesa je bilo opaziti. Včasih so se mednje pomešali celo učitelji. Prodaja sladkarij in pijač je tekla kot po maslu, pa tudi po srečkah je bilo veliko povpraševanje. Kako tudi ne? Bogati do-

bitki so vabili.

Ples smo končali ob pol devetih. Gospe ravnateljice se ni dalo prepričati, da je to za nas starejše učence prekratka zabava. Naši gostje so se odpravili domov, osmošolci pa smo morali urediti prostor. Nato smo se tudi mi poštono utrujeni razkropili po domovih. Še prej pa so blagajniki prešteli denar. Z izkupičkom smo bili zadovoljni. Največ denarja smo zaslužili s srečelovom. K dobremu zaslužku so nam pomagali naši »sponzorji«. In prav je da jih naštejemo:

To so: trgovine: KRIM, IZBIRA, NA VASI, M, KOCKA, STIK, VESNA, BREZA, JANIT, ČMERIŠNIK, JURČEK, ŠVEDRA, SADJE ZELENJAV, SYLAJ, ŠKORPIJON, DOGET — Vrhnika, pekarna: PIŠKOTEK, ŽITO — pekarna Vrhnika cvetličarna: KAMELIJA gostišča: GODEC, MOST ČEBELA, KOKLA delovne organizacije: LIKO Borles, LIKO Vratarna, ELLES, FENOLIT, MEGARON frizerski saloni: DARINKA, JULKA, SAŠA obrtniki: JOŽE ŠKRBEČ, FRANC DEBEVEC, FRANC PETELIN, BORIS BRENČIČ, NIKO MIKUŽ, CIRIL MOLEK, IGOR PAVLOVIČ, ANDREJ OCEPEK učitelji in osnovna šola dr. Ivana Korošca Borovnica.

Vsem se zahvaljujemo, da so nam prišli na pomoč!

Aljoša Žerjav, 8. b
OŠ dr. Ivana Korošca Borovnica

Rok

Ko sem še majhen bil,
sem si želel, da bratac bi imel.
In kar čez leto dni
želja se izpolne mi.

Mama v bolnici ležala je,
z mojim bratcem se igrala je,
prstke štela ena, dva —
kmalu bratec je doma.

Nekam majhen je ta deček,
saj pije samo mamin mleček.
Kaka, lula, spi
in se z nami veseli.

Franku ime bo treba dati,
»Rok naj bo!« predlagam prvi med brati.
»To do smrti naj drži,
potem ime lahko se spremeni.«

Rok je pravi junaček bil,
hitro raste, mleko pil
in že ob letu dni
prve korake naredil.

Bratac sem občudoval,
in se z njim prav rad igral,
skrival, skakal, žagal
in mu k smehu pripomogel.

Z njim tudi težave sem imel.
Nekoč z valjarjem sem jo dobil,
pa sem se tako jezil,
da nazaj jo je dobil.

Fant imeniten je postal.
S postelje že sam se skobacal,
pesmi pel in vriskal
ter tako, me je prevzel,
da še enga bratac bi imel.

Luka Rahne, 5. b

Stari ljudski običaji

Pred leti so bili ljudski običaji zelo drugačni od današnjih. Ni bilo »običajev«, kot so na primer metanje petard ali prižiganje raket.

Proti večeru so se zbrali za mizo dnevni sobi in molili rožni venec. Speki so potico ali podprtink, uredili prostor in postavili jaslice, ki so bile iz lesa ali celo iz papirja. Na božič so pojedli malo več dobrih stvari, a upoštevali so post. Zvečer so s kadihom pokadili vse prostore v hiši in zraven molili očenaš. Potem so fantje šli streljat z možnarji. K polnočnici so se odpravili peš z bakla mi, ki so jih pred cerkvijo započili zemljo.

Ko so pričakovali Silvestrovo so postavili jelko in jo okrasili s skromnimi okraski. Na Silvestrov večer niso gledali televizije (ker je takrat še ni bilo), ampak so se igrali različne igre. Ko pa je ura zazvonila dvanajst, so si vsi podali roke in si voščili srečno novo leto. Pel so tudi božične pesmi, kot so Sveta noč in Glej zvezdice božje.

Na svete tri kralje so šli otroci preoblečeni v kralje od hiše do hiše in povsod dobili manjši ali večji dar.

Matevž Caserman

Praznovanje v decembru (nekoč in danes)

V letu je dvanajst mesecev, zadnji pa je december. Če ravno je zadnji, je eden najlepših mesecev. Res je, da so dnevi kratki, pa se vendarle veliko dogaja v tem času.

Že v začetku otroci nestrno pričakujemo Miklavža. Čeprav ga precej let niso praznovali v javnosti, je ostal najbolj uveljavljen obdarovalec otrok, pa tudi starejših. V dneh pred Miklavžem so se otroci poboljšali in obljubili staršem, da bodo bolj poslušni in pridni. Nekateri se je to prišlo, drugi pa so po Miklavžu vse pozabili. Tudi jaz sem še nedavno tega pisal listke Miklavžu in jih dajal na zunanjo polico okna. Dobil sem veliko daril. Če ni bilo tistega, kar sem napisal na listek, nisem bil razočaran, saj sem dobil nekatere stvari, ki so mi bile bolj pomembne in koristne. Oh, ta mesec je res prekratek.

Pred nami so bile že koline. Ta in še naslednji dan je za nas, otroke, nekaj pomembnega. Vsi bi bili radi mesarji. Vrtili smo se okrog mesarja in ga marsikaj spraševali. Stric mesar pa je bil malo hudomušen in nam je, ko je delal krvavice, naredil brke. Seveda smo se takoj umili in zopet opazovali, kako se delajo pečence in salame. Vsak od nas otrok bi rad nekaj pomagal, vendar je to delo precej zahtevno, predvsem pa mora biti čisto opravljeno. »No, pa bomo imeli za božič in Novo leto domače specialitete,« je dejala mami.

Z očetom smo šli v gozd in nabrali mah za jaslice, saj je še nekaj dni do božiča. Komaj čakamo, da bomo šli z očetom v gozd in odsekali božično drevesce. Vendar oči ne odseka kar prve, ki je lepa, ampak veliko prehodimo, dokler ne pridemo do prostora, kjer ne naredimo škode. Ko je smrečica doma, se mi zdi, da so se prazniki začeli. Najlepši dan v letu je zame božični večer.

Vsi otroci nestrno čakamo, da prične oči delati jaslice. Vsak izmed nas otrok v družini ima v rokah figurice, da jih postavi v jaslice. Božično drevesce je postavljeno nad jaslicami; okrasimo ga pozneje. Oči pravi, da pri nas to delamo še po stari navadi. Iz kuhinje, kjer se muči mami, diši po orehovi potici in drugih dobrotah. Hiša in vse okrog nje je počiščeno in pospravljeno. Ko se zmrachi, se oglasijo zvonovi in cerkvi. Ko naznanjajo ave, se zberemo v kmečkem prostoru pred jaslicami in pred mizo, na kateri je pod posebnim prtom zavita potica in domači hlebec kruha. Pred tem je postavljena podoba sv. Družine s križem in svečami ob straneh križa. V ospredju pa je vrček z blagoslovljeno vodo in vejico za kropljenje. Oči v star likalnik nadeva žerjavico, nanjo pa nalomljeno šibje in zelenje iz butare, ki sem jo tisto leto nesel na cvetno nedeljo v cerkev. Po vsej hiši se razleže prijeten vonj po kadilu (suhem bršljanu, bodičju, brinju in šibah). Nato gremo z vodo, lučjo in kadihom okrog hiše in po vseh notranjih prostorih in se vrnemo nazaj v kmečko sobo, kjer so jaslice in božično drevesce. Med tem časom se v kuhinji pečejo krvavice, saj se po izročilu starih navad meso in razne dobrote jedo šele po polnoči. Ko pojemo krvavice, do odhoda k polnočnici krasimo božično drevesce in prepevamo božične pesmi. Skupaj gremo k polnočnici. Z bližnjih hribov se v temi lepo vidijo vrste bakel, ki se pomikajo proti dolini, proti cerkvi. Ko je polnočnica končana, si zunaj pred cerkvijo voščimo s stiskom rok vesele božične praznike. Odpravimo se proti domu. Mami takoj nareže potico, skuha klobase ali pa nareže suho meso in vsi sedemo za mizo, kjer se pogostimo. Seveda pa tiste potice in kruha, ki je na drugi mizi pod posebnim prtom, še

ne jemo, kajti ta mora počakati do sv. treh kraljev, 6. januarja. To potico in hlebec kruha imenujemo poprtnjak. Zame je božič res najlepši praznik, najlepše doživetje v letu. V sebi čutim mir, blagor in dobroto. To je res praznik ne samo svete Družine ampak tudi praznik družine, saj smo vsi kot ena oseba.

Prav te dneve je prav, da se spomnimo družin, ki so brez strehe nad glavo ali brez enega od staršev ali otrok, in na tiste, ki jih mori vojna in v znak miru prižemo tudi svečko in jo postavimo na okensko polico. Ta mesec je res kratek, saj bomo imeli v šoli že proste dneve, doma pa se bomo že pripravljali na novoletno praznovanje. Zopet bomo vse počistili in okrasili prostor, v katerem bomo pričakali Novo leto. Na večer pred Novim letom bomo zopet šli okrog hiše in po prostorih v hiši, na kar bo sledila obložena miza z dobrotami, kakršne pač premoremo.

Upam, da bo vse lepo in veselo, samo ob polnoči, ko si bomo voščili Novo leto, bomo pogrešali očija. Službeno bo odsoten, vendar ga bomo čakali, da se vrne in nas stisne v svoj objem.

Pa lep pozdrav mesec december, vsem pa, ki ste to brali pa želim vesel božič in srečno novo leto.

Peter Filipič, 5. d razred

Naša šola

Naša šola je na Drenovem Griču in ima tri učilnice. Imamo prvi, drugi in četrti razred. Šola je v Gasilskem domu. V šoli se učimo. Imamo tudi lego krožek, plesne vaje in tečaj angleščine. V šoli se tudi igramo.

Nejc Piltaver, 2. d
OŠ Log-Drager
enota Drenov Grič

Naša družina

V naši družini so štirje člani. To smo ati Dane, mami Silva, bratec Aleš in jaz, Irena. Živimo na Lesnem Brdu. Stanujemo v novi hiši. Okrog nje je velik, urejen vrt. Delo si razdelimo. Jaz pomijem kopalnico, mami pa pobriše prah. Včasih se tudi skupaj igramo. Najlepše je bilo okrog božiča. Zelo se imamo radi.

Irena Nartnik, 2. d
OŠ Log-Drager
enota Drenov Grič

Zima

Zima bela k nam je prišla,
s seboj je prinesla veliko snega.

Ptički so lačni,
zajčkov več ni,
medved v brlogu veselo smrči.

Otroci veseli se v breg zapode,
sankajo, smučajo se in love.

Urša Cankar 3. d
OŠ Ivan Cankar Vrhnika

Pomoči potrebni, kje ste?

Pred nami so božični in novoletni prazniki. Vsi jih že nestrno čakamo. Toda, ko pomislimo na vojne in druge grozote, ki se dogajajo po svetu, nam nasmeh izgine iz obraza. Naš obraz postane mrk in začnemo razmišljati o vsem tem.

Tudi na območju Bosne in Hercegovine zdaj divja vojna. Vojaki se streljajo med sabo, toda najbolj »nastradajo« nedolžni civilisti, ki nimajo nič pri tej vojni. Veliko ljudi je ostalo brez strehe nad glavo in živijo v nemogočih življenjskih razmerah. Ni elektrike, ni vode in ni hrane, razsajata bolezen in smrt.

V Bosno prihaja veliko humanitarnih pomoči. Velike svetovne organizacije letali pošiljajo obleke, hrano in zdravila. Tudi Slovenija ne zaostaja za njimi. Imamo dve organizaciji, ki skrbita za humanitarno pomoč: to sta Rdeči križ Slovenije in Karitas.

Največ pomoči je namenjeno v Bosno in za begunce v Sloveniji. Tako vsaj malo pripomoremo, da dobijo ljudje, ki jih je zajela vojna, vsaj toliko hrane in drugih stvari, da lahko preživijo.

Boštjan Žirovnik, 8. a

Bela zima

Krasna si bela zima,
lepo čez polje si se znila.

Medvedke so zaspale,
stirehe pa so si z belimi
odejami postale.

Slapovi so zamrznili,
mi pa smo na beli
sneg planili ter se
smučati naučili.

Ogrin Blaž 3. d
OŠ Ivan Cankar Vrhnika

Pomoči potrebni, kje ste?

Veliko je ljudi, ki bi potrebovali pomoč. Zgodi se, da tega ne opazimo celo v svoji neposredni bližini. Temu je kriv hitri način življenja. Ljudje postajajo togi in ne vidijo, da bi lahko z malenkostmi veliko pomagali v različnih situacijah. Velikokrat pomaga že lepa, prijazna beseda, če jo izreče človeku, pri katerem opaziš, da ga nekaj tare. Beseda da besedo, človeku pa je po tem lažje v duši, ko spregovori in se izpove. Duševna stiska je včasih bolj trpeča kot materialno pomanjkanje. Veliko trpečih ljudi je sedaj na vojnih območjih. Kljub temu, da jim nudijo materialno pomoč, zelo trpijo. Nihče jim ne more vrniti umrlih svojcev in prijateljev. Ti ljudje res zelo trpijo. Sprašujem se, zakaj so vojne potrebne in zakaj jih ne zaustavimo.

Trpijo pa ljudje tudi tam, kjer ni vojne; če je na primer v družinah prisoten alkoholizem. Tam so najbolj prizadeti otroci. Zakaj sploh govorimo o boju proti alkoholizmu, potem o zdravljenju alkoholikov, alkoholne pijače pa prodajajo včasih ceneje kot osnovna živila. Upam si trditi, da je eden izmed vzrokov alkoholizma tudi velika proizvodnja alkoholnih pijač, ki jih ponujajo na vsakem vogalu. Še najbolj žalostno in trpeče za otroke pa je v tistih družinah, v katerih alkoholizmu zapadeta oba starša. Taki otroci so res potrebni pomoči.

Pomoči so potrebni tudi invalidi. Ve-

liko jih je in to predvsem zaradi prometnih nesreč. Težko je, če je invalid otrok. Do invalidov bi morali biti bolj pozorni in jim pomagati na primer pri prečkanju ceste, ob vstopu na avtobus ali vlak ali kateri drugi situaciji. Včasih je potrebno narediti zelo malo, vendar tistemu, ki potrebuje pomoč, pomeni zelo veliko.

Eva Slabe, 8. b

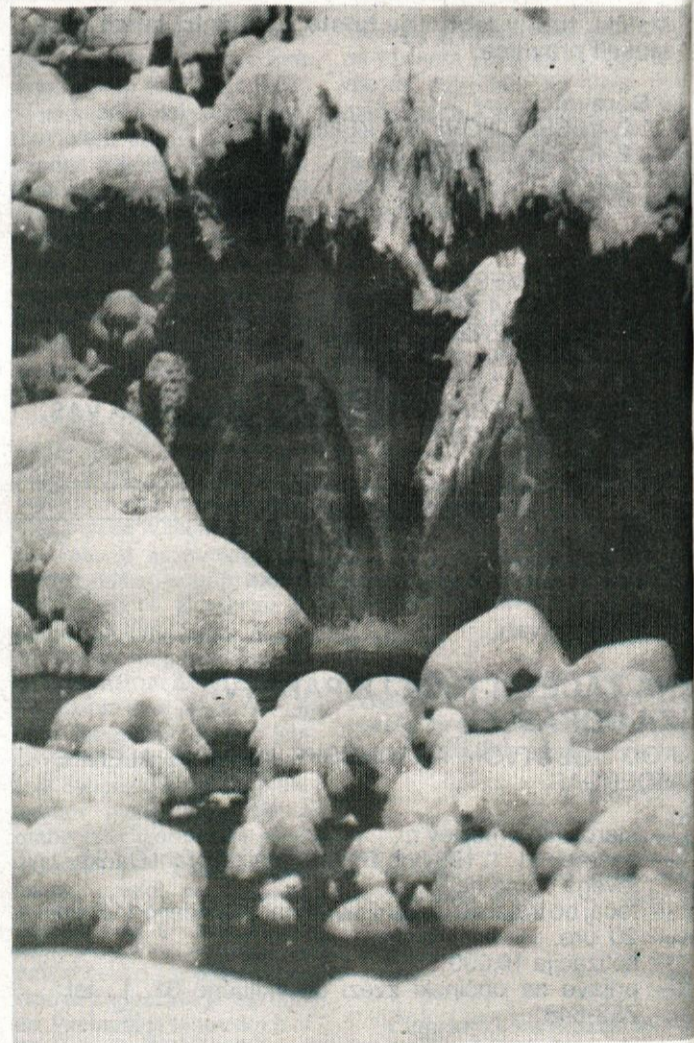
Pesem o zimi

K nam prišla je zima bela,
za otroke je vesela.
Je prinesla smeh in sneg
in ga strela je na breg.

Otroci tu se veselijo,
sankajo se in smejijo.

Ko pa pade mrak na hribe,
v svoje hiše odhitijo,
mokre roke posušijo,
pod odejo se zgubijo.

Miha Caserman 3. d
OŠ Ivan Cankar Vrhnika

Smogast sneg.

NAŠI MLADI DOPISNIKI

NAŠ INTERVJU

Plesna skupina Medeja

(Pogovarjali smo se z Bernardo Logar in Matejo Jerebic)

Ogledali smo si nastop plesne skupine Medeja. Dekleta so nam predstavila svoj prvi samostojni projekt Ne krivi oglekala, če... Prvič so plesale s skupino Šotorovci. V tej skupini plesajo: Mateja in Tatjana Jerebic, Bernarda Logar, Urša Čepon, Nives Klopčar in Vesna Oblak. Puncice so skupaj že od leta 90. Že prej je obstajala istoimenska skupina, a niso več v tedanji zasedbi. K svoji predstavi so takrat povabili tudi pesnika Zvoneta Pergarja, ki se nam je predstavil s pesmijo ženska in z začetnim plesom. Nekateri gibov izraznega plesa niso znali, oziroma niso hoteli povezati v celoto, zato smo dekleta povprašali tole:

E. G.: Kaj sploh beseda izrazni ples pomeni?

M. J., B. L.: To je ples s katerim nekaj izraža, oziroma hočeš nekaj povedati.

E. G.: Kdaj ste nastali?

M. J., B. L.: V sedanjih zasedbi smo že tri leta, vendar ima Medeja že pravo tradicijo, saj je stara že 8 let.

E. G.: Od kod sploh ime Medeja?

M. J., B. L.: Ustanovitev skupine je zahtevala tudi svoje ime, ki naj bi bilo povezano z zgodovino Vrhnike, nato pa smo si izbrale ime Medeja, ki ga verjetno poznate iz legende o Jazonu in njegovi barki.

E. G.: Kaj vas je sploh privabilo k temu plesu?

M. J., B. L.: V bistvu o tem plesu tedaj nismo ničesar vedeli, torej smo začeli iz gole radovednosti. Kasneje je vsaka plesalka videla v tem nekaj različnega in ker smo ga vzljubili, smo se zdaj v tem.

E. G.: Marsikdo sploh ne ve, kaj se pri tej vrsti plesa počne. Dekleta, ki so komaj začela plesati, vaš podmladek, to že spoznavajo. Kako bi to ve opisale?

M. J., B. L.: Prvič, pomembna je predvsem tehnika. Kasneje pa delamo na improvizaciji izražanju samega sebe. Tisto, kar ti pride v tistem trenutku na pamet, pač storiš (izraziš).

E. G.: Od kod inspiracija za vse vaše točke? Ideje ne jemljemo od nikoder. Pri nas je vse trenutni navdih. Postavimo si pač nek okvir, v katerem ustvarjamo. Gibi se ne smejo prevečkrat ponoviti, torej moramo imeti kar nekaj domišljije.

E. G.: Kot je že vaša koreografinja povedala, s svojim telesom izražate svoje občutke. Zato me zanima, če nastopate pred vsemi generacijami?

M. J., B. L.: Nastopamo pred vsemi generacijami. Včasih nas res skrbi, kako nas bodo sprejeli, a konec koncev je pomembno samo to, da v gledalcu vzbudimo neko čustvo. Samo nek vtis, to je že nekaj.

E. G.: Kako vas gledalci po večini sprejmejo?

M. J., B. L.: Pri publikli smo večinoma dobro sprejeti, kritike so dokaj pozitivne.

E. G.: Kje vse ste že nastopali?

M. J., B. L.: Najprej smo l. 90 s projektom Ceste, ceste, kam vse greste nastopali po vsej Sloveniji in tudi izven meja. Z zdajšnjo predstavo smo šele na začetku.

E. G.: Nekateri pravijo, da je ta ples težak, a ko sem vas gledala, kako graciozno se gibljete, tega nisem zanimala. Veliko telovadite?

M. J., B. L.: Zelo pomembna je telesna pripravljenost. Nastopi so zelo naporni, zato brez kondicije ne gre. Vaje imamo 2-krat na teden, polovico časa porabimo za ogrevanje, šele potem plešemo.

E. G.: Je za vas ples prava sprostitelj, užitek ali v njem vidite samo še eno predstavo?

M. J., B. L.: Na splošno gledano je to res sprostitelj, neke vrste meditacija, a če ponoviš neko točko tolikokrat, kot jo me postane že dolgočasna in ne več sproščujoča.

E. G.: Koliko časa sploh potrošite za en tak nastop, kakor Ne krivi oglekala če...?

M. J., B. L.: Za takšen nastop smo vadili približno pol leta. Za samo sestavo ni potrebno toliko časa, temveč za povezavo in vadbo.

E. G.: Kje ste dobile Pergarja?

M. J., B. L.: Spoznali smo ga pri predstavi Šotorovcev in ga povabili k sodelovanju. Seveda je z veseljem privolil.

E. G.: Deloval je nekoliko grobo. Je to mišljeno kot kontrast, z vami, dekletji?

M. J., B. L.: Ne, to ni prvotni pomen njegovega nastopa. Sprva smo ga imeli zato, da bi se uklopil, popostril našo predstavo.

E. G.: V skupini, ki jo imate na šoli, ni niti enega fanta. Zakaj tako?

M. J., B. L.: Marsikateri fant ne ve, zakaj se tu gre. Ne ve, da tu odkriješ, kako tvoje telo deluje, kakšne so njegove razsežnosti. Povečini pa seveda mislijo, da je to ženski ples. Morajo imeti pogum. Nasplošno je na slovenskem zelo malo moških plesalcev, očitno nimajo te zavesti.

E. G.: Ali ste se za tečaj na šoli sami javili?

M. J., B. L.: Da, ker potrebujemo podmladek (tudi fante!).

E. G.: Vse ste že v srednjih šolah, zato me zanima, kako spravite skupaj s časom?

M. J., B. L.: Resda težko, vendar se z voljo vse da.

E. G.: Koliko časa mislite še nastopati?

M. J., B. L.: Nastopale bomo tako dolgo, dokler bomo v tem našle veselje in sprostitelj in seveda, dokler bo v skupini harmonija.

Veliko sreče in uspeha vam želimo še naprej!

M. J. B. L.: Hvala!

Tekst in vprašanja: Eva Grubar
Zastavljalec vprašanj: Karmen Jeram

Sneguljčica in devet ministrov

Nekoč je bilo za devetimi gorami in devetimi vodami prelepo kraljestvo. Vsi prebivalci so živeli v miru in slogi. Slaba stran tega kraljestva je bila pa, da ljudstvo ni imelo kralja, pač pa devet ministrov, ki so se stalno kregali kakšni zakoni bodo veljali, kolikšne plače bodo imeli ljudje in podobne reči. Ministrom je bilo ime: Janez Janša, Jelko Kacin, Igor Bavčar, Dimitrij Rupel, Janez Drnovšek, Ivo Bizjak, Jože Pučnik, Borut Pahor in Slavko Gaber. Ljudstvo je zaradi teh ministrov preživljalo krivice, ker so si vsak dan izmislili nov zakon.

ministrov, se je predstavila, povedala svojo žalostno zgodbo in vprašala, če vse ostati v mestu. Kot ponavadi pa je vsak menil po svoje. Nazadnje so odločili, da sme ostati.

Sneguljčica je bila pridna in delovna, zato jo je ljudstvo kmalu vzljubilo. Čez nekaj let so jo ljudje dobobra spoznali. O njej so govorili samo dobro in na ta način je prišlo do tega, da je ljudstvo zahtevalo volitve.

Ko je prišel dan volitev so se vsem devetimi ministrom od strahu tresla kolena.

Na volitvah je odločno zmagala Sneguljčica. Ljudstvo je bilo veselo, da je končno dobilo svojo kraljico. Sneguljčica je potem še vrsto let srečno vladala v tej deželi, ministre pa so poslali nazaj v današnji čas.

Maša Pahor

Novembrski shod

Deževna novembrska sobota v Ljubljani pred Metalko, zbrala je sindikate delavcev na shod, da država pomagala bi jim iz socialnih stisk-zablod.

»Za plače, za delovna mesta, za socialno varnost gre, nismo rdeči ne črni ne zeleni, le za golo preživetje nam gre. Tepete nas vsak dan, oblastniki, a pazite, da na naših cestah ne postali bomo vaši pazniki!

Iz dna družbe smo, ker vi gospodje direktorji želeli ste tako, Ni vam mar, da delali smo leta za »naše tovarne«, da stari in onemogli kot berači zahajamo v kavarne.

Z beraško palico v Evropo nas vodijo, na smetišče kapitalizma, da za grabež, stečaje jih ne obsodijo. Političnim veljakom gre le za oblast, oblast brez naroda postala jim je slast.

Ne, takšna parlamenta mi ne rabimo! Pazite, da vas v reprizi Moskve z rokami ne zgrabimo! Bojte se tankov in delavcev pešakov, bojte se žejnih in lačnih junakov!

Na volitvah, ker »vi tako želeli ste«, bomo najmočnejši, vi, kameleoni, postali boste vse šibkejši. Če pravične razdelitve ni, vzamemo si jo sami, saj prazne so blagajne, šifre računov direktorjev v tujini so tajne.«

Ultra desnica, ultra levica

Politični na ultra desnici, ultra levici, prodajajo besede... so kot klovni brez programa v cirkuški areni s programom bede. »KRUHA IN IGER!« iz klopi slišijo se narodovi kriki...

Že v starem Rimu veljal je rek: »DELI IN VLADAJ!« A za Slovence: »KRADI IN VLADAJ!« pravi je izrek...

Na bipolarni tehtnici skrajnosti naj spoštuje se različnost, formula trajnosti, ultra levica, ultra desnica,

z zmerno požrešnostjo za vse dobra bo potica. Če narod zadovoljen bo in sit, uspešna zgodba bo za Slovence Hit!

Andrej Grampovčan ml.

Prijateljeva pomoč

Moraste sanje so me prepričale, da sem stopil k oknu. Pogledal sme skozenj in opazil, kako bele puhaste snežinke padajo, se prekopicujejo po zraku. Vse to me je umirilo. Spet sem lahko sladko zaspal. Kmalu me je prebudilo čivkanje ptic na moji okenski polici. Spomnil sem se, da je ponoči padal sneg. Stel sem k oknu. Beli puh je pokrtil vrtove, travnike in kar me je najbolj veselilo, pokrtil je tudi sosedov hriček. V mislih sem imel le sankanje, smučanje, kepanje. Na hitro sem navlekel nase nekaj oblek in stekel v dnevno sobo. Tam me je že čakal zajtrk. Komaj sem »zbasal« nekaj vaze, že sem bil pri vratih, kjer me je ustavila mama: »Peter, topleje se obleci!« Oblekel sem smučarske hlače in bundo, obul smučarske čevlje in pripravil smuči za veselje na snegu. S prijateljsem sva hitro odšla na sosedov grič. Bilo je zabavno. Nekaj-

krat mi je spodrsnilo, a tudi prijatelj ni bil čisto suh. Postajalo je dolgočasno. Odločila sva se, da pojdeva na Trojico. Pot je bila ledena, zato sem se najprej malo bal, a potem sem se privadil. Dan je začel prehajati v mrak.

Odpravil sem se domov, prijatelj pa se je še malo sankal. Pot proti domu je bila prav tako ledena in strma. Nisem imel druge možnosti, kot da sem se spustil po strmini. Smučal sem se zmeraj hitreje. Zapeljal sem na skalo in padel. Obrnilo mi je nogo. Klical sem prijatelja. On je z resnim obrazom prišel k meni. Pomagal mi je odpeti vezi in podal roko, da sem lahko vstal. Skupaj sva odšla proti domu. Zaradi bolečin v nogi oziroma kolenu, si zdaj nogo povijam z elastičnim povojem.

Zdaj vem, da ne bom več smučal tam, kjer je ledeno.

Peter Jerina, 5. d

Ljubitelji naravoslovnih znanosti!

V Borovnici pripravljamo ustanovitev društva, ki se bo organizirano ukvarjalo z ljubiteljsko: ASTRONOMIJO GEOLOGIJO ARHEOLOGIJO KEMIJO BIOLOGIJO in po želji z drugimi področji. Vabimo vse, ki jih ta in podobna področja zanimajo, vse, ki do sedaj niso imeli možnosti — osnovnošolce, srednješolce, študente in starejše, skratka vse od 10 do 100 let, da se nam pridružijo. Zlasti v svoje vrste vabimo Vas, ki se že poklicno ukvarjate z določenimi področji, da nam pomagate s svojim

znanjem. Za dobro delo potrebujemo tudi Vas, ker obvladate tuje jezike, računalništvo, matematiko, optiko, strojništvo, elektroniko, ekonomiste,

Prvi redni sestanek bo prvi petek po objavi v Našem časopisu ob 19. uri v prostorih Planinskega in Jamarskega društva Borovnica (v starem Lovskem domu v Borovnici).

Vse dodatne informacije so na voljo na telefonski št. 746-034 (v večernih urah).

Da se ne boste ukvarjali samo z brezplodno dnevno politiko, Vas pričakujemo v čim večjem številu.

Tone Palčič Borovnica

Butalci in Butalozaver

Nekoč so živeli Butalci, ki so bili vsi veliki prek 2 m. Imeli so tudi Butalski živalski vrt. V njem so imeli Butalosiona, Butaložirafa, Butalotigra in še in še drugih butaloživali. A bil je problem, ker so bile te živali premajhne za butalce. Imeli so jih skoraj za igrače.

Neke noči, ko so vse Butale še spale je v vas priropotala velika zver. Tla so se tresla, kot že dolgo ne. Ko so Butalci prišli ven so zagledali veliko zver DINOZAVRA. Vsi so se poskrili, le Butalec Jože je ostal zunaj in gledal to pošast. Jože je bil paznik živalskega vrta. Paznik ni mogel popisati velikost te živali. Čudil se je zakaj ga ne požre, pa se je hitro domislil, če je mogoče rastlinojeda. Šel je za hišo in utrgal pet butalolistov, ki so bili veliki 5 m. S svojim velikim butalovornjakom je liste pripeljal pred dinozavra. Ta jih je požrl tako, kot že celo leto ne bi jedel.

Dinozaver je potem zaspal. Jože je to izkoristil in dinozavra poizkušal izmeriti. Izmeril je šele noge, a že mu je zmanjkalo metra. »Noge so bile visoke 8 m plus vrat 8 m plus glava 4 m je 20 m«, je računal paznik Jože. Ko se je dinozaver prebudil, je zelo močno kihnil in Jožeta je odneslo 3 km daleč.

Drugi Butalci so s strahom prišli ven iz skrivališč in se spraševali, kje je Jože. »Mogoče ga je požrl!« je vzkliknil najmlajši Butalček. Kar naenkrat pa pride Jože ves zaprašen in umazan. Vsi so prihiteli k njemu, češ, kaj se je zgodilo. Ko jim je svojo zgodbo povedal so se začeli vsi tako močno krohotati, da je še dinozaver čudno gledal. Čez nekaj časa pa spregovori Jože: »Kaj, ko bi dinozavra dali v Butalski živalski vrt.« Vsi so se strinjali, a pred njimi je bilo še veliko dela.

Približno čez kakšno leto je bila kletka narejena. Visoka je bila okoli 100 m dolga pa približno 9 km. Dinozavra so postavili vanjo in ga preimenovali v BUTALOZAVR.

Vsi Butalci so bili ponosni nase, predvsem pa so bili ponosni na Jožeta Butalca, ki je prvi imel stik z butalozavrom. Izvolili so ga za župana Butal.

Butalozavra so z butaloaparatom slikali in poslali v uredništvo časopisa. Tako so poznani Butalci povsod po svetu s svojim butalozavrom.

Še danes ljudje hodijo tja gledat Butalozavre in mogoče bomo tudi mi pokukali tja.

Tadej Leb

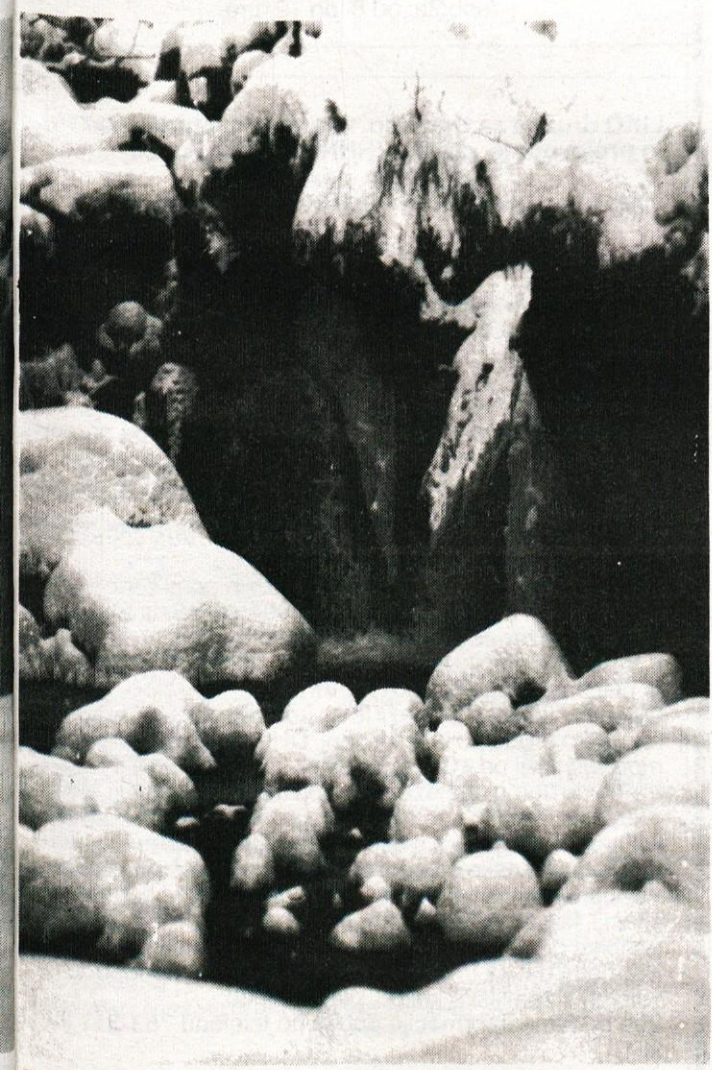
Moji božični prazniki

Za božič gremo vsako leto k babici in dedku v Ljubljano. Tam ga tudi praznujemo. Vedno pa gremo tudi k polnočnici. Dobim veliko daril. Zmeraj sem jih vesela. Okrajujemo tudi stanovanje in jelko. Naredimo tudi velike jaslice. Te delam jaz. Zelo dolgo pa smo vsi pokonci. Pijemo in jemo. Rada ostanem nekaj dni pri njih. K meni pa pride tudi moja sestrična. Skupaj se igrava. Zvečer pa moj dedek pokadi z žerjavico celo hišo. Pra-

vijo, da to prinaša v hišo veliko dobrega. A potem to zelo smrdi. Velikokrat pa gledam po televiziji polnočnice, ki jih prenašajo iz drugih držav. Naslednji dan pa gremo vsi v cerkev pogledat jaslice. Zelo so lepe. Vidiš lahko potok, veliko ovc, Jezusa in pastirje.

Rada praznujem božične in novoljetne praznike. Povsod pa dobim tudi veliko daril.

Maša Kablar, 5. d

Sneg očičen s čartijem.

leskovec

Stara cesta 23

VRHNIKA

tel. 061 752 983

PAPIRNICA
M. ANA d.o.o.

Trgovina obutve
LARA

Trgovina NADA

Restavracija
LESKOVEC

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI

FILOZOFIJA — PSIHLOGIJA

Družinski koledar
Mohorjev koledar 1994
Prešernov koledar 1994
Slovenski almanah 1994
Knjiga duhovnih zakladov
Sufijske zgodbe modrosti
Oven, J.: Astrološki koledar 1994
Trstenjak, A.: Umrješ, da živiš
Augustinus, A.: Zakonski stan in poženje
Flajs, T.: Učbenik stabilnega življenja
Chevalier, J.: Slovar simbolov

DRUŽBENE VEDE

Heinsohn, G.: Uničenje modrih žensk
Pahor, B.: Odisej ob jamboru
Hočevar, B.: Kaj morate vedeti o denarju in borzi
Kovač, B.: Kako lastniti slovensko podjetje
Jaušovec, N.: Naučite se misliti
Lipušič, B.: Izobraževalni trendi v Zahodni Evropi
Powell, M.: Učitelj ima nadzor
Šolska kronika 26

MATEMATIKA — PRIRODOSLOVNE VEDE

Ardley, N.: Spoznavajmo znanost
Lindsay, W.: Veliki atlas dinozavrov
Narava v osrednji Evropi
Arthur, A.: Polži in školjke
Eckert, H.: Povej no, mama, kdo dela otroke!
Muck, D.: Blazno resno o seksu
Poberaj, T.: Pot do sreče in zdravja
Zrimšek, D.: Družinska medicina z deontologijo

UPORABNE ZNANOSTI

Gunston, B.: Modern air combat
Pehani, B.: Osnove telekomunikacij
Werner, H.: Konji: pasme, nega, šolanje
Joyce, D.: Cvetoče čebulnice
Rozman, R.: Planiranje poslovanja podjetja

ARHITEKTURA — UMETNOST

Grazzini, G.: Narodni parki sveta
Sede, Ivan: Ljubezen v stotih slikah
Sekne, D.: Osnove glasbene teorije
Ficko, P.: Kamniške in Savinjske Alpe
Kristan, S.: V gore
Mihelič, T.: Julijske Alpe

JEZIKOSLOVJE — LEPOSLOVJE — LITERARNA VEDA

Andersen, H. C.: Božično drevo
Crichton, M.: Vzhajajoče sonce
Cvetajeva, M.: Lirika
Daudet, A.: Sapho: Pariške ljubezni
Eliot, G.: The mill on the Floss
Gurney, J.: Dinotopija: dežela zunaj časa
Lindgren, A.: Božič v hrupni vasi
London, J.: Zgodbe iz severnih gozdov
Macpherson, A.: Tudi jaz ljubim zdravje
O'Dell, S.: Otok modrih delfinov
Wilde, O.: Srečni kraljevič
Yeats, W. B.: Lirika
Zevaco, M.: Otroci papeža
Gazdič, S.: Do poslednjega diha
Bartol, V.: Zakrinkani trubadur
Dolenc, M.: Pes z Atlantide
Freljh, T.: Samomor upokojenega sodnika
Kolmanic, K.: Vračam vam moža
Kranjc, N.: Dolga pot
Križnar, T.: Samotne sledi
Lainšček, F.: Ki jo je megla prinesla
Pilkó M.: Ko bi mogla
Pregl, S.: Če bi in če ne bi
Tomazin, I.: Nebo nad Afriko
Seruga, Z.: Nevarne poti

ZGODOVINA — DOMOZNAJSTVO — ZEMLEJEPIS

Tubb, J. N.: Sveta dežela
Enciklopedija Slovenije
Mediteran v Sloveniji
Morton, A.: Diana her true story
Oxfordova enciklopedija zgodovine
Šašel, J.: Opera selecta

Kino Bevke

30. 1. 1994 ob 18.30
SINGLE WHITE FEMALE (Sostanova);
thriller
Vloge: Bridget Fonda, Janifer Jason Leigh

6. 2. 1994 ob 18.30
THE FIRM (Firma); akcijska drama
Vloge: Tom Cruise, Gene Hackman

13. 2. 1994 ob 18.30
INDECENT PROPOSAL (Nespodobno povabilo); erotična drama
Vloge: Robert Redford, Demi Moore,

20. 2. 1994 ob 18.30
SLIVER (Vročica); thriller
Vloge: Sharon Stone, Tom Berenger, William Baldwin

27. 2. 1994 ob 18.30
CAPE FEAR (Rt strahu); thriller
Vloge: Robert De Niro, Nick Nolte, Jessica Lange, Gregory Peck

BIFE OAZA

Zaposli redno ali honorarno urejeno osebo z izkušnjami ali brez za delo v šanku. Informacije — Jelovškova 1, Vrhnika

Bife Oaza

SPORED VRHNIŠKEGA KINA V FEBRUARJU 1994

6. 2., nedelja, ob 15.00 in 17.00:
ALADIN — ameriška barvna stereo risanka
Režija: John MUSKER, Ron CLEMENTS
Pomislite, če bi imeli tri želje, tri upanja in tri sanje — pa bi se vse lahko uresničile. Da; v pravljicah iz 1001 noči ter v risanki je vse to mogoče, zato ima tak uspeh med gledalci vseh starosti.

6. 2., nedelja, ob 20.00:
NEČISTI POLICAJ — ameriški barvni stereo
UNLAWFUL ENTRY Režija: Jonathan KAPLAN

V gl. vl.: Kurt RUSSELL, Ray LIOTTA, Madeleine STOWE
Psihopatski policaj se spravi ne le na uspešnega mladeniča-povzpetnika, ampak tudi na njegovo ženo. Da bi prišel do nje, nastavi možu cel sistem pasti. M. Štefančič je zapisal, da predstavlja film inteligentno kritiko predmetne nravi.

12. 2., sobota, ob 19.00
13. 2., nedelja, ob 17.00:
ROBIN HOOD — možje v pajkicah — am. barvni stereo

ROBIN HOOD — MEN IN TIGHTS Režija: Mel BROOKS
V gl. vl.: Cary ELWES, Richard LEWIS, Roger REES, Amy YASBECK
Parodija na slavno zgodbo, ki so jo že ničkolikokrat posneli na film, vendar nikoli tako »nespoštljivo« s celo vrsto bolj ali manj uspešnih duhovitosti in aluzij na znane filme — vse v stilu slavnega Mela Brockska.

13. 2., nedelja, ob 20.00
VZHAJAJOČE SONCE — ameriški barvni stereo

RISING SUN Režija: Philip KAUFMAN
V gl. vl.: Sean CONNERY, Wesley SNIPES, Harvey KEITEL, Cary-Eiroyuki TAGAWA, Kevin ANDERSON, Mako Tia CARRERE
Posel je vojna, resnico ve, kdor ima tehnologijo. Kdor ima tehnologijo, dobi vojno. Takšno je sporočilo brezobzirnega, načrtnega osvajanja prekanjenih Japoncev, ki se jih Američani vse bolj bojijo. Že roman Michaela Chrichtona,

(njegov je tudi JURSKI PARK) je vzbudil veliko polemik in domnev, da ne gre morda za klasično rasistično kriminalko.

19. 2., sobota, ob 19.00
20. 2., nedelja, ob 17.00
DAVE — ameriški barvni stereo
Režija: Ivan REITMAN

V gl. vl.: Kevin KLINE, Sigourney WEAVER, Frank LANGELLA, Ben KINCSELY, Kevin DUNN, Ving RHAMES
Vsi predsednikovi dvojniki. — Nad enim od njih je navdušena celo prva dama. Vse kaže, da bo po nominaciji za zlati globus film tudi v igri za letošnje OSCARJE. Ena najboljših filmskih komedij lanske jeseni v Ameriki.

20. 2., nedelja, ob 20.00
TATOVNI TELES — ameriški barvni
BODY SNATCHERS Režija: Abel FERARRA
V gl. vl.: Gabrielle ANWAR, Mag TILLY, Forest WHITAKER

Terry KINNEY, Billy WIRTH, Christ

ELISE
Nova, menda že četrta verzija znamenite hororja o duhovih, ki so se naselili v mrlič Zombiji ne samo strašijo, tudi delujejo...

26. 2., sobota, ob 19.00
27. 2., nedelja, ob 17.00
ČEZ DRN IN STRN — amgleški barvni stereo

MISSING PIECES Režija: Leonard STEIN
V gl. vl.: Eric IDLE, Robert WURL, Laurie HUTTON, Bob Gunton
Nerode nikoli ne počivajo. Burleskni lov zlato bodalo, v katerem gre dvema štirinajstletna prijatelja vse radikalno narobe. Eric Idle sicer znan kot eden avtorjev znamenitega »Kussa« Monty Pyton.

27. 2., nedelja, ob 20.00
ZATRESKANA — amer. barvni stereo
CRUSH Režija: Alan SHAPIRO
V gl. vl.: Cary ELWES, Jennifer RUBIN, Alicia SILVERSTONE
Štirinajstletna punca se zatreska v tridesetletnega fanta-podnajemnika. Fant jo zavrne, puca znori... Ji bo maščevanje uspelo?

MERCATOR TRGOAVTO Z METALOTRGMOM

ob avtobusni postaji na Vrhniki
telefon 061/756-210 / 756-211

AKCIJSKA PRODAJA ROGOVIH KOLES IN MOTORJEV TOMOS

- Za kolesa ROG: najcenejši v Sloveniji; primer gorsko kolo Oversize — končna cena 23.860,00 SIT (SP. D.) s posojilom za 1 leto
- Za motorje TOMOS: 12% popust za gotovino na staro ceno in 10% popusta za posojilo do 4 let ali na čeke.

Pestra izbira italijanskih sobnih koles za rekreacijo Električno ročno orodje FELISATTI (Italija) po izredno ugodnih cenah
Motorne žage HUSQVARNA, najcenejši na trgu, za gotovino še dodatni 7% popust oziroma na posojilo od 1 leta do 4 let
Ogrevalne japonske peči na brezdimni petrosol Traktorji GOLDONI (Italija), motokultivatorji (Labin) in kobilnice (Batuje) tudi že v prodaji.

Delovni čas:
od 8. do 12. ure in od 15. do 19. ure
sobota: od 8. do 12. ure

LIKO družba za trgovino, finančni inženiring, razvoj in proizvodnjo, d.o.o., VRHNIKA, Tržaška 28

objavlja po sklepu upravnega odbora LIKO d.o.o.

JAVNO LICITACIJO

za prodajo dvosobnega stanovanja na Vrhniki, Poštna ul. 3 b, IV. nadstropje, leto gradnje 1976, velikost 52,18 m².

Izklicna cena je 61.965,61 DEM.
Cena je izražena v nemških markah, kupnina pa se poravnava v tolaški protivrednosti nemške marke, obračunano po prodajnem tečaju LB d.d., za obračun deviznih prilivov in odlivov podjetij na dan plačila.
Licitacija bo ustna, in sicer 4. 2. 1994 ob 8. uri v sejni sobi LIKA na Vrhniki, Tržaška 28.
Predhodni ogled stanovanja bo možen po predhodnem dogovoru, in sicer v sredo, 9. 2. 1994, do 15. ure.
Vsak udeleženec mora pred pričetkom licitacije predložiti dokazilo o plačilu varščine v višini 10% izklicne cene, ki jo plača na blagajni LIKA na Vrhniki.
Če se bo licitacije udeležil le en udeleženec, se stanovanje lahko proda po izklicni ceni. Dvig cene na licitaciji ne more biti nižji od 10.000,00 SIT.
Varščino bomo udeležencu, ki bo uspel na licitaciji, všteli v kupnino, drugim udeležencem pa vrnili takoj po končani licitaciji na blagajni. Če uspešni ponudnik po opravljeni licitaciji enostransko odstopi od pogodbe, varščina zapade. Kupoprodajna pogodba bo sklenjena takoj po končani licitaciji, kupec pa je dolžan plačati kupnino v 15 dneh po podpisu pogodbe, in sicer v enkratnem znesku.
Prometni davek in vse stroške, povezane s pogodbo in vpisom v zemljiško knjigo, plača kupec.
Vse dodatne informacije dobite po telefonu 753-311 int. 251.

TIME OUT

TRGOVISKO ŠPORTNI CENTER

ODPRTO:
ponedeljek 16.00 — 19.30
torek—petek: 10.00 — 12.00
— 16.00 — 19.30
sobota 9.00 — 12.00
Bogdan Blaznik, Poštna 7, Vrhnika

NOVA TELEFONSKA ŠTEVILKA
753-079 753-079

PUST — PUST — PUST — PUST — PUST — PUST

V pričakovanju pusta vam nudimo vse za pustovanje in pustne norčije za otroke in odrasle.

PUST — PUST — PUST — PUST — PUST — PUST

OBVESTILO

Občinska organizacija Rdečega križa Vrhnika prireja tečaj PRVE POMOČI ZA VOZNIKE MOTORNH VOZIL.

Tečaj se bo začel 14. 2. 1994 ob 18. uri v prostorih Rdečega križa, Poštna 7B, Vrhnika.

Prijave zbiramo na sedežu Rdečega križa vsak dan od 8. do 12. ure, ob sredah tudi popoldne od 14. do 17. ure.

Vse preostale informacije dobite po telefonu 752-105.

OO RK VRHNIKA

Nekomu na Balkanu

Morilci! Pogledite, kaj ste naredili!
Koliko nedolžnih ljudi ste pobili?
Kaj vi niste ljudje?
Kje je vaše srce!
Zakaj orožje v rokah držite?
Komu v čast neprestano morite?
Kaj vi nimate družine?
In svoje domovine?
Ne, vi niste več ljudje!
Vam zarjavelo je srce!
Koliko otrok ste pobili,
Kaj so vam ti nedolžni otroci storili?!
So vam mar starše prekleli?
Ne, tega res početi vi ne bi smeli!
Zakaj raje z vojno ne končate,
si vsi med sabo roke podate!
Počistite za sabo, kar ste razmetali!
Pojdite k spovedi, za vsakega, ki ste ga zaklali!
Za vse, ki ste jih pobili,
za vse, ki ste jih ranili!
Vrnite se v svoje domovine
in ne bodite prekleto zverine.
Bodite ljudje, kot smo vsi!
Naj na zemlji mir in ljubezen živi.
Zakaj še vedno morite?
Zakaj orožja ne odložite?
Bi bili vi srečni, če bi vam vse pobili,
če bi telesce vašega otroka na koščke razstrelili?!
Verjetno bi v srcu umrli!
Sedaj vidite, koliko src ste strli?!
Kaj vam je, ste čisto znoreli?
Vam nič ne pomeni, če so vas vsi prekleli?
Dajte morilci! Še sebe ubijte,
če že vse druge morite!
In če jih je moralo zaradi vas toliko umreti,
potem vi nimate pravice več živeti!
Ko bodo nekoč vaši najdražji za vedno zaspali,
takrat upam, da boste spoznali,
da ste resnično narobe ravnali,
ko ste po svetu ubijali, klali!
Se boste morda takrat spametovali?!
Ana Kostanjevec

5. 11. 1993, Vrhnika, petek

AVTO CENTER d.d.
VRHNIKA
JELOVŠKOVA 6
61360 VRHNIKA

OBVESTILO

Vse lastnike traktorjev in priklopnikov obveščamo, da bodo tehnični pregledi na Vrhniki v soboto

19. februarja	od 7. do 12. ure
16. aprila	od 7. do 12. ure
18. junija	od 7. do 12. ure
20. avgusta	od 7. do 12. ure
15. oktobra	od 7. do 12. ure
17. decembra	od 7. do 12. ure

V Borovnici pa 21. maja 1994 od 8. do 12. ure.

Avto center Vrhnika

OPRAVIČILO!

Opravičujemo se IGD-LIKO VERD, ker ni bilo omenjeno v članku zadnje številke Našega časopisa, da je sodelovala na občinski gasilski vaji 17. 10. 1993. Hvala za razumevanje! Z gasilskim pozdravom. V službu ljudi — Na pomoč!

Gasilsko društvo Vrhnika
Poveljnik:
Janez Buček

Pojasnilo

V besedilu članka z naslovom — S trdim delom do lepega petja — je prišlo do verbalnega nesporazuma, kajti stavek: »zaradi neresnosti nekaterih članov MPZ LIKO...« bi se moral pravilno glasiti: »Iz MPZ LIKO se je leta 1986 izluščil kvartet Raskovec.« Hvala za razumevanje.
Mateja Šmuc

Podjetje Iskra, Merilna elektronika HORJUL

razglašeno
prosto delovno mesto

PRODAJALEC — TEHNOLOG

Pogoj: strojni inženir, delovne izkušnje s področja komercialne in tehnologije obdelave pločevine ter strojnih delov. Prijave: tel. 749080, kadrovska služba.

NAŠ ČASOPIS

je vrhniško občinsko glasilo. Ureja ga uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik Tone Janežič. Predsednik časopisnega sveta Brane Jereb. Uredništvo: Tržaška 1, Vrhnika, tel. 756-224 in 755-121, int. 222, fax 755-158. Organizator Simon Seljak. Grafična priprava: Grafika Novo mesto. Tisk: Tiskarna Ljudske pravice. Časopis je brezplačen in ga prejme vsako gospodinjstvo v vrhniški občini. Po mnenju Ministrstva za informiranje je obdavčen s 5-odstotnim prometnim davkom.

POGREBNE STORITVE

- naročila na domu
- prevozi
- prevozi za upepelitev
- postavitve mrliškega odra
- pogrebna oprema
- urejanje umrlih
- izkop jam
- organiziramo pogrebe
- pevci, glasba
- venci, cvetje, sveče
- urejanje grobov
- urejanje dokumentacije

ANTON VRHOVEC, Drenov Grič 128, tel.: 061/751-437 ali 751-435

**COM-TAR d.o.o.
AVTO ŠOLA
TURISTIČNA AGENCIJA
VRHNIKA**

1. Tečaj cestnoprometnih predpisov bo v sredo, 9. 2. 1994, ob 16. uri v OŠ Ivan Cankar.
2. Organiziramo uradno teorijo.
3. Zbiramo prijave za tečaj iz varstva pri delu s traktorjem.
4. Prodajamo turistične aranžmaje priznanih agencij-izleti in počitnice v domovini in tujini.

INFORMACIJE IN PRIJAVE: Cankarjev trg 5, VRHNIKA
TELEFON/FAX: 755-828
URADNE URE: pon. in sredo od 9. — 18. ure
torek, čet. in petek od 9. — 15.30 ure

V delovno razmerje sprejmemo ekonomskega ali upravnega tehnika, lahko pripravnik. Pisne ponudbe na naslov: COM-TAR d.o.o. p.p. 24, VRHNIKA

NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO

**DOM — OPREMA
TRGOVINA POHIŠTVA**

VRHNIKA, TRŽAŠKA CESTA 23 (stara glasbena šola — pri kino dvorani), tel.: (061) 755-255

ODPRTO

od 8.30 do 12. in od 16. do 19. ure,
sobota od 8. do 12. ure.

Po ugodnih cenah in plačilnih pogojih Vam nudimo celoten program stanovanjske opreme.

Naj naštejemo samo nekaj artiklov iz naše pestre ponudbe:

- kotna sedežna garnitura (raztegljiva) samo 47.900 sit
- kotna sedežna garnitura (v govejem usnju) 175.000 sit
- kavč s predalom samo 27.900 sit
- dnevne sobe (regali) od 59.900 sit dalje
- spalnice od 89.900 sit dalje
- otroške sobe od 40.700 sit dalje
- predsoba (2 m) samo 35.900 sit
- garderobna omara z drsnimi vrati (1,5 m x 2,20) 33.900 sit
- otroški vrtljivi stol 6.000 sit
- otroške pisalne mize od 10.300 sit dalje
- ortopedske in medicinske vzmetnice vseh velikosti
-

Obiščite nas in prepričani smo, da boste našli kaj novega za Vaš dom.

SAMO 35.900 SIT

SAMO 47.900 SIT

NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO

ZAHVALA
Ob smrti naše drage mame

Marije Keršmanc
z Lukovice

se iskreno zahvaljujemo ge. dr. POPIT-STANOVNIKOVU za požrtvalno skrb in pomoč v času njene bolezni pa tudi ge. Branki Aličevi. Lepa hvala g. župniku za prinašanje duhovne hrane in lepo opravljeni pogrebni obred ter gasilcem, pevcem in Društvu upokojencev Dragomer-Lukovica. Hvala sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za vso pomoč v težkih dneh, za izrečena in pisna sožalja, darove za sv. maše in cerkev ter darovane sveče. Hvala tudi pogrebem in g. Tršarju ter vsem, ki ste jo spremljali k večnemu počitku in ki ste se v velikem številu prišli posloviti od nje. Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena zahvala.
Hči Milena z družino

Ko nas je zapustila naša

Nada Lašič

ste mi bili v veliko pomoč: sorodniki, prijatelji in sodelavci, še posebej Slavica in Ljuba, podjetje LIKO Vrhnika, PD Vrhnika, KS Center in vsi, ki se je boste spominjali. Hvala vsem.

sin Primož

ZAHVALA
Vsem, ki so naši mami, babici in prababici

Ivani Mrlak

izkazovali pozornost in spoštovanje, jo obiskovali. Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom za darovano cvetje in sveče. Zahvaljujemo se dr. Zagarjevi iz zdravstvenega doma v Borovnici. Posebno se zahvaljujemo zdravnici dr. Matičičevi in osebju Infekcijske klinike v Ljubljani. Iskrena hvala g. župniku, ki je sklenil njeno zadnjo pot.

Vsi njeni

ZAHVALA
Ob smrti naše drage mame

Julijane Nagode
roj. Jereb
z Vrhnike

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izraženo sožalje in darovano cvetje ter spremstvo na njeni zadnji poti. Posebna zahvala kolektivu Doma upokojencev za skrb, g. dekanu za opravljen obred in pevskega zboru LIKO.

Vsi njeni

ZAHVALA
Ko bi solza te obudila,
ne bi zemlja tebe krila.
Ob boleči izgubi dragega moža, ata, starega
ata, brata, strica in svaka

Franca Japlja
z Vrhnike

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče. Posebna zahvala ZŠAM Vrhnika, Obrtnemu združenju Vrhnika, gospodu Ocepku in gospodu Voljču za poslovilne besede. Iskrena hvala gospodu dr. Kogojcu, gospodu dr. Rusu in gospe dr. Trzinovi z Golnika. Hvala gospodu dekanu za lepo opravljeni pogrebni obred in pevcem okteta Raskovec za poslovilne pesmi. Še enkrat hvala vsem in vsakemu posebej, ki ste kakorkoli pomagali in ga v tako velikem številu pospremili k njegovemu počitku.
Vsi njegovi

ZAHVALA
Po težki bolezni nas je za vedno zapustil
dragi mož in ati

Stane Majcen
parketar iz Dragomerja

Za pomoč v težkih trenutkih se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, znancem in dr. Cukjatiju ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti in tako počastili njegov spomin. Posebna zahvala velja za lepo opravljen pogrebni obred g. župniku Janezu Komparetu, pevskega zboru Jonatan iz Brezovice, gasilskemu društvu Dragomer-Lukovica ter vsem, ki so darovali cvetje in sveče.

Njegovi: žena Dori, hči Stanka ter sinova Gregor in Andrej

Za vedno smo se poslovili od naše drage mame, stare mame, tašče
in sestre

Marjane Logar
iz Verda

Zahvaljujemo se sorodnikom, sosedom in znancem za darovano cvetje, sveče in spremstvo na zadnji poti, še posebej g. Tršarju za organizacijo in vse potrebne storitve in g. župniku Rojcu za lepo opravljen obred na Žalah. Posebno zahvalo smo dolžni ge. Marjeti Grom za vsakodnevne obiske in pomoč pri negi na domu.

Ivan, Edo in Vinko z družinami
Verd, 26. 12. 1993

Elles — Wevit za las zgrešil kvalifikacije za 2 ligo

Končno je tekmovalje v II. SKL — zahod, v katerem je članska ekipa ELLES-WEVIT Borovnica zasedla med 10. ekipami sedmo mesto in s tem pripravila možnost za udeležbo na kvalifikacijah za vstop v A 2 ligo v sezoni 1994/95. Med tremi ekipami, ki so dosegle 27. točk (Tolmin, Snežnik Kočevje, Elles-Wevit) so Borovničani zaradi slabše razlike v medsebojnih dvobojih zasedli šele sedmo mesto. Odločilen je bil vsekakor poraz s Tolminom v 16. kolu na domačem igrišču z rezultatom 73:74 (40:39) in usoden poraz v 13. kolu z zadnjemuvrščeni Črnučami v Ljubljani z rezultatom 77:68 (30:35).

Vzrokov za neuspeh je vsekakor več, vendar so med pomembnejšimi: neuigranost ekipe, poškodba Prodana v prvem delu in neborbenost na nekaterih tekmah. K temu je znatno pripomogla tudi slaba fizična pripravljenost ključnih igralcev v zadnjih kolih prvega dela prvenstva, saj Janez Ribnikar, ki je prevzel trenersko mesto za Nikolavčičem po prvem delu tekmovanja ni uspel sestaviti kompletnega in kakovostnega treninga.

Ekipa, ki je bila sestavljena iz izkušnih igralcev (Zlatkovič, Prodan, Šušteršič, Kržan) ni uspela organizirati svoje igre, ampak je igra temeljila na posamičnih akcijah. Zelo slabo je bilo tudi izvajanje prostih metov (604:304 ali 50,3%), predvsem izvajanje eden za enega.

Med mlajšimi igralci so s svojo igro nase opozorili Adamič, Stojanovič in Vodeb, dočim se centru Bukarici (202 cm) pozna večletna odstopnost in stik z žogo na prvenstvenih tekmah.

Organizacija tekem v domači dvorani je bila nekoliko slabša kot v prejšnjih sezonah, obisk gledalcev je bil zadovoljiv (povprečno 150 — 200 gledalcev/tekmo) in v skladu s pričakovanji.

Svojo obveznost do kluba sta v celoti opravila le oba sponzorja ELLES in WEVIT iz Borovnice. Ekipi so finančno pomagali še: Gostilna GODEC, Borovnica, Avtoprevoznik Miro Brkič, Borovnica, BO-MA-DI, Breg, ELTRA, Ljubljana, Pekarna Baškovič, Vrhnika, Balcan CAR, Borovnica, Instalaterstvo Franc škrbec, Dol, Dvigoaloseris Andrej Očepek, Borovnica, G-alles, Vrhnika, MT inženiring, Vrhnika, Megaron, Ljubljana, Livarstvo Belančič, Kranj, Kovinostugarstvo Škofic, Mengeš, Ciril Molek, Borovnica.

Kako naprej?

Članska ekipa je v drugem delu tekmovanja nastopala z ekipami II. SKL — vzhod: Slovenska Bistrica, MIK Prebold, Celje, Slovenj Gradec in Seltron Ruše za razvrstitev od 11 — 20 mesta v II. SKL. Ker iz II lige ne bo izpadla nobena ekipa, bo treba v tem delu tekmovanja dati več priložnosti za igranje mlajšim igralcem. Treninge bodo obiskovali tudi mladi perspektivni igralci: Tomaž Kenig, Damir Susman, David Šušteršič, Ljubiša Prodanovič, Matej Turšič in Matevž Petelin.

Za prihodnost borovniške košarke se zato ni bati, saj ob Centi, Vodebu, Stojanoviču, Turšiču, Peršinu raste mladi rod igralcev, ki naj bi v prihodnje po Mekindu, Modrijanu, Sivki, Šuštarju in Zalarju ponesel ime Borovnice v širši slovenski prostor.

KK Borovnica vodi Upravni odbor v sestavi: Franjo Modrijan — predsednik, Dušan Weixler — namestnik, Karel Nikolavčič, Roman Centa, Ciril Kos, Alojz Korošec in Andrej Drašler.

KARATE KLUB VRHNIKA vabi vse ljubitelje borilnih veščin na ogled III. tradicionalnega turnirja v tradicionalnem karateju, ki bo v soboto, 12. februarja 1994, od 13. do 17. ure v športni dvorani osnovne šole Ivan Cankar na Vrhniki. Vljudno vabljeni!

KK VRHNIKA

Pregled doseženih košev, prostih metov v II. SKL — zahod (I. del)

	koši	popv./tekmo	prosti meti	met za 3
1. NIHAD SMAJLOVIČ	47 (7)	6,7	23:11 (47,8%)	4
2. KLEMEN STOJANOVIČ	21 (15)	1,4	13:5 (38,4%)	—
3. JANEZ FRIŠKOVEC	1 (5)	0,2	2:1 (50,0%)	—
4. TOMAŽ PRODAN	139 (7)	19,8	64:34 (53,1%)	—
5. MARKO ŠVIGELJ	2 (4)	0,5	4:0 —	—
6. GORAN BUKARICA	175 (18)	9,7	48:23 (48,0%)	—
7. PETER ADAMIČ	163 (14)	11,6	76:32 (42,1%)	5
8. DUŠAN KRŽAN	229 (18)	12,7	71:40 (56,3%)	17
9. GREGOR VODEB	16 (12)	1,3	5:2 (40,0%)	—
10. TOMAŽ ŠUŠTERŠIČ	213 (18)	11,8	150:73 (48,7%)	2
11. RAJKO ZLATKOVIČ	277 (15)	18,5	118:69 (58,5%)	—
12. MIRO TURŠIČ	6 (10)	0,6	2:0 —	—
13. MIRO BIZJAK	81 (18)	4,5	27:14 (51,8%)	—
14. MARTIN GUŠTIN	0 (9)	—	—	—
SKUPAJ	1376 : 1429	604 : 304 (50,3%)	—	28

Razpored prvenstvenih tekem II-SKL (11. — 20. mesta)

I. kolo:	sobota, 22. januar 1994	ob 19. uri
CELJE : ELLES-WEVIT		
II. kolo:	sobota, 29. januar 1994	ob 19. uri
ELLES-WEVIT : BISTRICA SL. BISTRICA		
II. kolo:	sobota, 5. februar 1994	ob 19. uri
MIK PREBOLD : ELLES-WEVIT		
IV. kolo:	petek, 11. februar 1994	ob 20. uri
ELLES-WEVIT : SELTRON Ruše		
V. kolo:	sobota, 19. februar 1994	ob 16.30
SLOVENJ GRADEC : ELLES-WEVIT		
VI. kolo:	sobota, 26. februar 1994	ob 19. uri
ELLES-WEVIT : CELJE		
VII. kolo:	sobota, 5. marec 1994	ob 19. uri
ISTRICA SLOVENSKA BISTRICA : ELLES WEVIT		
VIII. kolo:	sobota, 12. marec 1994	ob 19. uri
ELLES-WEVIT : MIK PREBOLD		
IX. kolo:	sobota, 19. marec 1994	ob 17. uri
SELTRON RUŠE : ELLES-WEVIT		
X. kolo:	sobota, 26. marec 1994	ob 19. uri
ELLES-WEVIT : SLOVENJ GRADEC		

ELLES : WEVIT 83:79 (35:40)
gledalcev 50, sodnik: Roman Centa (Borovnica)

ELLES: T. Kenig O (2:0), Adamič 33 (13:5), Vodeb 10 (6:6), Bukarica 8, Modrijan 16 (4:3), Susman 4 (2:2), Guštin 8, Stojanovič 4
WEVIT: Matej Turšič 7 (4:3), T. Turšič 14 (7:2), Nikolavčič 7, Kržan 22 (6:4), Weixler 4, Šušteršič 10 (6:4), M. Turšič 9 (1:1), Petelin 6 (2:2)

Po koncu prvega dela tekmovanja v II. SKL — zahod sta se med seboj pomerili sponzorski ekipi ELLES in WEVIT. Ekipo ELLES-a je vodil direktor g. Franjo Modrijan, ekipo WEVIT pa direktor g. Dušan Weixler.

V vsaki ekipi so nastopili tudi mladi borovniški obetajoči igralci, ki so dokazali, da se bodo v prihodnjem obdobju lahko uspešno vključili v člansko ekipo Borovnice. Posebno zanimiv je bil trenutek na začetku tekme, ko sta za ekipo ELLES-a nastopila v prvi peterki dolgoletni kapetan domače ekipe 43-letni Franjo Modrijan in mladi 13-letni Tomaž Kenig. V zelo zanimivem srečanju so v prvem polčasu vodili igralci WEVIT-a, v drugem delu pa so igralci ELLES-a z dobro obrambo in natančnimi meti uspešno naprej izenačili in kasneje z boljšo igro v zadnjih minutah spremenili v zmago. V ekipi ELLES-A so bili boljši Adamič, Modrijan in mlada Susman in Kenig.

V ekipi WEVIT-a pa so se najbolj izkazali Kržan, T. Turšič in mlajši brat kapetana borovniške članske ekipe Matej Turšič.

VASALOPPET '94

Najstarejša in ena izmed najuspešnejših ter svetovno najodmevnejša smučarsko-tekaška akcija je prav gotovo VASALOPPET na Švedskem. To zimo ga bodo organizirali že 70., na njem pa bo nastopilo okoli 20.000 tekačev in tekačic iz vsega sveta.

90 km dolgo preizkušnjo je lansko zimo preteklo tudi 6 Slovencev, ki so zadnji dan pred startom z organizatorjem poleg drugih na častni drog potegnili tudi slovensko zastavo. Trije izmed njih so se letos skupaj s sedmimi »novopečenimi« kandidati ponovno odločili za nastop. Naše tekmovalne cilje (želimo si, da bi eden izmed nas tekmo končal med prvih 1000 tekmovalcev), pa bomo tokrat združili tudi s krepitvijo vezi z našimi rojaki na Švedskem, njihovimi kulturnoumetniškimi društvi in podjetji, ki jih vodijo.

Ker so stroški take odprave zelo visoki, se obračamo na podjetnike in obrtnike, morebitne pokrovitelje odprave za čimvečjo pomoč. Poleg zelo visoke startnine nas finančno najbolj bremenijo stroški prevoza in opreme. Poleg finančne pomoči pa se bomo zelo razveselili tudi, če boste lahko prispevali karkoli izmed smučarsko tekaške ali športne opreme, oblačil ali obutve, prehranskih izdelkov, športnih in medicinskih preparatov ipd..

TEKAŠKI SMUČARSKI KLUB COMING VRHNIKA ODPRAVA VASA 94

V krajevni skupnosti Stara Vrhnika so pripravili sprejem za svoje najboljše športnike. Zbrali so se Aljoša Grom, M. Plahutnik, Mojca Rode in Gašper Petkovšek.

Novoletni sprejem za športnike

V krajevni skupnosti Stara Vrhnika ima športna dejavnost dolgoletno tradicijo. Čeprav iz našega okolja niso prihajali vrhunski športniki, pa se je tradicija uspešnih, predvsem rekreativnih športnikov obdržala do danes.

Odkar je bila zgrajena večnamenska asfaltna ploščad, se je športna dejavnost še bolj razvila, predvsem na področju množičnosti.

Za to ima precej zaslug tudi športno društvo POVŽ, ki se aktivno vključuje v športno dejavnost občine Vrhnika. Lani je društvo organiziralo tradicionalni že 14. gozdni tek »ULOVKA 93« in soorganizirano državno prvenstvo v smučarskih tekih za mlajše kategorije v Plnici ter odprto prvenstvo Vrhnike v teku z rokami na Ulovko. Tako so športniki s Stare Vrhnike, ki sicer nastopajo za druge klube, dosegli nekaj odmevnih uspehov. Svet krajevne skupnosti je pripravil novoletni sprejem za športnike, ki so lani dosegli najboljše rezultate in jih obdaril s praktičnimi darili. Med nami so: dvakratni državni prvak v prostem plezanju Aljoša Grom, obetajoči mladi ritmični gimnastičarki Mojca Rode in Urška Cvetko, ki sta dosegli lepe uspehe doma in v tujini. Tu je tudi Miha Plahutnik, smučar tekač TSK COMING, ki je postal državni prvak za leto 1993 v uličnem teku pri starejših dečkih. Seveda ne smemo pozabiti tudi na jamarja Francija Gabrovška, ki se je spustil že več kot 1000 m pod

zemljo, in obetajočega mladega šahista Gašperja Petkovška iz nove generacije vrhnških šahistov.

Vsem športnikom želimo še vedno novih uspehov v letu 1994.

ŠPORTNA RITMIČNA GIMNASTIKA

Urška Cvetko tretja med mladinkami

18. decembra so se slovenske tekmovalke v SRG še zadnjič v starem letu pomerile med seboj, in sicer na prvem pokalu Slovenije. Nastopile so mladinke in članice v enotni kategoriji. Naša najbolj izkušena telovadka Sandra Zilavec se tokrat tekmovanja ni udeležila, ker je morala nadoknaditi precej zamujenih šolskih obveznosti, ki jih je v času priprav na svetovno prvenstvo nekoliko zanemarila. Tako je vrhnški klub zastopala le mlada Urška Cvetko, ki si šele utira pot med najboljše. Čeprav bi glede na svojo starost (12 let) lahko nastopila še za kadetinje, se je odločila, da bo letošnjo sezono nastopala za mladinke, izkazala za več kot pravilno. V kadetski kategoriji imamo namreč kar 5 deklet, ki lahko posegajo po medaljah, kar še toliko bolj onemogoča preboj na sam vrh.

Tako je mala Urška na pokalu zasedla izvrstno 7. mesto, vendar pa je dosegla tretji rezultat

med mladinkami. Le dan za tem pa so se pomerile še mladinke na I. kvalifikacijski tekmi državno prvenstvo. Urška je svojo odlično pravljenost le še potrdila in osvojila prvo mesto med 10 mladinkami iz Vrhnike do Narodnega doma, Maribora in seveda Vrhnike. Vsekar pa predstavlja uspeha predvsem nekoliko obvezo v prihodnje, saj bi se lahko uspešnem nastopu na DP, ki bo že konec januarja, borila celo za nastop za reprezentanco tekmovalke.

Druge tekmovalke v pomladanskem tekmovanju čakajo predvsem domače prvenstvo tekmovalke, nekatere se bodo uvrstile celo uradna mednarodna tekmovanja, že sedaj smo prejeli povabila za velike mednarodne turnirje na Madžarskem, v Avstriji in Bolgariji. Spela Močnik

Skačemo v višino za pokal Športne zveze Vrhnika

V petek, 10. 12. 1993, je bilo v Borovnici drugo tekmovanje Skačemo v višino za pokal Športne zveze Vrhnika. Udeležba je bila v primerjavi s prvim tekmovanjem številčnejša, boj za mesta, ki prinašajo točke, pa hudo.

Po kategorijah so bili doseženi naslednji rezultati:

MLAJŠE DEKLICE:	TOČKE	EKIPA
1. Tina Mavsar	130	—
2. Sanja Remškar	130	—
3. Urša Modrijan	125	—

MLAJŠI DEČKI:	TOČKE	EKIPA
1. Alen Širca	140	—
2. Andraž Maček	140	—
3. Peter Weixler	140	—

STAREJŠE DEKLICE:	TOČKE	EKIPA
1. Marjanca Košir	145	—
2. Nada Mali	145	—
3. Danijela Susman	135	—

STAREJŠI DEČKI:	TOČKE	EKIPA
1. Damjan Martinčič	172	—
2. David Miklič	168	—
3. Tadej Kramar	166	—

Seštevek točk po dveh kolih da takle vrstni red:	MLAJŠE DEKLICE	TOČKE	EKIPA
1.	Janja Mali	10	Wevit-Copis
2.	Tina Mavsar	10	Log
3.	Iris Lukan	8	Wevit-Copis
4.	Sanja Remškar	7	Leso-mont
5.	Barbara Krašovec	6	Leso-mont

MLAJŠI DEČKI	TOČKE	EKIPA
1. Alen Širca	20	Logatec
2. Andraž Maček	17	Logatec
3. Peter Weixler	7	Wevit-Copis
3. Vid Pupis	7	Logatec
5. Damjan Grimšič	4	Wevit-Copis
4. Andrej Podržaj	4	Wevit-Copis

STAREJŠE DEKLICE	TOČKE	EKIPA
1. Marjanca Košir	20	Wevit-Copis
2. Danijela Susman	10	Wevit-Copis
3. Darja Naglič	8	Valkarton
4. Nada Mali	7	Wevit-Copis
5. Katarina Gostiša	6	Valkarton

STAREJŠI DEČKI	TOČKE	EKIPA
1. David Miklič	17	Leso-mont
2. Damjan Martinčič	15	Logatec
3. Bogdan Mlinar	10	Valkarton
4. Tadej Kramar	8	Leso-mont
5. Beno Samotorčan	4	Leso-mont

Vsi, ki želite sodelovati na tekmovanju Skačemo v višino za pokal Športne zveze Vrhnika, se oglašite pri atletskem trenerju v kraju, kjer živite, ali pa se prijavite vašemu učitelju telovadbe. Pohihte, naslednje tekmovanje bo že 4. 2. 1994 v Logatcu!

Jernej Fefer

Urška Cvetko v eni izmed svojih vaj je bila v KS Stara Vrhnika razglašena eno najboljših športnic te KS.

Nagradno vprašanje bralcem

V tej številki Našega časopisa, prvi v letu 1994, je marsikaj drugače kot prej. Na dopisnici nam v uredništvo na Tržaški 1, 61360 Vrhnika, sporočite, kaj je v 21. letniku drugače. Sledi presenečenje!

Uredništvo